

การมีส่วนร่วมของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ในการป้องกันการคอร์รัปชัน ศึกษาเฉพาะกรณี
ประชาชนที่เคยเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม กับสำนักงาน ป.ป.ช.

PUBLIC PARTICIPATION IN CORRUPTION PREVENTION IN CHANTABURI
PROVINCE: A CASE STUDY OF PEOPLE WHO USED TO PARTICIPATE IN PROJECTS/
ACTIVIYIES ORGANIZED BY OFFICE OF THE NATIONAL ANTI-CORRUPTION
COMMISSION

เบญจพร แก้วบุญทอง

มหาวิทยาลัยบูรพา

2560

การมีส่วนร่วมของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ในการป้องกันการคอร์รัปชัน ศึกษาเฉพาะกรณี
ประชาชนที่เคยเข้าร่วม โครงการ/ กิจกรรม กับสำนักงาน ป.ป.ช.

เบญจพร แก้วบุญทอง

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

กลุ่มวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

2560

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยบูรพา

PUBLIC PARTICIPATION IN CORRUPTION PREVENTION IN CHANTABURI
PROVINCE: A CASE STUDY OF PEOPLE WHO USED TO PARTICIPATE IN PROJECTS/
ACTIVIYIES ORGANIZED BY OFFICE OF THE NATIONAL ANTI-CORRUPTION
COMMISSION

BENJAPORN KAEWBOONTHONG

AN INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR THE MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION
IN PUBLIC AND PRIVATE MANAGEMENT
GRADUATE SCHOOL OF PUBLIC ADMINISTRATION
BURAPHA UNIVERSITY

2017

COPYRIGHT OF BURAPHA UNIVERSITY

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ได้พิจารณางาน
นิพนธ์ของ เบลญพร แก้วบุญทอง ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน ของ
มหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(อาจารย์ ดร. กฤษณา นันทเพ็ชร)

คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

..... ประธาน

(อาจารย์ ดร. อุษณากร ทาวะรัมย์)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร. กฤษณา นันทเพ็ชร)

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจอนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน ของ
มหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีวิทยาลัยการ

บริหารรัฐกิจ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อานนท์ วงษ์แก้ว)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

59930063: กลุ่มวิชา: การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน; ปร.ม. (การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน)

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วม, การป้องกันการคอร์รัปชัน, ประชาชนจังหวัดจันทบุรี

เบญจพร แก้วบุญทอง: การมีส่วนร่วมของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ในการป้องกันการคอร์รัปชัน ศึกษาเฉพาะกรณีประชาชนที่เคยเข้าร่วม โครงการ/ กิจกรรม กับสำนักงาน ป.ป.ช. (PUBLIC PARTICIPATION IN CORRUPTION PREVENTION IN CHANTABURI PROVINCE: A CASE STUDY OF PEOPLE WHO USED TO PARTICIPATE IN PROJECTS/ ACTIVITIES ORGANIZED BY OFFICE OF THE NATIONAL ANTI-CORRUPTION COMMISSION) คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์: กฤษฏา นันทเพ็ชร ปี พ.ศ. 2560

การศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนจังหวัดจันทบุรีในการป้องกันการคอร์รัปชัน ศึกษาเฉพาะกรณีประชาชนที่เคยเข้าร่วม โครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการคอร์รัปชัน เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการคอร์รัปชัน จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน การเป็นกลุ่มสมาชิกในชุมชน ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนในจังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วม โครงการ/ กิจกรรม ของสำนักงาน ป.ป.ช. จำนวน 360 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม t-test และ F-test

ผลการศึกษาพบว่าในภาพรวมประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันอยู่ในระดับน้อย และพบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชันปานกลาง ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันของประชาชน พบว่าประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคอร์รัปชันต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

59930063: CONCENTRATION: PUBLIC AND PRIVATE MANAGEMENT; M.P.A.
(PUBLIC AND PRIVATE MANAGEMENT)

KEYWORDS: PARTICIPATION, CORRUPTION PREVENTION, PEOPLE IN
CHANTABURI PROVINCE

BENJAPORN KAEWBOONTHONG: PUBLIC PARTICIPATION IN
CORRUPTION PREVENTION IN CHANTABURI PROVINCE: A CASE STUDY OF
PEOPLE WHO USED TO PARTICIPATE IN PROJECTS/ ACTIVITIES ORGANIZED BY
OFFICE OF THE NATIONAL ANTI-CORRUPTION COMMISSION. ADVISORY
COMMITTEE: KRISDA NANTAPETCH, Ph.D. 2017

The purposes of this study were to examine a level of public participation in corruption prevention and to investigate a level of knowledge and understanding of corruption among these people. Also, this study aimed at comparing the level of public participation in corruption prevention as classified by gender, age, educational level, occupation, amount of income, length of residency in the community, community membership, knowledge and understanding of corruption, and information on corruption received. The subjects participating in this study were 360 residents of Chantaburi Province who used to take part in the projects/ activities organized by Office of the National Anti-Corruption Commission. The instrument used to collect the data was a questionnaire. The statistical tests used to analyze included percentage, mean, standard deviation, the tests of t-test and F-test.

The results of the study revealed that the level of public participation in corruption prevention was at a low level. Also, it was shown that the subjects demonstrated a moderate level of knowledge and understanding of corruption. In addition, based on the results from the comparisons, statistically significant differences were found in the level of participation in corruption prevention among the subjects who had different length of residency in the community and information on corruption received at a significant level of .05.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ในการป้องกันการคอร์รัปชัน ศึกษาเฉพาะกรณี ประชาชนที่เคยเข้าร่วม โครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช.” สำเร็จลงได้ด้วย ความกรุณาจากหลายท่านที่ได้อนุเคราะห์ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่งมาตลอด โดยเฉพาะท่าน อาจารย์ กฤษณา นันทเพ็ชร อาจารย์ประจำวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ได้ให้ คำแนะนำ ตรวจสอบ ปรับแก้ไข และให้ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ตลอดมาส่งผลให้ การศึกษาสำเร็จลุล่วงลงด้วยดี ผู้วิจัยมีความรู้สึกทราบบ้างในความกรุณาของท่านและต้อง ขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา และคณาจารย์อื่น ๆ ทุกท่าน ที่กรุณาประสิทธิ์ประสาทวิชาจนผู้วิจัยมีความรู้นำมาใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี และ ขอขอบพระคุณประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรม กับสำนักงาน ป.ป.ช. ทุก ท่าน ที่ได้สละเวลาอันมีค่ามาร่วมตอบแบบสอบถามในครั้งนี้อย่างดี รวมทั้งเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดจันทบุรี ที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลในด้านต่าง ๆ ซึ่งทุกท่านที่กล่าวมาได้ให้ ความช่วยเหลือจนทำให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ครบถ้วน และได้ผลการศึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันของ ประชาชนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ที่ให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจที่สำคัญ ตลอดมา และเพื่อนนิสิตร่วมหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต รุ่นที่ 11 ทุกท่าน ที่ให้ความ ช่วยเหลือจนกระทั่งวิจัยเล่มนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยต้องขอขอบพระคุณจากใจจริงมา ณ โอกาสนี้

เบญจพร แก้วบุญทอง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ฐ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์	3
สมมติฐานการวิจัย	4
กรอบแนวคิด	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
ขอบเขตการวิจัย	5
นิยามศัพท์	6
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม	8
แนวคิดเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน	20
บทบาทและภารกิจของสำนักงาน ป.ป.ช.	30
ข้อมูลพื้นฐาน สถานการณ์คอร์รัปชันในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี	31
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	37
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	48

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	48
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	50
การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	52
การเก็บรวบรวมข้อมูล	53
การวิเคราะห์ข้อมูล	53
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	54
ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	55
ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชน จังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วม โครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช.	59
ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัด จันทบุรีที่เคยเข้าร่วม โครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช.	65
ส่วนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ในการป้องกันการ คอร์รัปชัน จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน การเป็นกลุ่มสมาชิกในชุมชน ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน การรับรู้ข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน	66
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	79
สรุปผลการวิจัย	79
การอภิปรายผล	81
ข้อเสนอแนะ	88
บรรณานุกรม	91
ภาคผนวก	96
ประวัติย่อของผู้วิจัย	103

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1	สรุปการทบทวนวรรณกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการคอร์รัปชัน	19
ตารางที่ 2	สรุปดัชนีวัดภาพลักษณ์คอร์รัปชันประจำปีของประเทศไทย	25
ตารางที่ 3	สรุปจำนวนเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐในจังหวัดจันทบุรี กรณีทุจริตคอร์รัปชัน จำแนกตามประเภทหน่วยงาน (สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดจันทบุรี, 2560)	34
ตารางที่ 4	สังเคราะห์ตัวแปรอิสระ	45
ตารางที่ 5	จำแนกกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา	48
ตารางที่ 6	จำนวนและร้อยละของประชาชนจังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. จำแนกตามเพศ (n=360)	55
ตารางที่ 7	จำนวนและร้อยละของประชาชนของประชาชนจังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. จำแนกตามอายุ (n=360)	55
ตารางที่ 8	จำนวนและร้อยละของประชาชนจังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด (n=360)	56
ตารางที่ 9	จำนวนและร้อยละของประชาชนจังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. จำแนกตามอาชีพ (n=360)	56
ตารางที่ 10	จำนวนและร้อยละของประชาชนจังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. จำแนกตามรายได้ (n=360)	57
ตารางที่ 11	จำนวนและร้อยละของประชาชนจังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน (n=360)	58
ตารางที่ 12	จำนวนและร้อยละของประชาชนจังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. จำแนกตามการเป็นกลุ่มสมาชิกในชุมชน (n=360)	58

ตารางที่ 13	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วม โครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. โดยรวมและรายด้าน (n=360)	59
ตารางที่ 14	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วม โครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. ด้านการกระตุ้นจิตสำนึกสร้างค่านิยม (n=360)	60
ตารางที่ 15	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. ด้านการเฝ้าระวัง ติดตาม (n=360)	62
ตารางที่ 16	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. ด้านการมีส่วนร่วมในการชี้เบาะแส (n=360)	63
ตารางที่ 17	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. ด้านการมีส่วนร่วมในการประสานงานเครือข่าย (n=360).....	64
ตารางที่ 18	จำนวนและร้อยละระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชันของประชาชน จังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. (n=360).....	65
ตารางที่ 19	เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. กับเพศ (n=360)	66
ตารางที่ 20	เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. กับอายุ (n=360)	66
ตารางที่ 21	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ของการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. กับอายุ (n=360)	67
ตารางที่ 22	เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. กับระดับการศึกษาสูงสุด (n=360)	68

ตารางที่ 23	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ของการมีส่วนร่วมใน การป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วม โครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. กับระดับการศึกษาสูงสุด (n=360).....	68
ตารางที่ 24	เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วม โครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. กับอาชีพ (n=360).....	69
ตารางที่ 25	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ของการมีส่วนร่วมใน การป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วม โครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. กับอาชีพ (n=360).....	70
ตารางที่ 26	เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วม โครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. กับรายได้ (n=360).....	70
ตารางที่ 27	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ของการมีส่วนร่วมใน การป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วม โครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. กับรายได้ (n=360).....	71
ตารางที่ 28	เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วม โครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. กับระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน (n=360).....	71
ตารางที่ 29	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมใน การป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วม โครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. กับระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน (n=360).....	72
ตารางที่ 30	ผลความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันกับ ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน (n=360).....	73
ตารางที่ 31	เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วม โครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. กับการเป็นสมาชิกกลุ่มในชุมชน (n=360).....	73
ตารางที่ 32	เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วม โครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. กับระดับความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการคอร์รัปชัน (n=360).....	74

ตารางที่ 33 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วม โครงการ/กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. กับระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน (n=360)75

ตารางที่ 34 เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. กับระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชัน (n=360)75

ตารางที่ 35 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. กับระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชัน (n=360)76

ตารางที่ 36 ผลความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันกับระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชัน(n=360)77

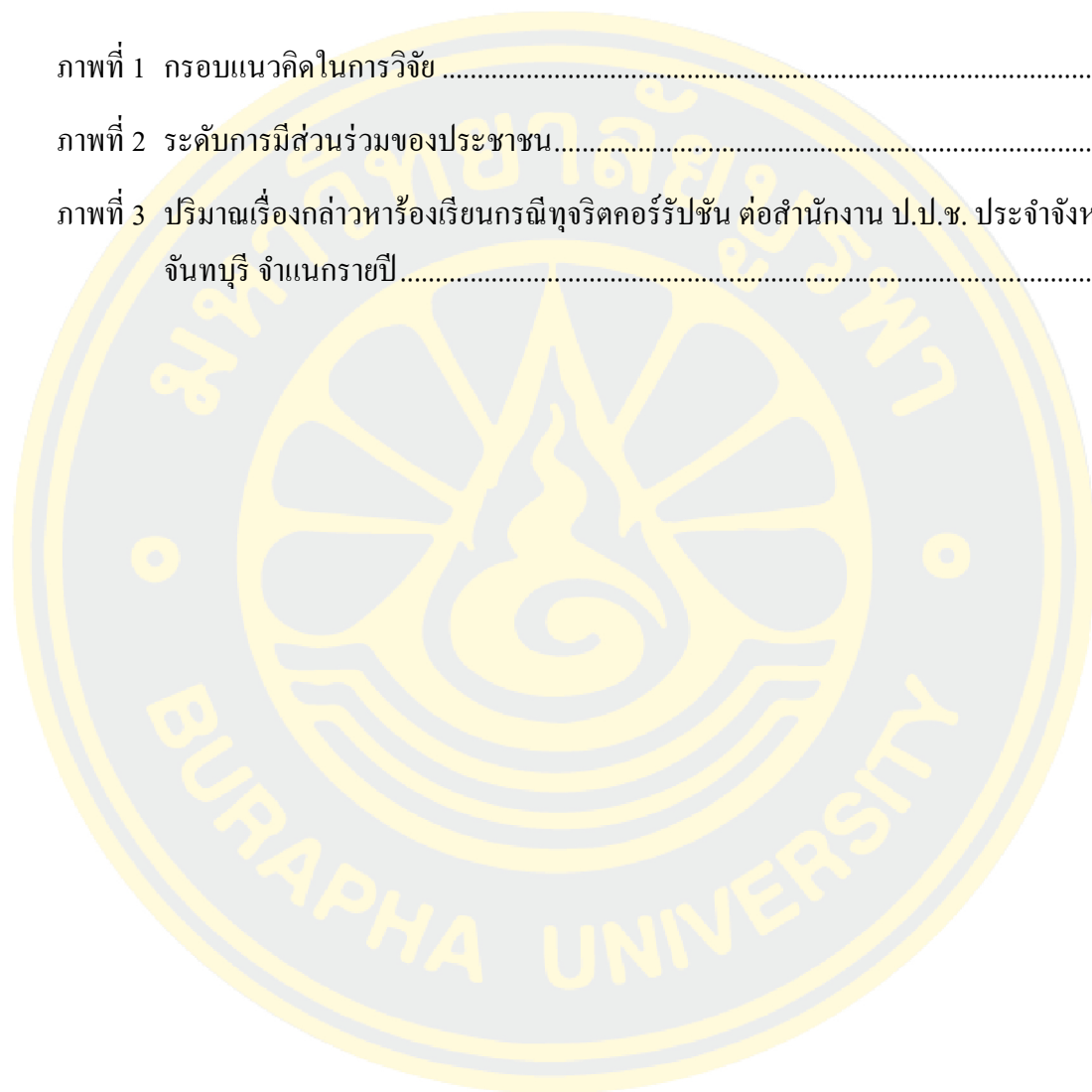
ตารางที่ 37 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน78

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1	กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
ภาพที่ 2	ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน.....	13
ภาพที่ 3	ปริมาณเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนกรณีทุจริตคอร์รัปชัน ต่อสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด จันทบุรี จำแนกรายปี.....	34

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การทุจริตคอร์รัปชันนับเป็นหนึ่งปัญหาสำคัญที่สะสมอยู่ในสังคมไทยมาอย่างยาวนาน และมีแนวโน้มทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ การทุจริตคอร์รัปชันนอกจากจะนำมาซึ่งการสูญเสียมูลค่าทางเศรษฐกิจอย่างมหาศาล ยังส่งผลเสียหายต่อประเทศในอีกหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านสังคมและวัฒนธรรม ที่การทุจริตคอร์รัปชันได้เข้าไปบั่นทอนความถูกต้องและทำลายจริยธรรมซึ่งเป็นมาตรฐานของสังคม ทำให้คนมีสิทธิเสรีภาพไม่เท่ากันจากความร่ำรวย เกิดค่านิยมใหม่ในสังคมที่เห็นคุณค่าของวัตถุมากกว่าความดี นอกจากนี้การคอร์รัปชันยังอำนวยความสะดวกให้เกิดการบิดเบือนการใช้ทรัพยากรของประเทศ ทำให้ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนอย่างแท้จริง

เมื่อศึกษาสถานการณ์คอร์รัปชันของประเทศไทย จากการจัดอันดับขององค์การเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International-TI) ซึ่งได้มีการประกาศดัชนีการรับรู้ทุจริต (Corruption Perception Index: CPI) เป็นประจำทุกปี เพื่อใช้วัดระดับการรับรู้เกี่ยวกับการทุจริตของประเทศต่างๆทั่วโลก โดยตลอดระยะเวลา 20 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2538-2559) ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทยอยู่ในระดับที่ทรงตัว และมีค่าคะแนนเฉลี่ยที่อยู่ในระดับต่ำกว่า 4 หรือ 40 มาโดยตลอด (ประเทศที่มีการจัดการคอร์รัปชันดีขึ้นแล้วต้องมีคะแนนขั้นต่ำไม่น้อยกว่า 5 คะแนน หรือ 50 คะแนน) ซึ่งถือว่าสถานการณ์คอร์รัปชันของประเทศไทยยังมีแนวโน้มอยู่ในระดับสูงกว่าประเทศเพื่อนบ้านที่มีการบริหารจัดการได้อย่างสิงคโปร์และฮ่องกง (องค์กรเพื่อความโปร่งใสในประเทศไทย, 2560)

โดยในต่างประเทศอย่าง สิงคโปร์ เดนมาร์ก และนิวซีแลนด์ ซึ่งประสบความสำเร็จจนได้ชื่อว่ามีปัญหาการคอร์รัปชันน้อยที่สุด เครื่องมือสำคัญที่ประเทศเหล่านี้นำมาใช้ในการแก้ปัญหาคอร์รัปชัน คือ การป้องกันการคอร์รัปชัน โดยให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม (ประยงค์ ปรียาจิตต์, 2556)

สำหรับประเทศไทย เพื่อแก้ไขปัญหาการคอร์รัปชัน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงได้ร่วมกันสร้างเครื่องมือ กลไก และกำหนดเป้าหมายสำหรับการปฏิบัติงานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ในรูปของยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 มาจนถึงปัจจุบัน ควบคู่กับการพัฒนากระบวนการดำเนินงาน การตรวจสอบ บทลงโทษและมาตรการ

ทางกฎหมาย เพื่อให้การปราบปรามการคอร์รัปชันเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนการเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อมุ่งเสริมสร้างให้คนในสังคมเกิดทัศนคติและค่านิยม ความซื่อสัตย์สุจริต ตระหนักถึงผลกระทบจากการทุจริต มีจิตสำนึกแยกแยะผลประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม ผ่านกระบวนการเรียนรู้ การฝึกอบรม และกลไกทางศาสนา ซึ่งที่ผ่านมามีการดำเนินการดังกล่าวแม้จะมีหลายโครงการเป็นที่รู้จัก แต่ก็ได้ทำให้เกิดการตื่นตัวในสังคม และการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนเพียงบางกลุ่มเท่านั้น (สำนักงาน ป.ป.ช., 2560)

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการคอร์รัปชันจำกัดเฉพาะอยู่ในวงแคบ ในขณะที่ปัญหาการคอร์รัปชัน ได้ขยายวงกว้างและทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นในระดับท้องถิ่น ซึ่งจังหวัดจันทบุรี เป็นหนึ่งจังหวัดที่พบว่ามีปริมาณการคอร์รัปชันเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี 2559 มีเรื่องกล่าวหาเรื่องเรียนกรณีทุจริตคอร์รัปชันต่อสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดจันทบุรี จำนวน 43 เรื่อง และเมื่อพิจารณาข้อมูลในระดับอำเภอพบว่า พื้นที่อำเภอเมือง ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ได้รับเงินงบประมาณสนับสนุนเพื่อการพัฒนาจำนวนมาก และเป็นสถานที่ตั้งของหน่วยงานราชการขนาดใหญ่ หน่วยงานราชการระดับท้องถิ่น ตลอดจนสถานบันทางการศึกษาอีกหลายแห่ง เป็นพื้นที่ที่มีปริมาณเรื่องร้องเรียนกรณีทุจริตคอร์รัปชันสูงที่สุด คิดเป็น 44.18% ของจำนวนเรื่องร้องเรียนกรณีทุจริตคอร์รัปชันทั้งหมดของจังหวัดจันทบุรี (สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดจันทบุรี, 2559)

เพื่อเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหาการคอร์รัปชัน ในปีที่ผ่านมาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของจังหวัดจันทบุรี จึงได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันผ่านโครงการหลากหลาย อาทิเช่น โครงการจัดงานวันต่อต้านการคอร์รัปชันสากลประเทศไทย (จังหวัดจันทบุรี) เพื่อร่วมแสดงออกเชิงสัญลักษณ์แสดงพลังในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน โครงการส่งเสริมสนับสนุนและสร้างการมีส่วนร่วมในการป้องกันการทุจริตภาคประชาชนจังหวัดจันทบุรี เพื่อประสานความร่วมมือระหว่างองค์กร สร้างกลุ่มเครือข่ายป้องกันการทุจริตที่ยั่งยืน โครงการเผยแพร่ความรู้การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นการป้องปรามการกระทำความผิดและสร้างความรู้ความเข้าใจในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ และโครงการเผยแพร่สื่อประชาสัมพันธ์ ผ่านทางรายการวิทยุ แผ่นพับประชาสัมพันธ์ เว็บไซต์ และแอปพลิเคชัน เพื่อประชาสัมพันธ์ แนะนำ สร้างความรู้ความเข้าใจ กระตุ้นย้ำเตือนให้สังคมและทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลเสียหายร้ายแรงที่เกิดขึ้นจากการทุจริตคอร์รัปชัน ซึ่งในภาพรวมของการจัดโครงการกิจกรรมดังกล่าวข้างต้น มีประชาชนในพื้นที่ให้ความสนเข้าร่วมเป็นจำนวนไม่มาก (สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดจันทบุรี, 2560)

แต่อย่างไรก็ดีการดำเนินการดังกล่าว ก็ได้มีส่วนกระตุ้นให้ประชาชนบางส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาการคอร์รัปชัน ดังกรณี การยื่นเรื่องร้องเรียนประกอบเอกสารหลักฐาน

ต่อสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดจันทบุรี กรณีสงสัยว่ามีการทุจริตในการบริหารงานการจัดโครงการขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี โดยข้อร้องเรียนดังกล่าวได้รับความร่วมมือจากประชาชนซึ่งเป็นผู้เข้าร่วมโครงการกว่า 400 คน ในการให้ข้อเท็จจริงกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จนนำไปสู่กระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีทุจริตคอร์รัปชันต่อไป และนอกจากนี้ยังมีอีกหลายกรณีที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถลดความเสียหายหรือยับยั้งไม่ให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชันขึ้นในพื้นที่จังหวัดจันทบุรีได้ โดยอาศัยความร่วมมือของภาคประชาชน

ในการแก้ไขปัญหาการคอร์รัปชันจึงไม่อาจอาศัยเพียงกลไกของกฎหมายหรือหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง แต่เป็นความรับผิดชอบร่วมกันของทุกคนในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของภาคประชาชน ซึ่งถือเป็นกลไกสำคัญในสังคมระบอบประชาธิปไตย ดังที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2560 ในหมวดที่ 4 กำหนดหน้าที่ของปวงชนชาวไทย “ไม่ร่วมมือหรือสนับสนุนการทุจริตและประพฤติมิชอบทุกรูปแบบ” และได้ให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ในหลายมาตรา ประชาชนภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจึงต้องรู้สิทธิหน้าที่ของตนตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มากกว่าการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ด้วยการเข้ามามีส่วนร่วมรับรู้ในกิจกรรมต่าง ๆ และเป็นส่วนหนึ่งในการร่วมกันพัฒนาแก้ไขปัญหาในท้องถิ่นของตน

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาว่าการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชันของประชาชนจังหวัดจันทบุรีเป็นอย่างไร และเปรียบเทียบว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันของประชาชนจังหวัดจันทบุรี สำหรับให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการวางรูปแบบการดำเนินการเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนเกิดการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน รวมถึงมีการผลักดันการดำเนินการให้เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรม อันจะนำไปสู่การลดหรือแก้ไขปัญหาการคอร์รัปชันในสังคมไทยต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนจังหวัดจันทบุรีในการป้องกันการคอร์รัปชัน
2. เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนจังหวัดจันทบุรีเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน
3. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนจังหวัดจันทบุรีในการป้องกันการคอร์รัปชัน จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน การเป็น

กลุ่มสมาชิกในชุมชน ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน

สมมติฐานการวิจัย

1. ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันแตกต่างกัน
2. ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันแตกต่างกัน
3. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันแตกต่างกัน
4. ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันแตกต่างกัน
5. ประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันแตกต่างกัน
6. ประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันแตกต่างกัน
7. ประชาชนที่เป็นกลุ่มสมาชิกในชุมชนต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันแตกต่างกัน
8. ประชาชนที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชันต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันแตกต่างกัน
9. ประชาชนที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคอร์รัปชันต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันแตกต่างกัน

กรอบแนวคิด

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม แนวคิดเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และบทบาทภารกิจของสำนักงาน ป.ป.ช. ตามแผนยุทธศาสตร์ สำนักงาน ป.ป.ช. 5 ปี (พ.ศ. 2551-2555) และ (พ.ศ. 2556-2560) จึงนำไปสู่การกำหนดกรอบแนวคิดของการศึกษาวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการคอร์รัปชันออกเป็น 4 รูปแบบ ดังภาพ

1.1.1 กระตุ้นจิตสำนึกสร้างค่านิยม

1.1.2 เฝ้าระวัง ติดตาม

1.1.3 ชี้เบาะแส

1.1.4 ประสานงานเครือข่าย

1.2 การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนจังหวัดจันทบุรีในการป้องกันการคอร์รัปชัน ใน 3 ปัจจัย คือ 1) ปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน การเป็นกลุ่มสมาชิกในชุมชน 2) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน 3) การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน

2. ขอบเขตด้านพื้นที่และกลุ่มเป้าหมาย

2.1 การวิจัยครั้งนี้มีประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียน/นักศึกษา เจ้าหน้าที่ของรัฐ และประชาชนทั่วไป ในพื้นที่จังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันของสำนักงาน ป.ป.ช. ช่วงปี พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2560 ซึ่งมีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 3,261 คน (สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดจันทบุรี, 2560)

2.2 การวิจัยครั้งนี้มีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 360 คน ซึ่งได้มาจากการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ในการวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาในช่วงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2560 ถึงเดือนเมษายน พ.ศ. 2561

นิยามศัพท์

ประชาชน ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง นักเรียน/นักศึกษา เจ้าหน้าที่ของรัฐ และประชาชนทั่วไปในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันของสำนักงาน ป.ป.ช. ช่วงปี พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2560 ซึ่งมีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป

คอร์รัปชัน ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง การทุจริตโดยอาศัยอำนาจหน้าที่และอิทธิพลที่ตนมีอยู่เพื่อประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่น โดยมีขอบด้วยกฎหมาย

การป้องกันการคอร์รัปชัน ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง การแสวงหาแนวทาง การดำเนินการ หรือการเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม เพื่อระงับ ยับยั้ง ไม่ให้เกิดการทุจริตโดยอาศัยอำนาจหน้าที่หรืออิทธิพลที่ตนมีอยู่เพื่อประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่น โดยมีขอบด้วยกฎหมาย

การมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง พฤติกรรมที่บุคคลได้เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องในเหตุการณ์ โครงการ/กิจกรรม หรือเรื่องราว เพื่อแสวงหาแนวทาง

การดำเนินการ เพื่อระงับ ยับยั้ง ไม่ให้เกิดการทุจริตโดยอาศัยอำนาจหน้าที่หรืออิทธิพลที่ตนมีอยู่ เพื่อประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่น โดยมีขอบด้วยกฎหมาย ดังนี้

1. กระตุ้นจิตสำนึกสร้างนิยม คือ การเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรม การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อต่อต้านการคอร์รัปชันและสร้างค่านิยมความซื่อสัตย์ ตลอดจนการเป็นต้นแบบความซื่อสัตย์ต่อบุคคลอื่นในสังคม
 2. เฝ้าระวัง ติดตาม คือ การสอดส่องเฝ้าระวังโดยการติดตามข่าวสารการดำเนินงาน ตามแผนงาน โครงการ ของหน่วยงานภาครัฐภายในท้องถิ่น และมีการนำข้อมูลมาเปิดเผยในวงกว้าง เพื่อช่วยกันเฝ้าระวังติดตาม
 3. ชี้เบาะแส คือ การส่งมอบข้อมูล หลักฐานเอกสาร และการตั้งข้อเรียกร้อง ที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานของภาครัฐหรือบุคคล ซึ่งมีพฤติกรรม พฤติกรรมส่อไปในทางทุจริตให้แก่หน่วยงานที่รับผิดชอบ ตลอดจนการมีส่วนร่วมเป็นพยานในกระบวนการยุติธรรม
 4. ประสานงานเครือข่าย คือ การร่วมเป็นสมาชิกกลุ่ม/ เครือข่าย ที่ทำหน้าที่ให้การช่วยเหลือ หรือให้การสนับสนุน งานป้องกันและปราบปรามการทุจริตของหน่วยงานภาครัฐ
- ความรู้ความเข้าใจ ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง ความรู้ความเข้าใจเบื้องต้นของประชาชนเกี่ยวกับพฤติกรรม พฤติการณ์ที่ถือเป็นการทุจริตคอร์รัปชัน บทกำหนดโทษ ตลอดจนความรู้ความเข้าใจเบื้องต้นในประเด็นอื่น ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการทุจริตคอร์รัปชัน
- การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อประเภทต่าง ๆ การติดต่อสื่อสาร พบปะพูดคุย หรือแลกเปลี่ยนข้อมูล เรื่องราวซึ่งเกี่ยวข้องกับการทุจริตคอร์รัปชัน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม
ความหมายของการมีส่วนร่วม
องค์ประกอบของการมีส่วนร่วม
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วม
ระดับการมีส่วนร่วม
การมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน
2. แนวคิดเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน
ความหมายของการคอร์รัปชัน
สาเหตุการคอร์รัปชัน
รูปแบบการคอร์รัปชัน
ดัชนีวัดภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน
แนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาการคอร์รัปชัน
3. บทบาทภารกิจของสำนักงาน ป.ป.ช.
4. ข้อมูลพื้นฐาน/ สถานการณ์การทุจริตในจังหวัดจันทบุรี
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

ความหมายของการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วม ถูกกำหนดให้เป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการบริหารพัฒนาประเทศไทย โดยปรากฏครั้งแรกในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (2525-2529) ที่มุ่งเน้นให้เกิดการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนเพื่อประสานบริหารการพัฒนาและแก้ปัญหาเศรษฐกิจของชาติร่วมกัน ซึ่งความหมายของการมีส่วนร่วมได้มีผู้ให้ความหมายไว้แตกต่างกัน ดังนี้

William W. Reeder (1974 อ้างถึงใน อรชร พิรุณเจริญพร, 2550) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมไว้ว่า เป็นการมีส่วนร่วมปะทะสังสรรค์ทางสังคม ซึ่งรวมถึงการมีส่วนร่วมของปัจเจกบุคคลและการมีส่วนร่วมของกลุ่ม

Erwin (1976 อ้างถึงใน ปรีดา เจษฎารางกุล, 2550) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมไว้ว่า เป็นกระบวนการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนา ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจแก้ไข ปัญหาของตน โดยเน้นการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันของประชาชน ร่วมกับการใช้วิทยากรที่เหมาะสม และการสนับสนุนติดตามผลการปฏิบัติงานขององค์กรและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

United Nation (1981 อ้างถึงใน เทิดศักดิ์ จันเสวี, 2549) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมไว้ว่า เป็นการสร้างโอกาสให้สมาชิกทุกคนของชุมชน และสมาชิกในสังคมที่กว้างกว่า สามารถเข้ามามีส่วนร่วมช่วยเหลือและเข้ามามีอิทธิพลต่อกระบวนการดำเนินกิจกรรมในการพัฒนา รวมทั้งมีส่วนได้รับประโยชน์จากผลของการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน

Frankly Lisk (1982 อ้างถึงใน สมบัติ บินตะกู, 2552) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วม 3 ประการ คือ

1. อิทธิพลของประชาชนต่อการตัดสินใจนโยบายที่เกี่ยวกับการจัดสรร (Allocation) และการใช้ประโยชน์ (Utilization) ของทรัพยากรเพื่อการผลิต
2. ความจำเป็นของประชาชนในการเข้าร่วมวางแผนและดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งจะสร้างโอกาสทางสังคมและเศรษฐกิจ
3. การมีส่วนร่วมนำมาซึ่งการกระจายอำนาจบริหาร และทรัพยากรไปสู่ท้องถิ่น เพื่อยืนยันว่าความต้องการของประชาชนจะได้รับการปฏิบัติอย่างแท้จริง

สถาบันพระปกเกล้า (2552) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมไว้ว่า เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน เพื่อพัฒนา ป้องกัน และแก้ไขปัญหา ในเรื่องต่าง ๆ อันมีผลกระทบต่อประชาชน ชุมชน และกลุ่มเครือข่ายในพื้นที่

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2557) ได้ให้ความหมายของการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม (Participatory governance) ไว้ว่าเป็นการบริหารราชการซึ่งหน่วยงานของรัฐได้เปิดโอกาสให้ประชาชนหรือผู้เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ทั้งทางตรงและทางอ้อมเพื่อสนองตอบความต้องการของประชาชน

โดยสรุป การมีส่วนร่วม คือ การที่ประชาชน ชุมชน กลุ่มเครือข่าย ในฐานะผู้มีส่วนได้เสีย ได้ใช้โอกาสของตนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการต่าง ๆ ในทุกกิจกรรมของสังคมอย่างร่วมมือร่วมใจ ทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งภาครัฐเป็นผู้สนับสนุนให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมนั้น เพื่อนำไปสู่การบรรลุความต้องการที่แท้จริงของประชาชน

องค์ประกอบของการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วมของประชาชนมีอยู่ในเกือบทุกกิจกรรมของสังคม แต่ที่ถูกกล่าวถึงเสมอมีอยู่ 4 เรื่อง คือ การมีส่วนร่วมทางการเมือง การมีส่วนร่วมในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม การ

มีส่วนร่วมในการพัฒนา และการมีส่วนร่วมในการบริหาร โดยแท้จริงแล้วกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนไม่อาจสามารถกระทำได้ในทุกกิจกรรม ในการมีส่วนร่วมของประชาชนนั้นจะเกิดขึ้นได้จะต้องมีองค์ประกอบซึ่งเป็นเงื่อนไขพื้นฐาน ดังนี้

องค์การสหประชาชาติ (1981 อ้างถึงใน พรณิลัย นิติโรจน์, 2557) กล่าวว่า เงื่อนไขสำคัญเบื้องต้นในการมีส่วนร่วมของประชาชนมี 5 ประการ คือ

1. ภาครัฐต้องยอมรับในแนวคิดของการมีส่วนร่วมของประชาชนก่อนในเบื้องต้น และบรรจุหลักการนี้ไว้ในแผนหรือนโยบายระดับต่าง ๆ ด้วย
2. ต้องมีองค์กรพื้นฐานของประชาชนที่สามารถเป็นตัวแทนในการเจรจาต่อรองกับกลุ่มผลประโยชน์และบุคคลอื่น ๆ ได้
3. ประชาชนต้องมีอิสระในความคิดริเริ่มและในการตัดสินใจในระดับท้องถิ่นเพื่อกำหนดกิจกรรมของตนเอง
4. ชุมชนต้องมีการไหลเวียนของข่าวสารความรู้ใหม่ ๆ โดยเฉพาะในหลักการและปรัชญาของการพัฒนาเทคนิควิธีการในการจัดการทรัพยากร และความรู้ในการบริหารงาน
5. ชุมชนจะต้องได้รับการสนับสนุนด้านทรัพยากรต่าง ๆ รวมทั้งความคิดและเทคนิคที่จำเป็นในการมีส่วนร่วม

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (2548 อ้างถึงใน กิตติบดี ประวิตร, 2558) ได้กล่าวไว้ว่า เงื่อนไขพื้นฐานของการมีส่วนร่วม มี 3 ประการ คือ

1. ต้องมีอิสรภาพ ในการตัดสินใจเข้าร่วม
2. ต้องมีความเสมอภาค ประชาชนผู้เข้าร่วมจะต้องมีสิทธิเท่าเทียมกันทุกคน
3. ต้องมีความสามารถ ประชาชนหรือกลุ่มเป้าหมายจะต้องมีความสามารถพอที่จะ เข้าร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ หมายความว่าในบางกิจกรรมแม้จะกำหนดว่าผู้เข้าร่วมมีเสรีภาพและเสมอภาค แต่กิจกรรมที่กำหนดไว้มีความซับซ้อนเกินความสามารถของกลุ่มเป้าหมายการมีส่วนร่วมย่อมเกิดขึ้นไม่ได้

ในขณะที่ ประชุม สุวดี (2551) ได้กล่าวถึงลักษณะเงื่อนไขพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของบุคคลเกิดจากพื้นฐาน 4 ประการ

1. เป็นบุคคลที่จะต้องมีความสามารถที่จะเข้าร่วม
2. เป็นบุคคลที่มีความพร้อมที่จะเข้าร่วม
3. เป็นบุคคลที่มีความประสงค์จะเข้าร่วม
4. เป็นบุคคลที่ต้องมีความเป็นไปได้ที่จะเข้าร่วม

โดยสรุป องค์ประกอบซึ่งเป็นเงื่อนไขพื้นฐานในการมีส่วนร่วมของประชาชนนั้น จำแนกออกเป็น 2 เงื่อนไขใหญ่ คือ 1) เงื่อนไขภายนอก อันได้แก่ กระบวนการดำเนินการโดยหน่วยงานภาครัฐที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมเป็นไปอย่างเสมอภาค เท่าเทียม และเปิดโอกาสให้ประชาชนตัดสินใจเข้าร่วมโดยอิสระ และ 2) เงื่อนไขภายใน อันได้แก่ ปัจจัยภายในตัวของประชาชนผู้เข้าร่วม ในเรื่องของความสามารถ ความตั้งใจ และความพร้อมที่จะเข้าร่วม

ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม

การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การริเริ่ม การวางแผน การตัดสินใจ การร่วมรับผิดชอบ ตลอดจนการร่วมติดตามประเมินผล ถือเป็นสาระสำคัญของ การมีส่วนร่วม แต่ในการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนนั้นมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการ ทั้งที่เป็นแรงกระตุ้นและเป็นอุปสรรค อันก่อให้เกิดผลสำเร็จหรือความล้มเหลวในการดำเนินการ

พิมลรัตน์ ใจบุญลือ (2545) ได้สรุปปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม จากทฤษฎีแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถจำแนกได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้

1. ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ปัจจัยพื้นฐาน เช่น อาชีพ ผลประโยชน์ตอบแทนจากสิ่งที่ได้กระทำ ตลอดจนความคาดหวังที่ได้รับรายได้เพิ่ม
2. ปัจจัยทางด้านสังคม ได้แก่ ความต้องการภายในตัวบุคคลในการได้รับความเคารพนับถือ ความต้องการได้รับคำแนะนำช่วยเหลือ ความต้องการความรู้ ตลอดจนการมีส่วนร่วมจากการชักชวนของผู้อื่น
3. ปัจจัยเกี่ยวกับโครงการ ได้แก่ ลักษณะโครงการที่ตอบสนองต่อความต้องการ ประชาสัมพันธ์โครงการ ไปจนถึงการได้รับรู้ข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม

เช่นเดียวกับ พิสนดี ประทานชวโน (2553) ที่ได้ระบุว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ร่วมกับปัจจัยด้านการเมือง และวัฒนธรรม เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม เป็นอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาของประชาชน

นอกนี้รายงานการวิจัย เรื่องแนวทางการเสริมสร้างประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540: ปัญหา อุปสรรค และทางออก ได้ค้นพบปัญหาอุปสรรคสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน 8 ประการ คือ (สถาบันพระปกเกล้า, 2545)

1. ปัญหาด้านการรับรู้เกี่ยวกับแนวคิดและความสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชน ในส่วนที่เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ภาครัฐและความเชื่อดังเดิมว่า “ข้าราชการเก่งกว่าประชาชน”
2. ปัญหาด้านโครงสร้างกฎหมายและกระบวนการนโยบาย
3. ปัญหาการใช้เครื่องมือการมีส่วนร่วมของประชาชน
4. ปัญหาเรื่องระบบกฎหมายกับการปฏิรูประบบกฎหมายระดับโครงสร้าง

5. ปัญหาเรื่องมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของประชาชน
6. ปัญหาเรื่องวัฒนธรรมทางการเมืองและความพร้อมของประชาชน
7. ปัญหาด้านความพร้อมของภาครัฐ โดยเฉพาะความเคยชินของข้าราชการที่คอยรับฟังคำสั่งตามลำดับชั้นของสายการบังคับบัญชา การสนับสนุนด้านงบประมาณและการเปิดเผยข้อมูลจากภาครัฐ
8. ปัญหาเกี่ยวกับตัวชี้วัดการมีส่วนร่วมของประชาชน ทั้งในด้านการเมืองและมีใช้ด้านการเมือง

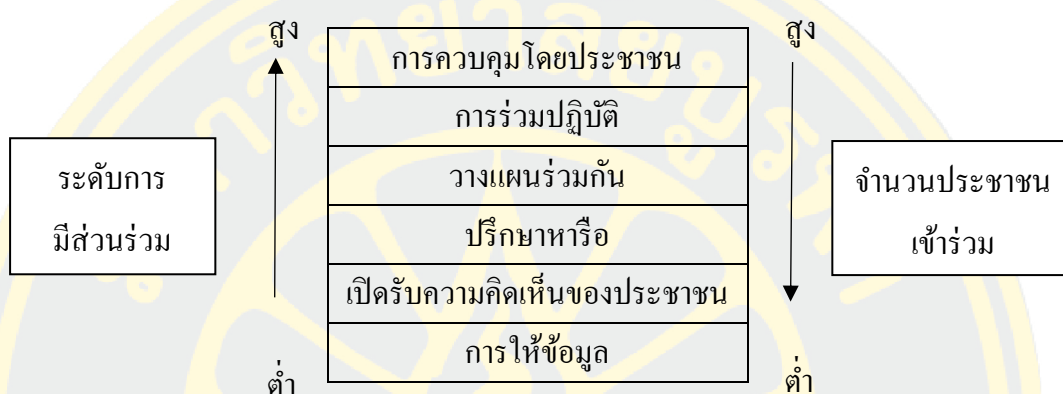
ระดับการมีส่วนร่วม

วิธีการแบ่งระดับขั้นการมีส่วนร่วมของประชาชนอาจแบ่งได้หลายวิธี ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และความละเอียดของการแบ่งเป็นสำคัญ วิธีการแบ่งที่นิยมใช้กันมากวิธีหนึ่ง ก็คือการแบ่งระดับขั้นการมีส่วนร่วมของประชาชน จากระดับต่ำสุดไปหาระดับสูงสุด ออกเป็น 6 ระดับ และจำนวนประชาชนที่เข้ามีส่วนร่วมในแต่ละระดับจะเป็นปฏิภาคกับระดับของการมีส่วนร่วม กล่าวคือ ถ้าระดับการมีส่วนร่วมต่ำจำนวนประชาชนที่เข้ามีส่วนร่วมจะมีจำนวนมาก และหากระดับการมีส่วนร่วมสูงขึ้นเพียงใด จำนวนประชาชนที่เข้ามีส่วนร่วมก็จะลดลงตามลำดับ ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนเรียงตามลำดับจากต่ำสุดไปหาสูงสุด ดังนี้ (สถาบันพระปกเกล้า, 2545)

1. ระดับการให้ข้อมูล เป็นระดับต่ำสุดและเป็นวิธีการที่ง่ายที่สุดของการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้วางแผนโครงการกับประชาชน เพื่อให้ข้อมูลแก่ประชาชนเกี่ยวกับการตัดสินใจของผู้วางแผนโครงการ แต่ไม่เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นหรือเข้ามาเกี่ยวข้องใด ๆ
2. ระดับการเปิดรับความคิดเห็นจากประชาชน เป็นระดับขั้นที่สูงกว่าระดับแรก กล่าวคือ ผู้วางแผนโครงการเชิญชวนให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นเพื่อให้ได้ข้อมูลมากขึ้น และประเด็นในการประเมินข้อดีข้อเสียชัดเจนยิ่งขึ้น
3. ระดับการปรึกษาหารือ เป็นระดับขั้นการมีส่วนร่วมของประชาชนที่สูงกว่าการเปิดรับความคิดเห็นจากประชาชน เป็นการเจรจากันอย่างเป็นทางการระหว่างผู้วางแผนโครงการและประชาชนเพื่อประเมินความก้าวหน้าหรือระบุประเด็นหรือข้อสงสัยต่าง ๆ
4. ระดับการวางแผนร่วมกัน เป็นระดับขั้นที่สูงกว่าการปรึกษาหารือ กล่าวคือ เป็นเรื่องการมีส่วนร่วมที่มีขอบเขตกว้างมากขึ้น มีความรับผิดชอบร่วมกันในการวางแผนเตรียมโครงการ และผลที่จะเกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการ เหมาะสมที่จะใช้สำหรับการพิจารณาประเด็นที่มีความยุ่งยาก ต้องการความคิดเห็นจากประชาชน เป็นการเจรจากันอย่างเป็นทางการระหว่างผู้วางแผนโครงการและประชาชน เพื่อประเมินความก้าวหน้าหรือระบุประเด็นหรือข้อสงสัยต่าง ๆ

5. ระดับการร่วมปฏิบัติ เป็นระดับขั้นที่สูงถัดไปจากระดับการวางแผนร่วมกัน คือ เป็นระดับที่ผู้รับผิดชอบโครงการกับประชาชนร่วมกันดำเนินโครงการ เป็นขั้นการนำโครงการไปปฏิบัติร่วมกันเพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

6. ระดับการควบคุมโดยประชาชน เป็นระดับสูงสุดของการมีส่วนร่วมโดยประชาชน เพื่อแก้ปัญหาข้อขัดแย้งที่มีอยู่ทั้งหมด เช่น การลงประชามติ เป็นต้น

ภาพที่ 2 ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน (สถาบันพระปกเกล้า, 2545)

การมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2559 มีบทบัญญัติที่เป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับการส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตกับสำนักงาน ป.ป.ช. หลายประการ ซึ่งมีสาระสำคัญพอสรุปได้ดังนี้ (สำนักงาน ป.ป.ช., 2557)

1. เป็นผู้กล่าวหา ผู้ทำคำร้อง ผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ ผู้ให้ถ้อยคำหรือแจ้งเบาะแส หรือข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำทุจริตต่อหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐ การรั่วรัยผิดปกติ หรือข้อมูลอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานของสำนักงาน ป.ป.ช.

2. เสนอความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ หรือมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือเข้าร่วมการดำเนิน โครงการ/ กิจกรรม หรือให้การช่วยเหลือ หรือการสนับสนุน งานป้องกัน และปราบปรามการทุจริต

3. เสนอแผนงาน/ โครงการ/ กิจกรรม ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยประชาชนเป็นผู้กำหนดเอง หรือสำนักงาน ป.ป.ช. กำหนด เพื่อขอรับทุนสนับสนุนจะเสนอในนามบุคคล คณะบุคคล สถาบัน หรือหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนก็ได้

4. ร่วมเป็นเครือข่ายเฝ้าระวังการทุจริตกับสำนักงาน ป.ป.ช.

ซึ่งสาระสำคัญดังกล่าวข้างต้น ได้ถูกกำหนดไว้ในแผนยุทธศาสตร์ของสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อใช้เป็นกรอบทิศทางการดำเนินงาน แนวทางการขับเคลื่อนโครงการ/ กิจกรรม ของสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการคอร์รัปชัน ดังนี้
แผนยุทธศาสตร์สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ 5 ปี (พ.ศ. 2551-2555) (สำนักงาน ป.ป.ช., 2551)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1: รณรงค์เสริมสร้างวัฒนธรรมสุจริต

วัตถุประสงค์: เพื่อให้ทุกภาคส่วนที่เข้าร่วมกิจกรรมมีค่านิยมเชิดชูคุณธรรม จริยธรรม และวินัย รวมทั้งมีการพัฒนาบุคลากรต้นแบบ คุณธรรม จริยธรรม และวินัย

มาตรการ/ แนวทางการดำเนินงาน

1. ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และวินัย
2. สร้างต้นแบบคุณธรรม จริยธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2: สร้างเครือข่ายพันธมิตรพิชิตคอร์รัปชัน

วัตถุประสงค์: เพื่อพัฒนาความร่วมมือกับเครือข่ายในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และส่งเสริมให้ประชาชนทุกภาคเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

มาตรการ/ แนวทางการดำเนินงาน

1. พัฒนาเครือข่ายอย่างยั่งยืน
2. ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

แผนยุทธศาสตร์สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ 5 ปี (พ.ศ. 2556-2560) (สำนักงาน ป.ป.ช., 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1: สนับสนุนให้มีการสร้างเสริมค่านิยมสุจริตและต่อต้านการทุจริตอย่างกว้างขวาง

วัตถุประสงค์: เพื่อให้สำนักงาน ป.ป.ช. ดำเนินบทบาทหน้าที่เป็นองค์กรหลัก (Prime mover) ในการประสานงานกับองค์กรตามรัฐธรรมนูญและหน่วยงานภาครัฐ เพื่อสร้างความร่วมมือในการสร้างวัฒนธรรมสุจริตและต่อต้านการทุจริต อย่างกว้างขวางให้แก่ประชาชนทุกวัยและทุกภาคส่วน

มาตรการ/แนวทาง

1. สร้างเสริม (ปลูก-ปลูก) จิตสำนึกให้ทุกภาคส่วนของสังคมมีค่านิยมสุจริตเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจน ความมีระเบียบวินัย

2. ร่วมกันหาแนวทางการปรับฐานความคิดของคนไทย โดยเฉพาะนักการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้เห็นแก่ส่วนรวมของประเทศชาติ และแนวทางการสร้างนักการเมืองที่มีเจตนาธรรมาภิบาล เน้นแนวทางการเมือง และการกระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดี

3. การใช้การศึกษาและศาสนาเป็นเครื่องมือในการปลูกฝังจิตสำนึกและค่านิยมที่ดีในการต่อต้านการทุจริต ให้แก่เด็ก/เยาวชน ตลอดจนน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้เป็นหลักในการดำเนินชีวิตของประชาชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3: พัฒนาประสิทธิภาพในการทำงานร่วมมือกับเครือข่ายภาคีทุกภาคส่วนทั้งในประเทศและต่างประเทศ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนากลไกในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ ฯ ให้มีประสิทธิภาพ
2. เพื่อขยายเครือข่ายภาคประชาชน/ ประชาสังคมให้ครอบคลุมทั่วประเทศ
3. เพื่อพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้เครือข่ายภายในประเทศ
4. เพื่อพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือกับต่างประเทศในการสนับสนุนองค์ความรู้และข้อมูลในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

มาตรการ/แนวทาง

1. การพัฒนากลไกในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ ฯ ให้มีประสิทธิภาพ โดยสำนักงาน ป.ป.ช. ต้องเน้นการพัฒนาการประสานความร่วมมือให้มีลักษณะของการบูรณาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนขององค์กรในการต่อต้านการทุจริต พัฒนาศูนย์ข้อมูลกลางเพื่อช่วยในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และพัฒนากลไกการติดตามและประเมินผลการขับเคลื่อนงานตามยุทธศาสตร์ชาติ ฯ เพื่อให้มีการพัฒนาประสิทธิภาพการขับเคลื่อนแผนงานตามยุทธศาสตร์ชาติ ฯ เพื่อให้มีการพัฒนาประสิทธิภาพการขับเคลื่อนแผนงานตามยุทธศาสตร์ชาติ ฯ อย่างต่อเนื่อง

2. การพัฒนาและขยายเครือข่ายภายในประเทศในทุกพื้นที่และทุกภาคส่วน โดยสำนักงาน ป.ป.ช. ให้การสนับสนุนทรัพยากรในระยะเริ่มแรก เพื่อให้เครือข่ายมีความเข้มแข็งช่วยเหลือตัวเองได้ ดูแลสนับสนุนให้เกิดการขยายตัวอย่างยั่งยืน และในฐานะที่เป็นองค์กรนำในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต สำนักงาน ป.ป.ช. ต้องริเริ่มเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างภาคีที่เกี่ยวข้องให้สามารถปฏิบัติงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. การเสริมสร้างให้เครือข่ายภาคประชาสังคมและประชาชนมีความเข้มแข็ง โดยการสนับสนุนด้านทรัพยากร และการสร้างขวัญกำลังใจเพื่อเพิ่มจำนวนและคุณภาพของเครือข่าย สำหรับเป็นแนวร่วมในการแจ้งเบาะแส และตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ

4. พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงาน/ องค์กรต่อต้านการทุจริตและองค์กรเอกชนในระดับนานาชาติ เพื่อสนับสนุนองค์ความรู้และข้อมูลในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้มีมาตรฐานในการปฏิบัติงาน ปรับปรุงและพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องกับอนุสัญญา ระหว่างประเทศ

นอกจากนี้ ภาณินิ กิจพอคำ และคณะ (2550) ซึ่งได้ทำการศึกษาการพัฒนาบทบาทการ ให้ประชาชนและชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันในกระบวนการ ยุติธรรม จากการสัมภาษณ์ประชาชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามคอร์รัปชัน พบว่า ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามคอร์รัปชัน อย่างน้อย 12 บทบาท ดังต่อไปนี้

1. การติดตามข้อมูล เป็นการติดตามข่าวสารบ้านเมืองกิจกรรมซึ่งเกี่ยวข้องกับการจัดทำ แผนงาน การจัดสรรงบประมาณ การใช้จ่ายงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง เป็นต้น

2. การสอดส่องเฝ้าระวัง โดยการตรวจสอบ ติดตามผลการดำเนินงานตามแผนงาน โครงการกิจกรรมของหน่วยงานภาครัฐ

3. การรวบรวมข้อมูลและพยานหลักฐาน เป็นการรวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการ ดำเนินงาน การให้ข้อมูลของบุคคลที่เกี่ยวข้อง

4. การเปิดโปงเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณะ เป็นการนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน ของหน่วยงานภาครัฐมาเสนอต่อสาธารณะ ให้รับรู้กันในสังคมวงกว้างเพื่อให้สาธารณชน ช่วยกันติดตาม

5. การแจ้งเบาะแส เป็นการส่งมอบข้อมูลหลักฐานเอกสาร วัตถุพยาน พยานบุคคลที่ เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐที่อาจจะส่อไปในทางทุจริตให้แก่หน่วยงานที่ รับผิดชอบในการดำเนินการปราบปรามคอร์รัปชัน ตำรวจ, ป.ป.ช., ป.ป.ท., กรมสอบสวนคดีพิเศษ (ดีเอสไอ) และสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

6. การร้องทุกข์กล่าวโทษ เป็นการไปแจ้งข้อมูลเพื่อร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานเจ้า หน้า หรือผู้รับผิดชอบว่ามีกระทำความที่อาจเป็นทุจริตเกิดขึ้นอย่างใดอย่างหนึ่ง

7. การเป็นพยาน เป็นการไปมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรมเพื่อดำเนินคดีกับ ผู้กระทำความผิดในคดีคอร์รัปชัน โดยการอ้างตนเองเป็นพยาน หรือเจ้าพนักงานอ้างประชาชนเป็นพยาน ในคดี

8. การเรียกร้อง เป็นการตั้งข้อเรียกร้องต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับบุคคลที่ส่งไปในทางทุจริตคอร์รัปชัน ให้มีการดำเนินคดี หรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งต่อบุคคลผู้กระทำ ซึ่งมีผลเป็นการยับยั้งการกระทำผิด หรือเป็นการตัดช่องทางในทำลายพยานหลักฐาน

9. การติดตามผล เป็นการติดตามผลการดำเนินงานของหน่วยงานรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารงาน หรือการดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดในคดีคอร์รัปชัน

10. การรายงานประชาชน เป็นการนำข้อมูลผลการดำเนินคดีกับผู้กระทำมารายงานให้ประชาชนทราบ เพื่อให้เห็นว่าผู้กระทำผิดจะได้รับการลงโทษ และเป็นการสร้างขวัญแลกำลังใจว่า การทำความดีต่อสังคมในการมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามคอร์รัปชัน เป็นสิ่งที่ได้ผล มีคุณค่า มีประโยชน์ต่อสังคม

11. การจัดกิจกรรมต่อต้านคอร์รัปชัน เป็นการจัดกิจกรรม การเคลื่อนไหวรูปแบบต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต่อต้านคอร์รัปชัน เช่น การจัดนิทรรศการ การเดินขบวน การประกวดเรียงความ การสร้างคำขวัญ

12. การชุมนุมประท้วง เป็นการรวมตัวกันเพื่อแสดงพลังการสนับสนุน หรือคัดค้านในประเด็นเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตคอร์รัปชัน

ซึ่งการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันนั้น ยังขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญ 3 ประการ คือ การเข้าถึงข่าวสารข้อมูลภาครัฐ การสร้างความรู้และตระหนักในปัญหา และการลดต้นทุนในการเข้าร่วมตรวจสอบ ทั้ง 3 ปัจจัยเหล่านี้สามารถกลายเป็นอุปสรรคขัดขวางการมีส่วนร่วมของประชาชนได้ ดังนั้น เพื่อเป็นการผลักดันให้ประชาชนเข้าร่วมในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐเพิ่มมากขึ้น จึงควรต้องมีการดำเนินการดังนี้คือ (สยามธุรกิจ, 2549 อ้างถึงใน ภาณีณี กิจพอคำ และคณะ, 2550)

1. ต้องมีการปรับปรุงให้การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารภาครัฐเป็นไปด้วยความสะดวก และรวดเร็ว และควรจะต้องมีบทลงโทษสำหรับหน่วยงานที่มีพฤติกรรมในการขัดขวางหรือทำให้การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารล่าช้า

2. ต้องมีการส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ที่มุ่งเน้นระบบคุณธรรม และสร้างความตระหนักถึงผลกระทบของปัญหา และการมีบทบาทหน้าที่ของประชาชนในการที่จะต้องมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาคอร์รัปชัน

3. ต้องพยายามให้มีการลดต้นทุนในการเข้ามามีส่วนร่วมโดยการจะต้องมีโครงการคุ้มครองพยานหรือผู้ชี้เบาะแสดอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นจริงเป็นจัง และต้องถือว่าการข่มขู่คุกคามต่างๆ เป็นเรื่องสำคัญที่ภาครัฐต้องให้ความใส่ใจ

4. มีการเปิดช่องทางการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบมากขึ้น เช่น ประชาชนสามารถยื่นเรื่องการทุจริตของนักการเมืองไปที่องค์กรตรวจสอบได้โดยตรง มีการเปิดพื้นที่สาธารณะเพิ่มมากขึ้นในการรับเรื่องร้องเรียน

5. สื่อต้องมีเสรีภาพในการนำเสนอ เผยแพร่ข้อมูล และตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ จากการศึกษาบทบาทบทบาทภารกิจในการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน ของสำนักงาน ป.ป.ช. และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังกล่าวข้างต้น การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการคอร์รัปชัน ประกอบด้วย

โดยสรุป หากจำแนกรูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการคอร์รัปชัน ออกตามลักษณะในการเข้าร่วม จากตารางข้างต้นสามารถสรุปรูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการป้องกันการคอร์รัปชันได้ 4 รูปแบบใหญ่ ดังนี้

1. กระตุ้นจิตสำนึกสร้างนิยาม คือ การเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรม การเคลื่อนไหวใน รูปแบบต่าง ๆ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อต่อต้านการคอร์รัปชันและสร้างค่านิยมความซื่อสัตย์ ตลอดจน การเป็นต้นแบบความซื่อสัตย์สู่บุคคลอื่นในสังคม
2. ฝ้าระวัง ติดตาม คือ การสอดส่องฝ้าระวังโดยการติดตามข่าวสารการดำเนินงาน ตาม แผนงาน โครงการ ของหน่วยงานภาครัฐภายในท้องถิ่น และมีการนำข้อมูลมาเปิดเผยในวงกว้าง เพื่อช่วยกันฝ้าระวังติดตาม
3. ชี้เบาะแส คือ การส่งมอบข้อมูล หลักฐานเอกสาร และการตั้งข้อเรียกร้อง ที่เกี่ยวข้องกับ หน่วยงานของภาครัฐหรือบุคคล ซึ่งมีพฤติกรรม พฤติกรรมส่อไปในทางทุจริตให้แก่หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ ตลอดจนการมีส่วนร่วมเป็นพยานในกระบวนการยุติธรรม
4. ประสานงานเครือข่าย คือ การร่วมเป็นสมาชิกกลุ่ม/ เครือข่าย ที่ทำหน้าที่ให้การ ช่วยเหลือ หรือให้การสนับสนุน งานป้องกันและปราบปรามการทุจริตของหน่วยงานภาครัฐ

แนวคิดเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน

ความหมายของการคอร์รัปชัน

คำว่า “คอร์รัปชัน” (Corruption) หรือการ “นื้อราษฎร์บังหลวง” มีความหมายที่ ครอบคลุมว่าคำว่า “ทุจริต” โดยคอร์รัปชันและนื้อราษฎร์บังหลวงนั้นกินความถึงพฤติกรรมที่ไม่ ซื่อตรงต่อหน้าที่ซึ่งครอบคลุมการกระทำที่ผิดตามข้อบัญญัติของกฎหมาย รวมทั้งผิดหรือไม่ เหมาะสมกับศีลธรรมของสังคม เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจ ทรัพย์สิน เงินทอง ตลอดจนประโยชน์อื่นใด แก่ตนเองและหรือพวกพ้อง โดยนักวิชาการหลายท่านเห็นพ้องกันว่าทั้งสองคำนี้มีความหมาย เดียวกัน อีกทั้งยังมีความหมายไม่ตายตัวขึ้นอยู่กับว่าต้องการสื่อไปในความหมายใด และหาก เงื่อนไขหรือบริบทของสังคมเปลี่ยนไปความหมายของคำก็จะเปลี่ยนไปด้วย จึงทำให้มีค่านิยม ความหมายของการคอร์รัปชันไว้หลากหลายมิติแตกต่างกันไป ตามมุมมองความสนใจและการศึกษา

เสาวณีย์ ไทยรุ่งเรือง และคณะ (2553) ให้ความหมายของคำว่า คอร์รัปชันหมายถึงการ นื้อราษฎร์บังหลวง การทุจริตในหน้าที่ราชการ การรีดนาทาเร้นประชาชน การกินสินบน ตลอดจน ความ อุดมคติธรรมต่าง ๆ ที่ข้าราชการหรือบุคคลอื่นใดใช้เป็นเครื่องมือในการฉ้อโกงความเป็นธรรม และความถูกต้องตามกฎหมายของสังคม

นนทวัชร์ นวตระกูลพิสุทธิ์ และคณะ (2555)ให้ความหมายการทุจริตไว้ 2 แนวทางคือ แนวทางแรก เป็นความหมายที่พิจารณาในแง่ขอบเขตของผู้เกี่ยวข้องกับการทุจริตมี 2 ความหมาย คือ

1. ความหมายอย่างแคบ หมายถึง การใช้อำนาจหน้าที่ของรัฐไปในทางที่ไม่ถูกต้องเพื่อแสวงหาประโยชน์ส่วนตัว เป็นการให้ความหมายที่จำกัดอยู่ที่ตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือได้รับมอบหมายจากอำนาจรัฐเท่านั้น ไม่หมายรวมถึงการแสวงหาประโยชน์ในทางที่ไม่ถูกต้องในภาคเอกชน

2. ความหมายอย่างกว้าง หมายถึง การแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวหรือให้กับพวกโดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่หรืออำนาจหน้าที่ในภาครัฐหรือภาคเอกชน โดยการกระทำที่ไม่ถูกต้อง

แนวทางที่สองเป็นความหมายที่พิจารณาในแง่เนื้อหาของการทุจริตมี 2 ความหมายคือ

1. ความหมายอย่างแคบคือ เป็นการคอร์รัปชันของฝ่ายบริหารหรือรัฐบาลเกิดขึ้นต่อเมื่อมีการไหลเวียนของรายรับของรัฐบาลหรือรายได้ของประชาชนไปในทิศทางที่เป็นการเพิ่มความมั่งคั่งส่วนบุคคลให้กับสมาชิกของรัฐบาลชุดนั้นๆ เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย ซึ่งความหมายอย่างแคบนี้เป็นการให้ความหมายของการกระทำที่เป็นการผิดกฎหมาย ไม่รวมถึงหลักจริยธรรมหรือการขัดกันแห่งผลประโยชน์

2. ความหมายอย่างกว้าง หมายถึง กระบวนการที่บุคคลสาธารณะมุ่งแสวงหาประโยชน์ให้แก่ตนเอง พวกพ้องคนใกล้ชิด โดยอาศัยอิทธิพลในตำแหน่งหน้าที่หรืออิทธิพลในทางส่วนบุคคลกฎหมาย หรืออำนาจที่ตนได้รับมอบหมายมา ตลอดจนสถานะในระบบราชการเป็นเครื่องมือ ไม่ว่าการกระทำดังกล่าวจะนำมาซึ่งผลประโยชน์ทางด้านเงินทองหรือสิ่งของตอบแทนโดยขัดต่อกฎหมายหรือไม่ก็ตาม แต่หากการกระทำดังกล่าวขัดกับหลักคุณธรรมและจริยธรรม ขัดกับมาตรฐานความหวังของสาธารณชน ขัดกับผลประโยชน์ของสาธารณะ หรือขัดกับหลักการแห่งการมีผลประโยชน์ทับซ้อนก็ถือเป็นการคอร์รัปชันทั้งสิ้น

โดยสรุปการคอร์รัปชัน คือ การใช้อำนาจหน้าที่ของบุคคลที่ตนมีอยู่ กระทำหรือละเว้นการกระทำที่เป็นขัดต่อหลักกฎหมาย หรือขัดกับผลประโยชน์ของคนส่วนรวม เพื่อเอื้อประโยชน์ซึ่งอาจอยู่ในรูปของตัวเงินหรือผลตอบแทนอื่นให้กับตนเองหรือพวกพ้อง และจากการทบทวนวรรณกรรมผู้ศึกษาพบว่าแม้การให้ความหมายจะมีความแตกต่างเนื่องจากแง่มุมที่ใช้ในการพิจารณา แต่ทุกความหมายมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน คือเป็นไปในทางลบ

สาเหตุการคอร์รัปชัน

สาเหตุของการคอร์รัปชัน โดยสรุปมาจากเหตุใหญ่สองประการ คือ เหตุจากภายในตัวบุคคลของผู้กระทำและจากสภาพแวดล้อมภายนอกหรือสิ่งแวดล้อม พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว (2547) ได้

กล่าวถึงสาเหตุที่เกิดการฉ้อราษฎร์บังหลวง จากภายในตัวผู้กระทำเองนั้นจะต้องได้ตรงหรือ
ใคร่ครวญถึงองค์ประกอบต่าง ๆ 4 ประการ คือ

1. โอกาส บุคคลจะทำการคอร์รัปชันจนกว่าจะมีช่องโอกาสที่ตนเชื่อว่าเมื่อทำลงไปแล้ว
จะไม่ถูกจับได้ อยู่ในตำแหน่งที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบที่เปิดโอกาสให้ทำการคอร์รัปชัน
2. สิ่งจูงใจ เมื่อมีโอกาสแล้วจะควรมีสิ่งจูงใจหรือไม่ ขนาดผลประโยชน์ที่จะได้เมื่อ
เปรียบเทียบกับประโยชน์ที่จะเสียไปเมื่อทำการคอร์รัปชันแล้ว
3. การเสี่ยงภัย หากกระทำไปแล้วผลที่ได้รับคุ้มค่าหรือไม่หากถูกตรวจพบจับได้
4. ความซื่อสัตย์ เป็นตัวสกัดกั้นกิเลสมิให้ปรารถนาผลประโยชน์ที่มีชอบ แม้จะมีโอกาส
ก็จะไม่พึงปรารถนาที่จะทำการคอร์รัปชัน

และประการที่สอง สาเหตุมาจากภายนอกหรือสิ่งแวดล้อม ซึ่งสาเหตุภายนอกนี้จะมี
ความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับสาเหตุภายใน โดยอาจสรุปได้ 8 ประการ ดังนี้

1. ด้านเศรษฐกิจและการครองชีพ สัดส่วนที่ไม่สมดุลกันระหว่างรายได้กับรายจ่าย
2. ด้านการเมืองนักการเมืองใช้อำนาจในการแสวงหาประโยชน์ และระบบพรรค
การเมืองกลายเป็นการรวมกลุ่มกันเพื่อให้มีอำนาจต่อรองในการแสวงหาประโยชน์
3. ด้านสังคม สภาพสังคมไทยในปัจจุบัน พบว่ามีลักษณะพิเศษอยู่หลายลักษณะที่อาจ
เป็นปัจจัยส่งเสริมให้เกิดการคอร์รัปชันได้ คือ
 - 3.1 ระบบอาวุโส หรือมีตำแหน่งยศศักดิ์ที่สูงกว่าจะได้รับการยอมรับเคารพ และเกรง
กลัวจากผู้น้อยเสมอ
 - 3.2 สังคมไทยมีความเป็นวัตถุนิยมมากขึ้น ประชาชนมีความเป็นอยู่อย่างฟุ่มเฟือย
คุณธรรมลดน้อยลง
 - 3.3 ประชาชนบางส่วนขาดความรู้ และไม่รู้หนังสือทำให้เจ้าหน้าที่หรือพนักงานบาง
คนเห็นช่องทางในการแสวงหาผลประโยชน์ และเรียกรับจากประชาชนกลุ่มนี้ได้
4. การบริหารงานที่ขาดประสิทธิภาพ การบริหารงานที่ขาดประสิทธิภาพสามารถแยก
พิจารณาได้ดังนี้
 - 4.1 การขาดระบบการตรวจสอบที่รัดกุม ขาดการบังคับบัญชาที่เด็ดขาดจริงจัง ไม่มี
การควบคุมงาน การตรวจสอบงาน ตลอดจนการประเมินผล จึงเป็นการเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ใน
ระดับที่ต่ำกว่าแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวได้ง่ายขึ้น
 - 4.2 ขาดการมอบหมายอำนาจหน้าที่ หรือการแบ่งสรรงานกันทำถือเป็นหลักการที่ดี
ในการบริหารทำให้กลายเป็นระบบการที่เป็นแบบผูกขาด
5. กฎหมายหรือระเบียบมีช่องว่างหรือข้อบกพร่อง

6. มีตำแหน่งที่เอื้ออำนวยต่อการกระทำผิด กล่าวคือ บุคคลอยู่ในตำแหน่งหน้าที่ที่มีโอกาสให้กระทำการคอร์รัปชันได้ง่าย โอกาสที่จะเกิดการคอร์รัปชันก็จะมีสูง
7. การตกอยู่ภายใต้อิทธิพลภาวะสิ่งแวดลอมและอิทธิพลของผู้ทุจริต
8. จากหลายสาเหตุผสมกัน

ซึ่งในการพิจารณาถึงสาเหตุที่ก่อให้เกิดการคอร์รัปชันนั้น จำเป็นที่จะต้องพิจารณาในหลาย ๆ ด้านประกอบกันไป เนื่องจากการคอร์รัปชันที่เกิดขึ้นในแต่ละครั้งมักจะมีสาเหตุมาจากหลาย ๆ สาเหตุ สลับส่นกัน

และจากการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ของนวนน้อย ตรีรัตน์ และคณะ (2546) ได้ค้นพบสาเหตุของการทุจริตคอร์รัปชันในองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

1. ทิศทางการพัฒนาประเทศที่ไม่เท่าเทียมกัน มุ่งกระจายเงินก่อให้เกิดวัฒนธรรมขอรับการช่วยเหลือ และเกิดค่านิยมยกย่องผู้มีอำนาจ ประชาชนบิบริดทางเศรษฐกิจเพิกเฉยต่อส่วนรวม และชุมชนไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้
2. ระบบอุปถัมภ์กันระหว่างนักการเมือง ข้าราชการส่วนภูมิภาค ซึ่งมีหน้าที่ในการกำกับองค์การบริหารส่วนตำบล และผู้มีอำนาจในหมู่บ้านก่อให้เกิดเกิดความไม่เป็นธรรม คนกระทำการทุจริตไม่เกรงกลัวต่อกฎหมาย ผู้เดือดร้อนไม่กล้าร้องเรียน
3. ทศนคติของประชาชนมีส่วนเกื้อหนุนให้เกิดการคอร์รัปชัน ประชาชนบางส่วนยอมให้มีการแสวงหาผลประโยชน์หากได้รับส่วนแบ่งด้วย

รูปแบบการคอร์รัปชัน

ปัจจุบันมีผู้เสนอแบ่งรูปแบบของการคอร์รัปชันที่เกิดขึ้นในประเทศไทยไว้หลากหลาย โดยอาจใช้แง่มุมที่แตกต่างกันไปในการประมวลจัดแบ่ง อันได้แก่ รูปแบบ (Forms) ขนาด (Size) และมิติ (Dimension) ขึ้นอยู่กับลักษณะของการศึกษา

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาสอบสวนและศึกษาเรื่องเกี่ยวกับการทุจริต วุฒิสภา (2549) ซึ่งได้แบ่งรูปแบบการทุจริตในสังคมไทยโดยเน้นในแง่มุมของรูปแบบ ออกเป็น 5 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. การทุจริตเชิงนโยบาย
2. การทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ
3. การทุจริตในการจัดซื้อจัดจ้าง
4. การทุจริตในการให้สัมปทาน
5. การทุจริตโดยการทำลายระบบตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ

ในขณะที่ วิทยากร เชียงกุล (2549) ได้แบ่งรูปแบบการทุจริตคอร์รัปชันโดยเน้นถึง พฤติกรรมที่กระทำให้เกิดการทุจริต ได้แก่ การขโมย (Embezzlement) งบประมาณหรือทรัพย์สิน ของรัฐ การที่เจ้าหน้าที่รัฐเรียก หรือรับสินบน การเลือกจ้างหรือแต่งตั้งญาติและพรรคพวกตน (Nepotism) การทำสัญญาจ้างหรือให้สัมปทานเฉพาะพรรคพวกผู้สนับสนุนตน (Cronyism) การใช้ ข้อมูลภายในเพื่อซื้อหรือขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ (Insider trading) การฟอกเงิน (Money laundering) ผลประโยชน์ขัดแย้งหรือผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest) และการเอื้อ ประโยชน์ (Trading Influence)

นอกจากนี้ จารุวรรณ สุขุมลพงษ์ (2556) ยังได้ทำการศึกษาจำแนกรูปแบบการ คอร์รัปชันตามความอดทนของชุมชน (Community's tolerance) ไว้ดังนี้

1. การทุจริตสีดำ (Black corruption) เป็นการกระทำที่มวลชนเห็นพ้องต้องกันเป็นส่วน ใหญ่ว่าสมควรดำเนินและควรถูกลงโทษ
2. การทุจริตสีเทา (Gray corruption) เป็นการกระทำที่เสียงส่วนใหญ่มีความเห็น คลุมเครือ ส่วนหนึ่งเห็นว่าควรถูกลงโทษ ในขณะที่อีกส่วนหนึ่งเห็นต่างออกไป
3. การทุจริตสีขาว (White corruption) เป็นการกระทำที่มวลชนส่วนใหญ่ยอมรับได้ และ ไม่ได้มีการกระตือรือร้นที่จะให้มีการลงโทษ ซึ่งอาจเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมที่คนในสังคมยัง ไม่ได้มีการตระหนักถึง และในบางสังคมยังไม่ถือว่าการกระทำเช่นนั้นว่าเป็นการทุจริต

ดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption perceptions index)

CPI (Corruption perceptions index) คือ ดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์ปัญหาคอร์รัปชันของ ประเทศต่างๆ ทั่วโลก ซึ่งถือเป็นหนึ่งวิธีการกระตุ้นให้ผู้คนทั่วโลกหันมาสนใจปัญหาทุจริต คอร์รัปชันว่าเป็นปัญหาาร่วมกันของคนทั้งโลก ไม่ใช่เป็นปัญหาของประเทศกำลังพัฒนาหรือเป็น ปัญหาของประเทศใดประเทศหนึ่งเท่านั้น โดยการจัดอันดับมีค่าคะแนนตั้งแต่ 0 (คอร์รัปชันมาก ที่สุด)-100 (คอร์รัปชันน้อยที่สุด) จัดทำโดยองค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International) ซึ่งเป็นองค์กรอิสระนานาชาติที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อรณรงค์แก้ไขปัญหาคอร์รัปชันมี เครื่องข่ายใน 120 ประเทศทั่วโลก ซึ่งได้ดำเนินการจัดทำดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชันของประเทศ ต่าง ๆ เป็นประจำทุกปีมาตั้งแต่ พ.ศ. 2538 โดยจัดอันดับจากผลสำรวจของสำนักโพลล์ต่าง ๆ จำนวน 12 แห่ง

ในปี 2560 องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ ได้จัดอันดับภาพลักษณ์คอร์รัปชัน 176 ประเทศทั่วโลก โดยประเทศไทย ได้ 35 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน อยู่ในอันดับที่ 101 จาก 176 ประเทศทั่วโลก เทียบเท่าประเทศฟิลิปปินส์ เปรู คิมอร์-เลสเต ส่วนกลุ่มอาเซียน ประเทศ ไทยมีคะแนนเป็นอันดับ 5 เท่ากับฟิลิปปินส์ รองจากสิงคโปร์ บรูไน มาเลเซีย และอินโดนีเซีย

ขณะที่คนมาร์กครองแชมป์ 3 ปีซ้อน และมีนิวซีแลนด์ร่วมครองแชมป์ด้วย ซึ่งได้ระบุสาเหตุที่คะแนนของไทยตกลงไปกว่าเดิม เป็นเพราะพบความเชื่อมโยงทางการเมืองและการคอร์รัปชันเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งรัฐบาลยังละเลยและปิดกั้นสิทธิในการแสดงออกในที่สาธารณะของประชาชน ส่วนเรื่องรัฐธรรมนูญใหม่ที่ระบุว่า จะแก้ปัญหาคอร์รัปชัน นำประเทศสู่ประชาธิปไตย และเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นอย่างเสรีนั้น ยังพบว่ารัฐบาลดำเนินการตรงกันข้าม มีการจำกัดขอบเขตเสรีภาพของประชาชนและจับกุมคุมขัง อีกทั้งห้ามตรวจสอบและสังเกตการณ์ประชามติ (องค์กรเพื่อความโปร่งใในประเทศไทย, 2560)

ตารางที่ 2 สรุปดัชนีวัดภาพลักษณ์คอร์รัปชันประจำปีของประเทศไทย

ปี พ.ศ.	คะแนน	อันดับ	จำนวนประเทศ
2538	2.79 (คะแนนเต็ม 10)	34	41
2539	3.33 (คะแนนเต็ม 10)	37	54
2540	3.06 (คะแนนเต็ม 10)	39	52
2541	3.00 (คะแนนเต็ม 10)	61	85
2542	3.20 (คะแนนเต็ม 10)	68	98
2543	3.20 (คะแนนเต็ม 10)	60	90
2544	3.20 (คะแนนเต็ม 10)	61	91
2545	3.20 (คะแนนเต็ม 10)	64	102
2546	3.30 (คะแนนเต็ม 10)	70	133
2547	3.60 (คะแนนเต็ม 10)	64	146
2548	3.80 (คะแนนเต็ม 10)	59	159
2549	3.60 (คะแนนเต็ม 10)	63	163
2550	3.30 (คะแนนเต็ม 10)	84	179
2551	3.50 (คะแนนเต็ม 10)	80	180
2552	3.40 (คะแนนเต็ม 10)	84	180
2553	3.50 (คะแนนเต็ม 10)	78	178
2554	3.40 (คะแนนเต็ม 10)	80	183
2555	37 (คะแนนเต็ม 100)	88	176
2556	35 (คะแนนเต็ม 100)	102	177

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ปี พ.ศ.	คะแนน	อันดับ	จำนวนประเทศ
2557	38 (คะแนนเต็ม 100)	85	175
2558	38 (คะแนนเต็ม 100)	76	168
2559	35 (คะแนนเต็ม 100)	101	176

แม้ประเทศไทยในช่วงเวลาที่ผ่านมามีความตื่นตัวต่อการแก้ไขปัญหาการคอร์รัปชันมากขึ้น ทุกภาคส่วนได้ริเริ่ม ผลักดัน และพยายามแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง โดยเฉพาะด้านการปลูกจิตสำนึกและการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน ไม่ว่าจะเป็นการขับเคลื่อนให้ใช้หลักสูตร “โตไปไม่โกง” ในโรงเรียนทั่วประเทศ การสร้าง “สำนึกไทย ไม่โกง” แก่ประชาชนทุกกลุ่มอาชีพ ตลอดจนมีการออกพระราชบัญญัติอำนวยความสะดวกเพื่อช่วยให้การดำเนินงานของภาครัฐกิจเอกชนเมื่อต้องขออนุมัติหรือใบอนุญาตจากภาครัฐมีความรวดเร็วและเที่ยงธรรม รวมทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ไปจนถึงการปรับแก้ไขมาตรการทางกฎหมาย แต่สิ่งสำคัญที่จะทำให้การแก้ไขปัญหาทุจริตคอร์รัปชันได้ผลอย่างยั่งยืนนั้น คนในสังคมจำเป็นต้องมีค่านิยมที่ถูกต้อง โดยปลูกฝังและสร้างการรับรู้ค่านิยมตั้งแต่วัยเด็ก ผู้ใหญ่ควรเป็นตัวอย่างที่ดี ตลอดจนประชาชนต้องตระหนักถึงปัญหาความเสียหายและเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการคอร์รัปชันในทุกรูปแบบ

แนวทางการป้องกันการคอร์รัปชัน

วิทยากร เชียงกุล (2549) เสนอแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาการคอร์รัปชันในสังคมไทยไว้ 3 แนวทาง คือ

1. ปฏิรูปการเมือง ให้เป็นประชาธิปไตยแบบประชาชนมีส่วนร่วม มีสิทธิในการจัดตั้งองค์การอิสระที่เป็นกลางมาตรวจสอบ และสามารถถอดถอนนักการเมือง และเจ้าหน้าที่รัฐที่ทุจริตคอร์รัปชันได้
2. ปฏิรูปองค์กรด้านการป้องกันและปราบปรามการประพฤติมิชอบให้มีความเป็นอิสระในการทำงาน มีกระบวนการคัดเลือกบุคคลที่เหมาะสม จัดตั้งองค์การอิสระเพิ่ม พร้อมทั้งเร่งปฏิรูปกฎหมายกระบวนการยุติธรรม การศึกษา การสื่อสาร เพื่อให้กลไกทางกฎหมาย การศึกษา และระบบข้อมูลทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ประชาชน นักวิชาการ สื่อมวลชน ต้องร่วมกันศึกษาทำความเข้าใจและเผยแพร่ความรู้เพื่อให้เท่าทันนักการเมือง และสนับสนุนการรวมตัวของภาคธุรกิจ ภาคประชาชน ที่เข้มแข็ง เพื่อทำหน้าที่ติดตามตรวจสอบการทำงานของทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

นอกจากนี้ ฌักทรี เตโซ และคณะ (2549) ยังได้ชี้ให้เห็นถึงแนวทางป้องกันการคอร์รัปชันในประเทศที่พัฒนาแล้ว โดยภาครัฐจะมุ่งค้นหาแนวทางเทคนิค หรือมาตรการใหม่ ๆ ที่ดำเนินการเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการทุจริต หรือแม้แต่ในภาคเอกชนก็ได้มีการกำหนดแนวทางให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องสามารถตรวจสอบการดำเนินการต่าง ๆ ด้วยการนำหลักธรรมาภิบาล หรือหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good governance) มาปรับใช้ในการต่อต้านการทุจริตที่เกิดขึ้นเป็นรูปธรรมมากขึ้น และถือว่าเป็นเทคนิควิธีการในการบริหารที่ดีเป็นที่ยอมรับในระดับสากลและแพร่หลายไปทั่วโลก

สิงคโปร์ เป็นหนึ่งประเทศในทวีปเอเชียที่ได้รับการยอมรับจากประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกว่าประสบความสำเร็จอย่างมากในเรื่องการต่อต้านการทุจริต หน่วยงานที่รับผิดชอบในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คือ สำนักงาน Corruption Practice Investigation Bureau (CPIB) สิงคโปร์แก้ปัญหาการทุจริตภายในประเทศด้วยการปรับปรุงกฎหมายต่าง ๆ ที่ใช้ต่อต้านการทุจริตอยู่เป็นประจำ ควบคู่กับการใช้มาตรการทางสังคม โดยสรุปการป้องกันการทุจริตในระบบราชการของสิงคโปร์ ได้ใช้มาตรการต่าง ดังนี้

1. การตรวจสอบและการเสนอแนะแนวทางแก้ไขการปฏิบัติงาน โดยเจ้าหน้าที่ CPIB มีอำนาจเข้าตรวจสอบในหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อทบทวนวิธีการทำงานและขั้นตอนต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานซึ่งอาจนำไปสู่การทุจริต และนอกจากนี้ CPIB ยังมีบริการตรวจสอบประวัติของบุคคล เพื่อมิให้บุคคลที่มีประวัติเกี่ยวกับการทุจริตได้รับตำแหน่งสำคัญ ๆ ด้วย

2. เจ้าหน้าที่ของรัฐทุกคนมีหน้าที่ต้องแถลงว่าไม่มีหนี้สิน เนื่องจากเชื่อว่าเจ้าหน้าที่ที่เป็นหนี้มีแนวโน้มที่จะทุจริตได้ง่าย

3. เจ้าหน้าที่ของรัฐทุกคนมีหน้าที่จะต้องแสดงทรัพย์สินและการลงทุนต่าง ๆ ของตนรวมทั้งของกลุ่มสมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะเมื่อเข้ารับตำแหน่ง และต้องกระทำเช่นนี้ทุกปี หรือในกรณีที่เจ้าหน้าที่มีส่วนในบริษัทเอกชน บุคคลนั้นก็อาจถูกร้องขอให้สละความเป็นเจ้าของได้ เพื่อป้องกันการขัดกันซึ่งผลประโยชน์

4. เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่อาจยอมรับของขวัญหรือเงินจากประชาชนที่มาติดต่อ

5. การแก้ไขปัญหาความล่าช้าเกินความจำเป็นในการทำงานของข้าราชการ (Excessive red tape) ซึ่งเปิดช่องให้มีการทุจริต

6. การทบทวนอัตราเงินเดือนของเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นประจำ เพื่อให้ได้รับเงินเดือนในอัตราที่เหมาะสม

เขตปกครองพิเศษฮ่องกง (สาธารณรัฐประชาชนจีน) ถือเป็นอีกหนึ่งตัวอย่างในการจัดการปัญหาการคอร์รัปชันของประเทศในทวีปเอเชีย ซึ่งเดิมในช่วง ปี ค.ศ. 1960-1970 ฮ่องกงเป็นเมืองที่เต็มไปด้วยการทุจริต และหน่วยงานที่มีการทุจริตมากที่สุดในสมัยนั้น คือ ตำรวจ เพื่อแก้ปัญหาการทุจริตที่มีอยู่อย่างแพร่หลาย ฮ่องกงจึงได้ทำการจัดตั้งสำนักงาน Independent Commission against Corruption (ICAC) ซึ่งปัจจุบันได้รับการยกย่องเป็นอย่างมากจากนานาประเทศ เนื่องจากสามารถป้องกันและปราบปรามการทุจริตได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด หน่วยงานหนึ่งในโลก ซึ่งรูปแบบองค์กรของสำนักงาน ICAC จะแบ่งออกเป็นสองฝ่ายคือ ฝ่ายพิจารณา และฝ่ายบริหาร โดยฝ่ายพิจารณาจะรับผิดชอบในการดำเนินคดีอาญา และความผิดทางวินัย ในส่วนของคดีอาญา สำหรับฝ่ายบริหารจะแบ่งออกเป็น 3 หน่วยงาน คือ หน่วยปราบปราม (The Operations Department) หน่วยป้องกัน (The Corruption Prevention Department) และหน่วยชุมชนสัมพันธ์ (The Community Relation Department)

สำหรับหน่วยป้องกัน (The Corruption Prevention Department) จะอยู่ภายใต้แนวความคิดที่ว่า “การป้องกันดีกว่าการปราบปราม” ซึ่งหน่วยงานนี้มีหน้าที่ป้องกันการทุจริตทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน โดยมุ่งเน้นแก้ไขปรับปรุงที่ระบบมากกว่าตัวบุคคล เพื่อลดหรือขจัดโอกาสที่อาจจะทำให้เกิดการทุจริต ในส่วนของภาครัฐหน่วยงานนี้จะทำหน้าที่ตรวจสอบและทบทวนวิธีการปฏิบัติงานในหน่วยงานต่าง ๆ และให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย กฎหมาย หรือวิธีการปฏิบัติงานใด ๆ เพื่อป้องกันมิให้เกิดการทุจริต และในส่วนของภาคเอกชน หน่วยงานนี้มีหน้าที่ให้คำแนะนำเรื่องการป้องกันการทุจริตแก่บุคคลหรือบริษัทต่าง ๆ ที่มาขอคำแนะนำ โดยเป็นการให้บริการโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใด ๆ

สำหรับประเทศไทย มีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ซึ่งเป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ทำหน้าที่หลักในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พร้อมประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยมีแนวทางการแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยด้วยหลัก 3 ป. ดังนี้

“ปลูก” คือ การปลูกฐานความคิดให้คนในสังคมไทยในทุกภาคส่วนโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐมี “ระบบคิดฐานสอง” สามารถแยกได้ว่าเรื่องใดเป็นประโยชน์ส่วนตนเรื่องใดเป็นประโยชน์ส่วนรวม แยกเรื่องตำแหน่งหน้าที่กับเรื่องส่วนตนออกจากกันได้ ไม่นำประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมมาปะปนกัน ไม่นำมาก้าวก่ายกัน ไม่นำประโยชน์

ส่วนรวมไปตอบแทนบุญคุณส่วนตน ไม่เอาประโยชน์ส่วนรวมมาเป็นประโยชน์ส่วนตน เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน เครือญาติ และพวกพ้อง

“ป้อง” คือ การป้องกันการทุจริต เป็นมาตรการที่ใช้เพื่อลดโอกาสในการกระทำการทุจริตให้ยากขึ้นหรือไม่ให้เกิดขึ้น เช่น การห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินกิจการที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม ตามมาตรา 100 แห่งกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

“ปราบ” คือ การปราบปรามการทุจริต เป็นกรณีที่มีเหตุเกิดขึ้นแล้วเป็นการดำเนินคดีอาญากับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ซึ่งประเทศไทยมีกฎหมายที่กำหนดลักษณะการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ดังนี้

1. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติมจนถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558 มาตรา 123 มาตรา 123/1 มาตรา 123/2 มาตรา 123/3 และการกระทำความผิดที่เป็นการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม มาตรา 100 มาตรา 103 ให้เป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่และมีโทษทางอาญา (มาตรา 103/1 มาตรา 122)
2. ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 147-มาตรา 166 มาตรา 200-มาตรา 205
3. พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2502 มาตรา 4-มาตรา 11
4. พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 4-มาตรา 8 มาตรา 10-มาตรา 13

นอกจากนี้ ยังมีมาตรการริบทรัพย์ทางแพ่งอันเนื่องจากการรั่วไหลผิดปกติกติและให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ (สำนักงาน ป.ป.ช., 2557)

อย่างไรก็ดี ในการแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันแม้จะมีกลไกทางกฎหมายที่มีประสิทธิภาพเพียงใด แต่หากไม่ได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนของสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากภาคประชาชนแล้ว ก็คงไม่อาจประสบความสำเร็จไปได้ ในการแก้ไขปัญหายังยืมนั้น นอกจากการใช้มาตรการด้านกฎหมายในการปราบปรามแล้ว มาตรการในการป้องกันโดยการให้ทุกภาคส่วนได้เข้ามามีส่วนร่วมศึกษา เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมสร้างจิตสำนึกในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันอย่างจริงจังต่อเนื่อง และเข้ามามีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง ติดตาม ตรวจสอบ นับเป็นหนึ่งแนวทางที่จะทำให้การแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันสัมฤทธิ์ผลและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพได้

บทบาทและภารกิจของสำนักงาน ป.ป.ช.

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราชการ 2540 ให้มีองค์กรอิสระ 8 องค์กรหนึ่งในจำนวนนั้นมีองค์กรหนึ่งที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เรียกว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือ คณะกรรมการ ป.ป.ช. และในปี พ.ศ. 2542 ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เพื่อยกระดับและปรับปรุงประสิทธิภาพในการทำงานของ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ป.ป.ป.) ซึ่งถูกครอบงำจากฝ่ายบริหาร เพราะถูกแต่งตั้งมาจากฝ่ายบริหารและมีอายุในการปฏิบัติงานเพียง 2 ปี ต่อมา ว่าจะยิ่งไปกว่านั้นกระบวนการสืบสวนและสอบสวนการทุจริตก็ดำเนินไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ และมีช่องโหว่ทางกฎหมาย ทำให้ไม่สามารถสอบสวนความผิดข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่พ้นจากตำแหน่งไปเกิน 1 ปี ได้ เป็นผลให้สำนักงาน ป.ป.ป. ถูกยกเลิกไป และจัดตั้งเป็นสำนักงาน ป.ป.ช. (พิชาย รัตนดิลก ณ ภูเก็ต และคณะ, 2551)

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเรียก เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ป.ป.ช.” เป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญมีฐานะเป็นกรม ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 251 บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน่วยธุรการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่เป็นอิสระ โดยมีเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้บังคับบัญชา ขึ้นตรงต่อประธานกรรมการ ป.ป.ช. การแต่งตั้งเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และวุฒิสภา ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. จะมีอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

สำนักงาน ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังต่อไปนี้

1. รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ ป.ป.ช.
2. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช.
3. ศึกษาและสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการ ทุจริตในวง

ราชการและการเมือง

4. ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย

และหากพิจารณาตามแผนยุทธศาสตร์การบริหารประเทศ สามารถแบ่งอำนาจหน้าที่หลัก ๆ ของสำนักงาน ป.ป.ช. ได้ดังต่อไปนี้

ด้านป้องกัน เป็นสิ่งที่สำนักงาน ป.ป.ช. ให้ความสำคัญมาก โดยเน้นในเรื่องการรณรงค์ การสร้างจิตสำนึก ในด้านคุณธรรม จริยธรรม ปลุกฝังให้ประชาชนยึดมั่นในความซื่อสัตย์ นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมในการช่วยกันป้องกัน และปราบปรามการทุจริต ของสังคม รวมไปถึงประเทศชาติอีกด้วย

ด้านปราบปราม เป็นหน้าที่ที่เกี่ยวกับการไต่สวน ด้วยความยุติธรรม และรวดเร็ว นอกจากนี้ยังรวมไปถึงการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น กฎหมายการคุ้มครองพยาน

ด้านตรวจสอบ สำนักงาน ป.ป.ช. มีอำนาจในการตรวจสอบทรัพย์สินของราชการ หรือ เจ้าหน้าที่รัฐระดับสูง

ด้านวิชาการ สำนักงาน ป.ป.ช. ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่อยู่ในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. พร้อม ดำเนินงานควบคู่ไปกับแผนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เพื่อให้เกิด การขับเคลื่อนและการพัฒนาการเมืองประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขที่ยึด มั่นอยู่ในหลักนิติรัฐและหลักธรรมาภิบาล ภายใต้วิสัยทัศน์ “สังคมไทยมีวินัยและยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม ทุกภาคส่วน ร่วมกันป้องกันและปราบปรามการทุจริต” โดยส่งเสริมการปลูกจิตสำนึกให้ สังคมไทยมีวินัย และยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม สนับสนุนการจัดการองค์ความรู้เกี่ยวกับการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พัฒนาเครือข่ายป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างบูรณาการ รวมทั้งพัฒนาระบบและกลไกในการตรวจสอบ ควบคุม กระจาย และถ่วงดุลอำนาจ

ด้านการต่างประเทศ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ความสำคัญกับการประสานงานคดีทุจริต ระหว่างประเทศมาอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนส่งเสริมการขยายเครือข่ายความร่วมมือในการต่อต้าน การทุจริต ทั้งในกลุ่มภูมิภาคอาเซียน และแบบทวิภาคีกับองค์กรต่อต้านการทุจริตในประเทศต่าง ๆ อาทิ จีน สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์ ราชอาณาจักรภูฏาน และองค์กรระหว่าง ประเทศอย่าง World Bank และ UNODC เป็นต้น นอกจากนี้ ยังผลักดันให้ประเทศไทยเป็นเวทีใน การแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ในการต่อต้านการทุจริต ด้วยการเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม นานาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ครั้งที่ 14 (สำนักงาน ป.ป.ช., ม.ป.ป.)

ข้อมูลพื้นฐาน สถานการณ์คอร์รัปชันในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี

ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดจันทบุรี ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศไทย ห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ 245 กิโลเมตร ทางตอนเหนือของจังหวัดประกอบด้วยเทือกเขาและที่ราบเชิงเขา ซึ่งเป็น แหล่งกำเนิดของแม่น้ำจันทบุรี ส่วนทางตอนใต้เป็นที่ราบชายฝั่งทะเลและมีที่ราบลุ่มบริเวณปาก

แม่น้ำ มีเนื้อที่ทั้งจังหวัด 6,338 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 3,961,250 ไร่ แยกเป็นรายอำเภอ ดังนี้ (จังหวัดจันทบุรี, 2560)

อำเภอเมืองจันทบุรี	ประมาณ	253 ตารางกิโลเมตร
อำเภอขลุง	ประมาณ	756 ตารางกิโลเมตร
อำเภอท่าใหม่	ประมาณ	613 ตารางกิโลเมตร
อำเภอแหลมสิงห์	ประมาณ	191 ตารางกิโลเมตร
อำเภอโป่งน้ำร้อน	ประมาณ	927 ตารางกิโลเมตร
อำเภอมะขาม	ประมาณ	480 ตารางกิโลเมตร
อำเภอสอยดาว	ประมาณ	734 ตารางกิโลเมตร
อำเภอแก่งหางแมว	ประมาณ	1,254 ตารางกิโลเมตร
อำเภอนายายอาม	ประมาณ	300 ตารางกิโลเมตร
อำเภอเขาคิชฌกูฏ	ประมาณ	830 ตารางกิโลเมตร

เขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง

ด้านเหนือ ติดกับ จังหวัดชลบุรี ระยอง และจังหวัดสระแก้ว

ด้านใต้ ติดกับ จังหวัดตราด และอ่าวไทย

ด้านตะวันออก ติดกับ จังหวัดตราด และประเทศกัมพูชา

ด้านตะวันตก ติดกับ จังหวัดระยอง และอ่าวไทย

การปกครอง

แบ่งออกเป็น 10 อำเภอ 76 ตำบล 731 หมู่บ้าน ประชากร 531,037 คน และการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 1 แห่ง
2. เทศบาลเมือง จำนวน 4 แห่ง
3. เทศบาลตำบล จำนวน 32 แห่ง
4. องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 45 แห่ง

สถานการณ์คอร์รัปชันในพื้นที่จันทบุรี

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) เป็นหน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ร่วมกับองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ส่วนราชการ องค์กรเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาชน เพื่อให้การดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เข้าถึงปัญหาในระดับพื้นที่ สำนักงาน ป.ป.ช. จึงได้มีประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

แบ่งส่วนราชการภายใน ให้จัดตั้งสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด ซึ่งรวมถึงสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดจันทบุรีด้วย โดยให้มีภารกิจในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในพื้นที่ ดังนี้ (ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2555, 2555)

1. ส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามแผนงาน โครงการของสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด

2. ประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในการดำเนินการเพื่อป้องกันการทุจริตและเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต รวมทั้งดำเนินการให้ประชาชนหรือกลุ่มบุคคลในทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

3. กำกับดูแลหน่วยงานภาครัฐให้ดำเนินการตามมาตรการและเสนอแนะให้ความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรการการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

4. ศึกษา วิเคราะห์ สภาพปัญหาการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในเขตจังหวัดเพื่อเสนอความเห็นและข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

5. ตรวจสอบเรื่องกล่าวหา แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อทำการได้สวนข้อเท็จจริงต่อไป

6. รับยื่นและตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินตามบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบที่ยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เว้นแต่กรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา และต้องไม่ใช่กรณีการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา 34 และมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2552 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

7. ประสานงานและปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

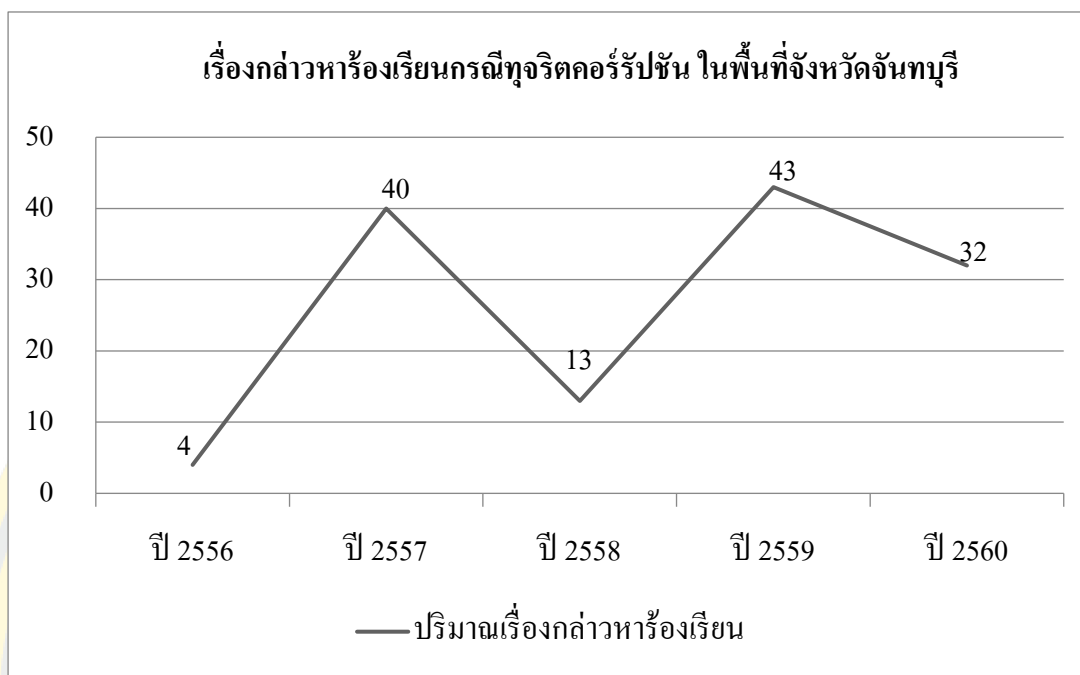
8. ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

นับตั้งแต่มีการจัดตั้งสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดจันทบุรี ในปี พ.ศ. 2556 ได้มีการยื่นเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตหรือใช้อำนาจหน้าที่ไปในทางมิชอบ ต่อสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดจันทบุรี จำนวน 132 เรื่อง จำแนกตามประเภทหน่วยงานที่ถูกกล่าวหา ร้องเรียน ได้ดังนี้

ตารางที่ 2 สรุปจำนวนเรื่องกล่าวหาร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐในจังหวัดจันทบุรี กรณีทุจริตคอร์รัปชัน จำแนกตามประเภทหน่วยงาน (สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดจันทบุรี, 2560)

ประเภทหน่วยงาน	จำนวนเรื่องกล่าวหาร้องเรียน
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	63
หน่วยงาน/ สถาบันทางการศึกษา	33
หน่วยงานสังกัดกระทรวง กรม	27
สำนักงานตำรวจ	5
องค์กรอิสระ	4
รวม	132

และหากพิจารณาจำแนกเรื่องกล่าวหาร้องเรียน จำนวน 132 เรื่อง ดังกล่าวข้างต้น ตามปีที่มีการยื่นเรื่องกล่าวหาร้องเรียนต่อสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดจันทบุรี จะพบว่าจำนวนเรื่องกล่าวหาร้องเรียนกรณีทุจริตคอร์รัปชันในพื้นที่จังหวัดจันทบุรีมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นสถานการณ์การคอร์รัปชันในพื้นที่จังหวัดจันทบุรีได้สองนัยยะ นัยยะแรกคือสถานการณ์การทุจริตคอร์รัปชันในพื้นที่ที่มีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นเป็นผลให้จำนวนเรื่องกล่าวหาร้องเรียนเพิ่มสูงขึ้น และอีกหนึ่งนัยยะคือ ประชาชนในพื้นที่จังหวัดจันทบุรีเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันมากยิ่งขึ้น โดยเข้ามาทำหน้าที่ติดตามตรวจสอบการทำงานของหน่วยงานภาครัฐ ตลอดจนแจ้งเบาะแส ยื่นเรื่องร้องเรียนต่อหน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบกรณีที่พบหรือสงสัยว่ามีคอร์รัปชัน (สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดจันทบุรี, 2560)

ภาพที่ 3 ปริมาณเรื่องกล่าวหาร้องเรียนกรณีทุจริตคอร์รัปชัน ต่อสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดจันทบุรี จำแนกรายปี (สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดจันทบุรี, 2560)

ในการแก้ไขปัญหาการคอร์รัปชันในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี นอกเหนือจากมาตรการด้านปราบปรามตามกระบวนการของกฎหมายแล้ว สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดจันทบุรี และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ยังได้ร่วมกันดำเนินการจัดโครงการกิจกรรมเพื่อป้องกันการคอร์รัปชัน โดยในปีที่ผ่านมาได้มีการจัดโครงการ/ กิจกรรม เพื่อป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชันในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี ดังนี้ (สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดจันทบุรี, 2560)

1. โครงการลูกเสือช่อสะอาด ในวันที่ 13-15 กรกฎาคม 2559 สำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัดจันทบุรี ร่วมกับสำนักงานการศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดจันทบุรี และสโมสรลูกเสือพระรามหก จัดฝึกอบรมบุคลากรทางการลูกเสือ สำหรับเป็นผู้ถ่ายทอดและเสริมสร้างค่านิยมทัศนคติความซื่อสัตย์สุจริต การประพฤติปฏิบัติตามหลักคุณธรรม การทำตนให้เป็นคนดี ทำประโยชน์เพื่อส่วนร่วม ผ่านหลักสูตรการศึกษาสู่ลูกเสือเนตรนารีในสถานศึกษาในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี เพื่อพัฒนาไปสู่การจัดตั้งหน่วยลูกเสือช่อสะอาดในสถานศึกษาเพื่อเป็นแนวเครือข่ายเฝ้าระวังป้องกันและปราบปรามการทุจริต

2. หมู่บ้านช่อสะอาด มูลนิธิการต่อต้านการทุจริต สำนักงานจังหวัดจันทบุรี และสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดจันทบุรี ได้ร่วมกันดำเนินการจัดทำหมู่บ้านช่อสะอาดและเยาวชนช่อสะอาด อันเป็นโครงการที่พัฒนาต่อยอดมาจากหมู่บ้านศีล 5 ที่เน้นการพัฒนาพฤติกรรมให้มีหลักประกัน 5 ด้าน คือ ประกันชีวิต ประกันทรัพย์สิน ประกันครอบครัว ประกันสังคม และประกันสุขภาพ นำไปสู่การพัฒนาหมู่บ้านให้เกิดความสะอาดทั้งสิ่งแวดล้อมและอาชีพ ความสะอาดทางพฤติกรรม ความสะอาดทางปัญญา โดยมุ่งเน้นให้ประชาชนในหมู่บ้านร่วมกันปฏิเสธและไม่ยอมรับค่านิยมที่เกี่ยวข้องกับการคดโกงการทุจริตคอร์รัปชันทุกรูปแบบ โดยการเริ่มปลูกฝังอุดมการณ์ และค่านิยมดังกล่าวให้แก่เยาวชนในโรงเรียนโดยพระสงฆ์ และกลุ่มชนชั้นนำในหมู่บ้านได้เป็นต้นแบบและชี้เตือนแนวคิดดังกล่าว

3. โรงเรียนสุจริต สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดจันทบุรี ร่วมกับสถานศึกษา และหน่วยงานทางการศึกษาในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี ขับเคลื่อน โครงการ โรงเรียนสุจริตเพื่อวางรากฐานการปลูกจิตสำนึกความซื่อสัตย์สุจริตสร้างเยาวชนให้เป็นสุจริตชน ปรับทิศทางจากการมุ่งสร้างคนเก่ง ผู้การดำรงชีวิตให้สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อสังคมที่มีเสถียรภาพ สามารถพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศให้ก้าวหน้าอย่างมั่นคง และแก้ไขปัญหาการทุจริตของประเทศชาติได้อย่างยั่งยืน ซึ่งในจังหวัดจันทบุรีมีโรงเรียนที่ดำเนินกิจกรรมสอดคล้องตามมาตรฐานโรงเรียนสุจริตหลายโรงเรียน อาทิเช่น โรงเรียนขลุงรัชดาภิเษก โรงเรียนแก่งหางแมว พิทยาคาร โรงเรียนศิษย์คุณุวิทวิทยา และ โรงเรียนบ้านแก้ว เป็นต้น

4. วันต่อต้านการคอร์รัปชันสากลประเทศไทย (จังหวัดจันทบุรี) ตามที่องค์การสหประชาชาติ กำหนดให้วันที่ 9 ธันวาคมของทุกปี เป็นวันต่อต้านการคอร์รัปชันสากล สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดจันทบุรี ร่วมกับ สำนักงานจังหวัดจันทบุรี จึงได้จัดโครงการ “การจัดงานวันต่อต้านการคอร์รัปชันสากลประเทศไทย (จังหวัดจันทบุรี) วันที่ 9 ธันวาคม 2559” ณ ห้องประชุม 1 ชั้นที่ 1 ศาลากลางจังหวัดจันทบุรี เพื่อแสดงผลงานต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน ปลูกจิตสำนึกข้าราชการประชาชน นักเรียน นักศึกษา และเยาวชนให้มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน กระตุ้นเตือนให้สังคมและทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลเสียหายร้ายแรงที่เกิดขึ้นจากการทุจริตคอร์รัปชัน พร้อมประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรสร้างกลุ่มเครือข่ายป้องกันการทุจริตที่ยั่งยืน เพื่อป้องกันการทุจริตและลดปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในประเทศไทย และเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีแก่ประเทศ

5. โครงการส่งเสริมสนับสนุนและสร้างการมีส่วนร่วมในการป้องกันการทุจริตภาคประชาชนจังหวัดจันทบุรี จัดขึ้นโดยสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดจันทบุรี ในวันที่ 23 มีนาคม 2560 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการ

ทุจริต สร้างแนวคิดใหม่ให้แก่ข้าราชการประชาชน ให้ตระหนักและเข้าใจความหมายของการไม่ยอมรับการทุจริต ไม่ให้คนโกงมีอิทธิพลต่อสังคม และสร้างกลุ่มเครือข่ายป้องกันการทุจริตที่ยั่งยืน

6. โครงการเผยแพร่ความรู้การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง จัดขึ้นโดยสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดจันทบุรี ในวันที่ 23 มีนาคม 2560 เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้เป็นไปตามข้อบังคับบทบัญญัติของกฎหมาย อันเป็นการป้องปรามการกระทำการทุจริตโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ

7. โครงการผลิตและเผยแพร่สื่อประชาสัมพันธ์ จัดรายการวิทยุและเผยแพร่ทางสถานีวิทยุ สื่อแผ่นพับประชาสัมพันธ์ แอปพลิเคชัน และการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเป็นการเผยแพร่ความรู้และสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ภาคประชาชนในการร่วมป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในสังคม ผ่านวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดจันทบุรี F.M. 90.25 MHz ทุกวันศุกร์เวลา 10.00 น.-11.00 น. ในชื่อรายการ “คนจันทน์ต้านโกง กับ ป.ป.ช. จันทบุรี” และผ่านช่องทางเว็บไซต์ www.nacc.g.th/chantaburi ช่องทาง facebook สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดจันทบุรี รวมไปถึงแอปพลิเคชันสำหรับมือถือซึ่งสามารถดาวน์โหลดใช้งานได้ โดยไม่มีค่าใช้จ่าย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วรรณภา อิศระเสนีย์ (2549) ศึกษาเรื่อง การสื่อสารเพื่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ศึกษาเฉพาะกรณีประชาชนในตำบลบ้านธาตุ อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการสื่อสารเพื่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตระดับท้องถิ่น และปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารเพื่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลบ้านธาตุ อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี จำนวน 400 คน ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ไคส์สแควร์ (Chi-square test) ค่า t-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ (Pearson correlation) กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนเพศชายมีการเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์ สื่อบุคคล และการติดต่อกับบุคลากรนอกท้องถิ่นมากกว่าเพศหญิง แต่เปิดรับสื่อวิทยุ สื่อโทรทัศน์ ไม่ต่างกัน ประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ สื่อบุคคล และการติดต่อกับบุคลากรนอกท้องถิ่น แตกต่างกัน แต่การเปิดรับสื่อวิทยุไม่แตกต่างกัน

ประชาชนที่มีบทบาทในชุมชนแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ และสื่อบุคคลแตกต่างกัน แต่การเปิดรับสื่อวิทยุ หนังสือพิมพ์ และการติดต่อกับบุคคลภายนอกท้องถิ่น ไม่แตกต่างกัน ประชาชนที่มีเพศ รายได้ บทบาทในชุมชนแตกต่างกัน การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในท้องถิ่นแตกต่างกัน การเปิดรับสื่อวิทยุ หนังสือพิมพ์ และการติดต่อกับบุคคลภายนอกท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แต่สื่อบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และบทบาทของประชาชนเมื่อเกิดเหตุการณ์ทุจริตในท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และการวิจัยยังพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่เห็น ได้ชัดเจนคือ การมีส่วนร่วมทางอ้อม ได้แก่การไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น ทั้งนี้เป็นการคัดเลือกบุคคลที่เห็นว่ามีความเหมาะสม รวมถึงให้ความสนใจติดตามการดำเนินงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลในท้องถิ่นของตนเองเพื่อเป็นการป้องกันการทุจริต แต่หลังจากนั้นเมื่อมีเหตุการณ์ทุจริตคอร์รัปชันเกิดขึ้นในท้องถิ่น การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชันไม่ว่าจะเป็นการแจ้งข่าวหรือเบาะแสการทุจริตคอร์รัปชันไปยังสื่อมวลชน หรือร้องเรียนไปยังผู้นำชุมชน เจ้าหน้าที่ราชการหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบในระดับชาติ บทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชนอยู่ในระดับต่ำ

ธนาพจน์ เอี่ยมสะอาด (2550) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางพลับ อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางพลับ อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี และศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางพลับ อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี กลุ่มตัวอย่างคือ ประชาชนซึ่งมีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ในครั้งที่ผ่านมาขององค์การบริหารส่วนตำบลบางพลับ อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 363 ราย ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ t-test และ F-test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางพลับ อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี คิดเป็นร้อยละ 86 และคุณลักษณะของประชาชนมีผลต่อความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางพลับ อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี ได้แก่ เพศ ความรู้ความเข้าใจในสิทธิและหน้าที่พลเมือง ความรู้ความเข้าใจใน

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ส่วน อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ ระยะเวลาที่อาศัยในหมู่บ้าน การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ไม่มีผลต่อความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางพลับ อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี

ภานินี กิจพ่อค้า และคณะ (2550) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาบทบาทการให้ประชาชนและชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันในกระบวนการยุติธรรม: มาตรการคุ้มครองภาคประชาชนที่มีส่วนร่วม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหา ลักษณะและปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการคุ้มครองภาคประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชันตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เพื่อศึกษาวิเคราะห์พัฒนารูปแบบ แนวทาง และมาตรการที่เหมาะสมกับการคุ้มครองภาคประชาชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชันทั้งในประเทศและต่างประเทศ และเพื่อพัฒนาและผลักดันให้มีมาตรการทางกฎหมาย และด้านอื่น ๆ อย่างจริงจัง เพื่อคุ้มครองภาคประชาชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชัน รวมไปถึงมาตรการจูงใจต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐนำกฎหมายหรือมาตรการนั้น ๆ มาบังคับใช้อย่างมีประสิทธิภาพ การศึกษาใช้วิธีการแบบผสมผสาน ทั้งวิธีการวิจัยเอกสาร (Documentary research) วิธีการวิจัยภาคสนาม (Field research) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In depth interview) การสังเกตพฤติกรรมและการปฏิบัติงานของภาคประชาชนและเจ้าหน้าที่รัฐ (Observation) การสัมภาษณ์กลุ่มแบบโฟกัสกรุป (Focus group) การสัมมนารับฟังความคิดเห็นแบบกลุ่มย่อย (Small group seminar) และกลุ่มใหญ่ (Large group seminar) ผลการศึกษาพบว่า สภาพปัญหา ลักษณะ และปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการคุ้มครองภาคประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชัน ประกอบด้วย ปัญหาอุปสรรคสำคัญ 3 ด้าน ได้แก่ ปัญหาและอุปสรรคด้านกฎหมาย ปัญหาและอุปสรรคด้านสังคม ปัญหาและอุปสรรคด้านการบริหารจัดการรูปแบบที่เหมาะสมกับการคุ้มครองภาคประชาชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชัน ได้แก่ รูปแบบความร่วมมือในการให้ความคุ้มครองภาคประชาชนแบบผสมผสานระหว่างรัฐและภาคประชาชน และแนวทางที่เหมาะสมกับการคุ้มครองภาคประชาชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชัน ได้แก่ การจัดตั้งศูนย์รับเรื่องร้องเรียนหรือรับข้อมูลเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน โดยตั้งขึ้นในส่วนกลางที่กรุงเทพมหานคร หัวเมืองใหญ่ หรือในเขตพื้นที่ซึ่งมีปัญหาคอร์รัปชันเกิดขึ้นมาก เพื่อทำหน้าที่การเผยแพร่ความรู้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองภาคประชาชนที่มีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชัน พร้อมจัดตั้งศูนย์ประสานงานเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชันแบบเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว (One stop service) และมาตรการที่

เหมาะสมกับการคุ้มครองภาคประชาชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชัน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) มาตรการคุ้มครองภาคประชาชนตามกฎหมายทั่วไป ได้แก่ กฎหมายรัฐธรรมนูญ กฎหมายอาญา และกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา 2) มาตรการคุ้มครองภาคประชาชนตามกฎหมายคุ้มครองพยาน ได้แก่ กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา 3) มาตรการคุ้มครองภาคประชาชนตามตามกฎหมายที่เกี่ยวกับการปราบปรามคอร์รัปชัน ได้แก่ กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วีระชัย เสงษ์ภูิกุล (2550) ศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจและปัจจัยในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยอ้อ อำเภอคลอง จังหวัดแพร่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจและปัจจัยในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยอ้อ อำเภอคลอง จังหวัดแพร่ ในแต่ละด้าน และเปรียบเทียบประชาชนที่มีลักษณะส่วนบุคคลต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยการมีส่วนร่วมทางการเมือง ประชากรในการศึกษาคั้งนี้คือ ประชาชนที่มีรายชื่อในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในเขตเทศบาลตำบลห้วยอ้อ อำเภอคลอง จังหวัดแพร่ และมีอายุ 18 ปีขึ้นไป ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 365 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบทดสอบและแบบทดสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ สถิติ ร้อยละ เฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบข้อมูลโดยใช้ t-test และ One-way ANOVA ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ความเข้าใจต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยอ้อ อำเภอคลอง จังหวัดแพร่ ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยที่มีผลในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยอ้อ อำเภอคลอง จังหวัดแพร่ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการไปร่วมรับฟังการปราศรัยหรือฟังนโยบายของนักการเมือง อยู่ในระดับมาก และเปรียบเทียบประชาชนที่มีลักษณะส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีความคิดเห็น ต่อปัจจัยการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยอ้อ อำเภอคลอง จังหวัดแพร่ ไม่แตกต่างกันทุกด้าน

ชฎาภรณ์ เตะวะสุข (2551) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพารักษ์ จังหวัดสมุทรปราการ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพารักษ์ จังหวัดสมุทรปราการ และศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพารักษ์ จังหวัดสมุทรปราการ กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่มีสิทธิในการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ในครั้งที่ผ่านมาขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพารักษ์ จังหวัดสมุทรปราการ

จำนวน 391 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ การแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ยร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ One-way ANOVA จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพารักษ์ จังหวัดสมุทรปราการ อยู่ในระดับน้อย และประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ, ระดับการศึกษา, ระยะเวลาการอยู่อาศัยในชุมชน, การเป็นสมาชิกกลุ่มในชุมชน, ความรู้ความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ ของอบต. ต่างกันมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้าน อายุ อาชีพ รายได้ ต่างกันมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

สมบัติ บินตะกู (2552) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนตำบลในจังหวัดหนองคาย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนตำบลในจังหวัดหนองคาย ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนตำบลในจังหวัดหนองคาย และเพื่อศึกษา ปัญหา และข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนตำบลในจังหวัดหนองคาย กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและหรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นตัวแทนของแต่ละอำเภอ มีทั้งสิ้น 17 อำเภอ จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือแบบสอบถาม (Questionnaire) และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการศึกษาพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนตำบลในจังหวัดหนองคายโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนตำบลในจังหวัดหนองคาย คือ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ และระยะเวลาการอยู่ในชุมชน และปัญหาที่พบ คือ อิทธิพลของผู้บริหารท้องถิ่น ความรู้ในเรื่องสิทธิหน้าที่ของประชาชน ความสัมพันธ์กับประชาชนในพื้นที่ และแนวทางการแก้ไขปัญหา คือ ควรจัดให้มีคณะกรรมการตรวจสอบระดับหมู่บ้านและตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลควรเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกคนมีส่วนร่วมมากขึ้น ควรให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิหน้าที่ของพลเมืองแก่ประชาชน ผู้บริหารท้องถิ่นควรสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับประชาชน รัฐควรให้ความคุ้มครองประชาชนจากอิทธิพลของผู้บริหารท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดการประชาสัมพันธ์ให้มีประสิทธิภาพ

รัตนกรันท์ ไพบูลย์ (2556) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาเทศบาลตำบลเมืองบัว อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และศึกษาถึงปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลเมืองบัว จำนวน 377 คน โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือแบบสอบถาม (Questionnaire) และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation) ไคสแควร์ (Chi-square test) กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านร่วมรับผลประโยชน์ ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมประเมินผล ร่วมดำเนินการ อยู่ในระดับน้อย ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ระดับการศึกษา และอาชีพ ส่วนปัจจัยเพศ บทบาทในชุมชน อายุ รายได้ และระยะเวลาในอาศัยอยู่ในชุมชน ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และข้อเสนอแนะของประชาชนได้แก่ ด้านร่วมคิด ควรส่งเสริมให้มีการมีส่วนร่วมในการประชุมปรึกษาหารือขั้นตอนวางแผน โครงการหาวิธีการและเสนอทางเลือกในการพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหาของชุมชน

มานิต วัฒนเสน (2558) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการบริหารงานกิจการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและประชาชนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในบทบาทผู้ติของกฎหมายในการตรวจสอบระบบการบริหารงานและกิจการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเพื่อศึกษาบทบาทภาคประชาชนในการมีส่วนร่วมที่นำไปสู่การตรวจสอบการบริหารงานของท้องถิ่น โดยการสังเคราะห์จากกรณีศึกษา ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 419 คน และประชาชนทั่วไป จำนวน 436 คน รวมทั้งสิ้น 855 คน เลือกตัวอย่างประชากรแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) โดยใช้การวิจัยรูปแบบผสม ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณในการวิจัยประเด็นวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพในการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่นมีการรับรู้เกี่ยวกับองค์กรที่เข้ามาตรวจสอบ เคยมีการตรวจสอบโดยสมาชิกสภา และหน่วยงานภายนอก ได้แก่ สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วม พบว่า ให้ประชาชนเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการพัฒนา ร่วมรับฟังการประชุม สนับสนุนให้ประชาชนติดตามตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้รับเหมา และในห้วงค์รภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผน มีการตรวจสอบจากสื่อมวลชนและประชาชนโดยมีการแบ่งหน้าที่ คือ ประชาชนตรวจสอบการบริหารจัดการ และภาครัฐตรวจสอบการปฏิบัติตามระเบียบและกฎหมาย ขณะเดียวกันประชาชนมีการรับรู้ถึงสิทธิในการรับความคุ้มครองในฐานะผู้บริโภค ส่วนการมีส่วนร่วม นั้น พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมตรวจสอบเกี่ยวกับการร่วมประชุม การรับฟังความคิดเห็นเรื่องงบประมาณ แต่ไม่เคยเข้าร่วมในการติดตามตรวจสอบการก่อสร้างและการปฏิบัติงานของผู้รับเหมา และภาคประชาชนมีบทบาทการมีส่วนร่วม 3 ลักษณะ ได้แก่ การมีส่วนร่วมที่เกิดจากชุมชนเข้มแข็ง การได้รับการกระตุ้นทางความคิดหรือสร้างจิตสำนึกจากสถาบันการศึกษาและสื่อมวลชน และการเอื้ออำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พิศอำไพ สมความคิด (2558) ศึกษาเรื่อง จิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชัน กรณีศึกษา ประชาชนที่อาสาสมัครเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชัน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชัน เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชัน และเพื่อศึกษาปัจจัยที่สามารถทำนายระดับจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชัน กลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนที่อาสาสมัครเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันทั่วประเทศ จำนวน 400 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือแบบสอบถาม (Questionnaire) และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ลักษณะเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง และสถิติอนุมาน เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation) และสถิติการวิเคราะห์ค่าความถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) เพื่อทดสอบความสามารถในการทำนายของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตาม ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้ ปัจจัยภายในของกลุ่มตัวอย่างที่ทำงานด้านการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชัน ประกอบด้วย ด้านอุดมการณ์ ด้านความต้องการแก้ไขปัญหาสังคม ด้านความเชื่ออำนาจภายในตน ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม พบว่าในภาพรวมของปัจจัยภายในตัวบุคคลที่ผลักดันให้เกิดจิตสำนึกในการป้องกันและปราบปรามคอร์รัปชัน อยู่ในระดับมาก ปัจจัยภายนอกของกลุ่มตัวอย่างที่ทำงานด้านการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชัน ประกอบด้วย การอบรม

เลี้ยงดู สถานการณ์ทางสังคม แบบอย่างจากบุคคลอื่น และการขัดเกลาทางสังคม ผลการวิเคราะห์ พบว่าในภาพรวมของปัจจัยภายนอกตัวบุคคลที่ผลักดันให้เกิดจิตสำนึกในการป้องกันและปราบปรามคอร์รัปชันอยู่ในระดับมาก จิตสำนึกในการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชันของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย จิตสำนึกพึ่งตนเอง จิตสำนึกสาธารณะ จิตสำนึกอาสาสมัคร จิตสำนึกวีรชน และจิตสำนึกโพธิสัตว์ ผลการวิเคราะห์ พบว่าในภาพรวมของปัจจัยระดับจิตสำนึกในการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชันอยู่ในระดับมาก ผลการศึกษา ยังพบอีกว่า ปัจจัยภายใน ได้แก่ อุดมการณ์ ความเชื่อใน อำนาจตน สามารถร่วมกันทำนายจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชัน มีค่าสัมประสิทธิ์ของการตัดสินใจ (R Square: R2) เท่ากับ 0.163 และปัจจัยภายนอก ได้แก่ แบบอย่างจากบุคคลอื่น การขัดเกลาทางสังคม สถานการณ์ทางสังคม สามารถร่วมกันทำนายจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชัน มีค่าสัมประสิทธิ์ของการตัดสินใจ (R Square: R2) เท่ากับ 0.268 สรุปได้ว่า ปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก สามารถทำนาย จิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชันได้มากกว่าตัวแปรกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งตามลำพัง

ตารางที่ 3 สังเคราะห์ตัวแปรอิสระ

แหล่งข้อมูล	ตัวแปรอิสระ									
	เพศ	อายุ	ระดับการศึกษา	อาชีพ	รายได้	ระยะเวลาในการอาศัยในชุมชน	การเป็นกลุ่มสมาชิกในชุมชน	บทบาทในชุมชน	การรับรู้ข้อมูล	ความรู้ความเข้าใจ
การสื่อสารเพื่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต : ศึกษาเฉพาะกรณีประชาชนในตำบลบ้านธาตุ อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี (วรรณภา อิศระเสณีย์, 2549)	/				/			/	/	
การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางพลับ อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี (ชนาพันธ์ เอี่ยมสะอาด, 2550)	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/

ตารางที่ 4 (ต่อ)

แหล่งข้อมูล	ตัวแปรอิสระ							
	เพศ	อายุ	ระดับการศึกษา	อาชีพ	รายได้	ระยะเวลาการอาศัยในชุมชน	การเป็นกลุ่มสมาชิกในชุมชน	การรับรู้ข้อมูลเชิงใจ
การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินการตรวจสอบด้านพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตพื้นที่อำเภอเขมราฐ จังหวัดอุบลราชธานี (วารัลักษณ์ พละไกร, 2550)	/	/	/	/	/	/	/	/
การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล เพชรเกษม จังหวัดสมุทรปราการ (ชฎาภรณ์ เตวะสุข, 2551)	/	/	/	/	/	/	/	/
ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดหนองคาย (สมบัติ บินตะคุ, 2552)	/	/	/	/	/	/	/	/

ตารางที่ 4 (ต่อ)

	ตัวแปรอิสระ									
	เพศ	อายุ	ระดับการศึกษา	อาชีพ	รายได้	ระยะเวลาการอาศัยในชุมชน	การเป็นกลุ่มสมาชิกในชุมชน	บทบาทในชุมชน	การรับรู้ข้อมูล	ความรู้ความเข้าใจ
ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาเทศบาลตำบลเมืองบัว อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด (รัตนกรินทร์ ไพบุลย์, 2556)	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วม โครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยและกำหนดการศึกษาการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามและได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียน/ นักศึกษา เจ้าหน้าที่ของรัฐ และประชาชนทั่วไป ในพื้นที่จังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วม โครงการ/ กิจกรรมการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันของสำนักงาน ป.ป.ช. ช่วงปี พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2560 ซึ่งมีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 3,261 คน (สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดจันทบุรี, 2560) ดังนี้

ตารางที่ 4 จำแนกกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา

กลุ่ม	จำนวนประชากร (คน)
นักเรียน/ นักศึกษา	1,992
เจ้าหน้าที่ของรัฐ	310
ประชาชนทั่วไป	959
รวม	3,261

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยหาขนาดตัวอย่าง โดยใช้สูตรคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Yamane (1970)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (คน)

N คือ ขนาดของประชากร (คน)

e คือ ความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่า (0.05)

ในการวิจัยผู้วิจัยให้ค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 0.05

แทนค่าในสูตร

$$N = \frac{3,261}{1 + 3,261(0.05)^2}$$

$$= 356.30 = 360$$

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สำหรับการวิจัยครั้งนี้ คือ 360 คน

การสุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified sampling) โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมโดยใช้วิธีการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ Taro Yamane จากประชากรทั้งหมด 3,261 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 360 คน

ขั้นตอนที่ 2 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified sampling) โดยใช้กลุ่มประเภทของผู้เข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรม ของสำนักงาน ป.ป.ช. ในการแบ่งชั้น กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของประชากร โดยใช้สัดส่วนที่เท่ากัน (Proportional stratified sampling)

กลุ่ม	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
นักเรียน/ นักศึกษา	1,992	220
เจ้าหน้าที่ของรัฐ	310	34
ประชาชนทั่วไป	959	106
รวม	3,261	360

ขั้นตอนที่ 3 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) โดยใช้ตารางเลขสุ่มจากหน่วยรายชื่อทั้งหมดของประชากร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ประกอบด้วย 4 ส่วน

ส่วนที่ 1 คำถามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 7 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน การเป็นกลุ่มสมาชิก โดยมีลักษณะคำถามปลายปิด (Close-end format) เลือกคำตอบเพียงข้อเดียว

ส่วนที่ 2 คำถามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน ซึ่งข้อคำถามมาจากแบบวัดความรู้ความเข้าใจ ก่อน/ หลัง เข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรม ของสำนักงาน ป.ป.ช. ลักษณะคำถามเป็นแบบทดสอบวัดความรู้ ความเข้าใจ ในแต่ละข้อมีคำตอบให้เลือกสองแบบคือ ใช่ และ ไม่ใช่ จำนวน 15 ข้อ

ตอบถูก 1 คะแนน ตอบผิด 0 คะแนน

โดยคะแนนสูงสุดคือ 15 คะแนน และคะแนนต่ำสุดคือ 0 คะแนน

ข้อที่ตอบ “ใช่” ได้แก่ ข้อที่ 1, 2, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 14

ข้อที่ตอบไม่ “ไม่ใช่” ได้แก่ ข้อที่ 3, 4, 5, 8, 13, 15

เกณฑ์การแปลผล แบ่งคะแนนเป็น 3 ระดับ โดยการนำเกณฑ์ของ Bloom (1967) มาปรับใช้ ดังนี้

คะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป (12-15 คะแนน) หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชันสูง

คะแนนร้อยละ 60-79 (9 -11 คะแนน) หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชันปานกลาง

คะแนนน้อยกว่าร้อยละ 60 (0-8 คะแนน) หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชันต่ำ

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชัน ลักษณะคำถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) จำนวน 5 ข้อ มีคำตอบให้เลือก 4 คำตอบ ไม่เคย บางครั้ง บ่อย ทุกครั้ง โดยมีเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

คำตอบ	คะแนน
ทุกครั้ง	4
บ่อย	3
บางครั้ง	2
ไม่เคย	1

เกณฑ์การแปลผล ผู้วิจัยแบ่งระดับความถี่ในการปฏิบัติออกเป็น 4 ระดับ โดยวิธีการคำนวณอันตรภาคของชั้น (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2544) ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} = \frac{4-1}{4} = 0.75$$

ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้

3.26-4.00	หมายถึง	มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันมากที่สุด
2.51-3.25	หมายถึง	มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันมาก
1.76-2.50	หมายถึง	มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันน้อย
1.00-1.75	หมายถึง	มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันน้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ลักษณะคำถามแบบมาตรประมาณค่า (Rating scale) จำนวน 15 ข้อ มีคำตอบให้เลือก 4 คำตอบ ไม่เคย บางครั้ง บ่อย ทุกครั้ง โดยมีเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

คำตอบ	คะแนน
ทุกครั้ง	4
บ่อย	3
บางครั้ง	2
ไม่เคย	1

เกณฑ์การแปลผล ผู้วิจัยแบ่งระดับความถี่ในการปฏิบัติออกเป็น 4 ระดับ โดยวิธีการคำนวณอันตรภาคของชั้น (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2544) ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} = \frac{4-1}{4} = 0.75$$

ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้

- 3.26-4.00 หมายถึง มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันมากที่สุด
- 2.51-3.25 หมายถึง มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันมาก
- 1.76-2.50 หมายถึง มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันน้อย
- 1.00-1.75 หมายถึง มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันน้อยที่สุด

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นสำหรับการวิจัยไปทดสอบความตรง และความเชื่อมั่น ดังนี้

1. การหาความตรง โดยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญเพื่อทำการตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของคำถามว่า มีความครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการศึกษา และคำถามในแต่ละข้อตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยหรือไม่ ซึ่งผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น โดยผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

- 1.1 ดร.ลือชัย วงษ์ทอง อาจารย์ประจำวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
- 1.2 นายสนั่น ทองจีน ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประจำภาค 9
- 1.3 นายมงคล ศิริจันทร์รัตนานา ผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดชลบุรี

2. การทดสอบความเชื่อมั่น ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ผ่านความเห็นชอบ แล้วไปทำการทดลองใช้กับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างที่วิจัย คือ ประชาชนในพื้นที่จังหวัดตราด ซึ่งเป็นจังหวัดใกล้เคียงที่มีสภาพสังคมและวัฒนธรรมคล้ายคลึงกับจังหวัดจันทบุรี จำนวน 30 คน แล้วนำมาพิสูจน์ความเชื่อมั่น ดังนี้

2.1 แบบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน ด้วยวิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson: KR) ได้ค่าความเชื่อมั่น KR-20 ที่ระดับ .704 ซึ่งเป็นค่าที่สามารถยอมรับได้ จึงนำเอาแบบสอบถามส่วนนี้ไปใช้ในการวิจัยต่อไป (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2553)

2.2 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน ด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์อัลฟา ที่ระดับ .793 ซึ่งเป็นค่าที่สามารถยอมรับได้ จึงนำเอาแบบสอบถามส่วนนี้ไปใช้ในการวิจัยต่อไป (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2553)

2.3 การมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์อัลฟา ที่ระดับ .880 ซึ่งเป็นค่าที่สามารถยอมรับได้ จึงนำเอาแบบสอบถามส่วนนี้ไปใช้ในการวิจัยต่อไป (บุญธรรม กิจปริดา บริสุทธิ์, 2553)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ในการป้องกันการคอร์รัปชัน ศึกษาเฉพาะกรณี ประชาชนที่เคยเข้าร่วม โครงการ/ กิจกรรม กับสำนักงาน ป.ป.ช. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ดังนี้

1. ผู้วิจัยจัดทำหนังสือขออนุญาตเข้าเก็บข้อมูลแบบสอบถามจากวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. ผู้วิจัยลงพื้นที่เพื่อดำเนินการแจกแบบสอบถามจำนวน 360 ชุด ให้กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ตอบแบบสอบถามโดยตรง
3. ผู้วิจัยจะเป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดในการทำแบบสอบถามให้กับผู้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง
4. ผู้วิจัยจะเป็นผู้รับแบบสอบถามกลับคืนจากผู้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ประกอบด้วย สถิติความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชัน ของผู้ตอบแบบสอบถาม

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการคอร์รัปชัน โดยใช้ สถิติ t-test สำหรับตัวแปรอิสระที่มี 2 ค่า และใช้ F-test สำหรับตัวแปรอิสระที่มีมากกว่า 2 ค่า กำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ 0.05 และในกรณีที่มีความแตกต่างกันจะใช้การวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่โดยวิธีทดสอบของ เซฟเฟ (Sheffe's method) ในกรณีที่ความแปรปรวนไม่เป็นไปตามข้อกำหนดจะใช้ผลการทดสอบความแตกต่าง Welch และ Brown-Forsythe และใช้การวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่โดยวิธีทดสอบของ Dunnett C

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ในการป้องกันการคอร์รัปชัน ศึกษาเฉพาะกรณี ประชาชนที่เคยเข้าร่วม โครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนจังหวัดจันทบุรีในการป้องกันการคอร์รัปชัน เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของประชาชนจังหวัดจันทบุรีเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน และเพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนจังหวัดจันทบุรีในการป้องกันการคอร์รัปชัน จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน การเป็นกลุ่มสมาชิกในชุมชน ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน ซึ่งในบทนี้จะเป็นการเสนอผลการวิจัย โดยการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมาย จึงกำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อทางสถิติที่ใช้ ดังนี้

สัญลักษณ์และอักษรทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n หมายถึง จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

x หมายถึง ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)

SD หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

t หมายถึง การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย

F หมายถึง การวิเคราะห์ความแปรปรวน (t-Distribution)

Sig. หมายถึง ความน่าจะเป็นสำหรับบอกล้นยสำคัญทางสถิติ

* หมายถึง ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการมีส่วนร่วมของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ในการป้องกันการคอร์รัปชัน ศึกษาเฉพาะกรณี ประชาชนที่เคยเข้าร่วม โครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. แบ่งได้เป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนจังหวัดจันทบุรีในการป้องกันการคอร์รัปชัน

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนจังหวัดจันทบุรีเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน

ส่วนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนจังหวัดจันทบุรีในการป้องกันการคอร์รัปชัน จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน การเป็นกลุ่มสมาชิกในชุมชน ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของประชาชนจังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วม โครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. จำแนกตามเพศ (n=360)

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	134	37.22
หญิง	226	62.78
รวม	360	100.00

จากตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. จำแนกตามเพศ พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 62.78 และ 37.22 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของประชาชนของประชาชนจังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. จำแนกตามอายุ (n=360)

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
15-25 ปี	220	61.11
26-35 ปี	17	4.72
36-45 ปี	29	8.06
46-55 ปี	58	16.11
ตั้งแต่ 56 ปีขึ้นไป	36	10.00
รวม	270	100.00

จากตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. จำแนกตามอายุ พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีช่วงอายุ 15-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 61.11 รองลงมาช่วงอายุ 46 -55 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.11 และน้อยที่สุดมีอายุตั้งแต่ 56 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 10.00

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของประชาชนจังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด (n=360)

ระดับการศึกษาสูงสุด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	292	81.11
ปริญญาตรี	58	16.11
สูงกว่าปริญญาตรี	10	2.78
รวม	360	100.00

จากตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีการศึกษาสูงสุดในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 81.11 รองลงมา ระดับปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 16.11 และ 2.78 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของประชาชนจังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. จำแนกตามอาชีพ (n=360)

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นักเรียน/ นักศึกษา	220	61.11
รับราชการ/ เจ้าหน้าที่ของรัฐ	34	9.44
พนักงานบริษัทเอกชน	10	2.78
ธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย	23	6.39
เกษตรกร/ ประมง	50	13.82

ตารางที่ 9 (ต่อ)

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับจ้างทั่วไป	17	4.72
อื่น ๆ (แม่บ้าน, ข้าราชการ บ้านญาติ)	6	1.67
รวม	360	100.00

จากตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. จำแนกตามอาชีพ พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพนักเรียน/ นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 61.1 รองลงมาคืออาชีพเกษตรกร/ ประมง คิดเป็นร้อยละ 13.82 และน้อยที่สุดคืออาชีพอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.67

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของประชาชนจังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. จำแนกตามรายได้ (n=360)

รายได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เกิน 10,000 บาท/ เดือน	254	70.56
10,001-20,000 บาท/ เดือน	70	19.44
20,000-30,000 บาท/ เดือน	17	4.72
มากกว่า 30,001 บาท/ เดือนขึ้นไป	19	5.28
รวม	360	100.00

จากตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. จำแนกตามรายได้ พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาท/ เดือน คิดเป็นร้อยละ 70.56 รองลงมาคือมีรายได้ 10,001-20,000 บาท/ เดือน คิดเป็นร้อยละ 19.44 และน้อยที่สุดคือมีรายได้ 20,001-30,000 บาท/ เดือน คิดเป็นร้อยละ 4.72

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของประชาชนจังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน (n=360)

ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เกิน 5 ปี	50	13.89
6-10 ปี	64	17.78
11-15 ปี	61	16.94
16-20 ปี	84	23.33
ตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป	101	28.06
รวม	360	100.00

จากตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนจังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามมีระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.06 รองลงมา 16-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.33 และน้อยที่สุดอาศัยอยู่ในชุมชนไม่เกิน 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.89

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของประชาชนจังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. จำแนกตามการเป็นกลุ่มสมาชิกในชุมชน (n=360)

การเป็นกลุ่มสมาชิกในชุมชน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มใดในชุมชน	232	64.44
เป็นสมาชิกกลุ่มในชุมชน	128	35.56
รวม	360	100.00

จากตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนจังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. จำแนกตามการเป็นกลุ่มสมาชิกในชุมชน พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามไม่เป็นสมาชิกกลุ่มใดในชุมชนมากกว่าเป็นสมาชิกกลุ่มในชุมชน คิดเป็นร้อยละ 64.44 และ 35.56 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของ
ประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช.

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันการ
คอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับ
สำนักงาน ป.ป.ช. โดยรวมและรายด้าน (n=360)

การมีส่วนร่วม	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
1. ด้านการกระตุ้นจิตสำนึกสร้าง ค่านิยม	2.58	.503	มาก	1
2. ด้านการเฝ้าระวัง ติดตาม	2.09	.701	น้อย	2
3. ด้านการชี้เบาะแส	1.34	.550	น้อยที่สุด	4
4. ด้านการประสานงานเครือข่าย	1.74	.761	น้อยที่สุด	3
รวม	2.07	.462	น้อย	

จากตารางที่ 13 ผลการศึกษาการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชน
จังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. พบว่า โดยภาพรวมอยู่ใน
ระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.07) ด้านที่มีส่วนร่วมมากที่สุด คือ ด้านการกระตุ้นจิตสำนึกสร้างค่านิยม
(ค่าเฉลี่ย 2.58) รองลงมาคือ ด้านการเฝ้าระวัง ติดตาม (ค่าเฉลี่ย 2.09) และด้านที่น้อยที่สุดคือ ด้าน
การชี้เบาะแส (ค่าเฉลี่ย 1.34)

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. ด้านการกระตุ้นจิตสำนึกสร้างค่านิยม (n=360)

การมีส่วนร่วมในการ กระตุ้นจิตสำนึกสร้าง ค่านิยม	ความถี่ในการปฏิบัติ				\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
	ทุกครั้ง	บ่อย	บางครั้ง	ไม่เคย				
1. ท่านเข้าร่วมโครงการ ที่หน่วยงานภาครัฐจัดขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ต่อต้านการคอร์รัปชัน และสร้างค่านิยมความ ซื่อสัตย์ อาทิ โครงการ โรงเรียนสุจริต โครงการ ลูกเสือสะอาด โครงการหมู่บ้านช่อ สะอาด เป็นต้น	34 (9.44)	145 (40.28)	146 (40.56)	35 (9.72)	2.51	.797	มาก	5
2. ท่านร่วมเคลื่อนไหว และร่วมแสดงออกเชิง สัญลักษณ์เพื่อต่อต้านการ คอร์รัปชัน กับกลุ่มต่าง ๆ หรือหน่วยงานภาครัฐใน พื้นที่	87 (24.17)	175 (48.61)	82 (22.78)	16 (4.44)	2.08	.802	น้อย	6
3. ท่านร่วมรับชมและรับ ฟังสื่อวิทยุ สื่อแผ่นพับ ประชาสัมพันธ์ แอปพลิเค ชัน และสื่อประชาสัมพันธ์ อื่น ๆ ของหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจและค่านิยม ความซื่อสัตย์สุจริต	20 (5.56)	125 (34.72)	190 (52.78)	25 (6.94)	2.61	.699	มาก	3

ตารางที่ 14 (ต่อ)

การมีส่วนร่วมในการ กระตุ้นจิตสำนึกสร้าง ค่านิยม	ความถี่ในการปฏิบัติ				\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
	ทุกครั้ง	บ่อย	บางครั้ง	ไม่เคย				
4. ท่านเข้าร่วมรับฟังการ บรรยายให้ความรู้จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อ พัฒนาความรู้ความเข้าใจ และสร้างค่านิยมความ ซื่อสัตย์	23 (6.39)	147 (40.83)	162 (45.00)	28 (7.78)	2.54	.730	มาก	4
5. ท่านประพฤติตนอยู่ ภายใต้ความซื่อสัตย์ สุจริต และเป็นต้นแบบ ความซื่อสัตย์สุจริตแก่ บุคคลรอบข้าง	0 (0.00)	97 (26.94)	156 (43.33)	107 (29.72)	3.03	.753	มาก	1
6. ท่านแลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิดเห็นในการ ประพฤติตนอยู่ภายใต้ ความซื่อสัตย์สุจริตกับ บุคคลอื่นในครอบครัว/ ในสังคม	20 (5.56)	123 (34.17)	156 (43.33)	61 (16.94)	2.72	.809	มาก	2
รวม					2.58	.503	มาก	

จากตารางที่ 14 ผลการศึกษาการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชน จังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. ด้านการกระตุ้นจิตสำนึกสร้าง ค่านิยม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.58) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 5 ข้อ ระดับน้อย 1 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ประพฤติตนอยู่ภายใต้ความซื่อสัตย์สุจริต และ เป็นต้นแบบความซื่อสัตย์สุจริตแก่บุคคลรอบข้าง (ค่าเฉลี่ย 3.03) รองลงมา แลกเปลี่ยนข้อมูลความ คิดเห็นในการประพฤติตนอยู่ภายใต้ความซื่อสัตย์สุจริตกับบุคคลอื่นในครอบครัว/ ในสังคม (ค่าเฉลี่ย 2.72)

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. ด้านการเฝ้าระวัง ติดตาม (n=360)

การมีส่วนร่วมในการ เฝ้าระวังติดตาม	ความถี่ในการปฏิบัติ				\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
	ทุกครั้ง	บ่อย	บางครั้ง	ไม่เคย				
1. ท่านเข้าร่วมรับฟัง ติดตาม การเสนอแผนงาน โครงการกิจกรรมของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น และหน่วยงาน ภาครัฐในพื้นที่	37 (10.28)	168 (46.67)	118 (32.78)	37 (10.28)	2.43	.811	น้อย	1
2. ท่านเข้าร่วมเสนอแนะ ความคิดเห็น ต่อการ ดำเนินงานตามแผนงาน/ โครงการ การใช้จ่ายเงิน ขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น และหน่วยงาน ภาครัฐในพื้นที่	118 (32.78)	140 (38.89)	82 (22.78)	20 (5.56)	2.01	.883	น้อย	2
3. ท่านนำข้อมูลการ ดำเนินงานตามแผนงาน / โครงการ การใช้จ่ายเงิน ขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น และหน่วยงาน ภาครัฐในพื้นที่ มา เปิดเผย แลกเปลี่ยนกับ บุคคลอื่น เพื่อช่วยกันเฝ้า ระวังติดตามสุจริต	144 (40.00)	143 (39.72)	60 (16.67)	13 (3.61)	1.84	.829	น้อย	3
รวม					2.09	.701	น้อย	

จากตารางที่ 15 ผลการศึกษาการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชน จังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. ด้านการเฝ้าระวังติดตาม โดย ภาพรวมอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.09) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับน้อยทั้ง 3 ข้อ

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ เข้าร่วมรับฟัง ติดตาม การเสนอแผนงานโครงการกิจกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ (ค่าเฉลี่ย 2.43) รองลงมา เข้าร่วมเสนอแนะความคิดเห็น ต่อการดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการ การใช้จ่ายเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ (ค่าเฉลี่ย 2.01)

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. ด้านการมีส่วนร่วมในการชี้เบาะแส (n=360)

การมีส่วนร่วมในการ ชี้เบาะแส	ความถี่ในการปฏิบัติ				\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
	ทุกครั้ง	บ่อย	บางครั้ง	ไม่เคย				
1. ท่านเคยแจ้งเบาะแสให้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตรวจสอบ กรณีสงสัยว่าหน่วยงานภาครัฐ/ เจ้าหน้าที่ของรัฐ มีการดำเนิน โครงการหรือพฤติกรรมที่ส่อไป ในทางทุจริต	244 (67.78)	92 (25.56)	20 (5.56)	4 (1.11)	1.40	.647	น้อยที่สุด	1
2. ท่านเคยส่งมอบเอกสาร หลักฐาน วัตถุพยาน ที่เป็น ประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของ เจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบ ข้อเท็จจริงเพื่อป้องกันการทุจริต	285 (79.17)	57 (15.83)	14 (3.89)	4 (1.11)	1.27	.585	น้อยที่สุด	3
3. ท่านเคยร่วมให้ข้อมูลคำชี้ เป็นประโยชน์ต่อการ ปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ใน การตรวจสอบข้อเท็จจริง หรือ ร่วมเป็นพยานในกระบวนการ ยุติธรรม	273 (75.83)	61 (16.94)	17 (4.72)	9 (2.50)	1.34	.685	น้อยที่สุด	2
รวม					1.34	.550	น้อยที่สุด	

จากตารางที่ 16 ผลการศึกษาการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. ด้านการมีส่วนร่วมในการชี้

เบาะแส โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 1.34) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุดทั้ง 3 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ แจ้งเบาะแส ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตรวจสอบกรณีสงสัยว่าหน่วยงานภาครัฐ/ เจ้าหน้าที่ของรัฐ มีการดำเนินโครงการหรือพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริต (ค่าเฉลี่ย 1.40) รองลงมา ร่วมให้ถ้อยคำ ที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบข้อเท็จจริง หรือร่วมเป็นพยานในกระบวนการยุติธรรม (ค่าเฉลี่ย 1.34)

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. ด้านการมีส่วนร่วมในการประสานงานเครือข่าย (n=360)

การมีส่วนร่วมในการประสานงาน เครือข่าย	ความถี่ในการปฏิบัติ				\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
	ทุกครั้ง	บ่อย	บางครั้ง	ไม่เคย				
1. ท่านร่วมเป็นสมาชิกเครือข่ายของสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดจันทบุรี หรือเครือข่ายของหน่วยงานภาครัฐอื่น ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อต่อต้านการทุจริต คอร์รัปชัน	157 (43.61)	138 (38.33)	48 (13.33)	17 (4.72)	1.79	.847	น้อย	1
2. ท่านเคยประสานแลกเปลี่ยนข้อมูลกันระหว่างสมาชิกภายในเครือข่าย และขยายความร่วมมือเครือข่าย โดยการให้ข้อมูลและชักชวนบุคคลอื่นเข้าร่วมเครือข่าย	182 (50.56)	125 (34.72)	49 (13.61)	4 (1.11)	1.65	.753	น้อยที่สุด	3
3. ท่านเคยร่วมกับสมาชิกเครือข่ายสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินงาน จัดโครงการ/ กิจกรรมเพื่อต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน	175 (48.61)	111 (30.83)	52 (14.44)	22 (6.11)	1.78	.911	น้อย	2
รวม					1.74	.761	น้อยที่สุด	

จากตารางที่ 17 ผลการศึกษาการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. ด้านการมีส่วนร่วมในการประสานงานเครือข่าย โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 1.74) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับน้อย 2 ข้อ ระดับน้อยที่สุด 1 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ร่วมเป็นสมาชิก

เครือข่ายของสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดจันทบุรี หรือเครือข่ายของหน่วยงานภาครัฐอื่น ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน (ค่าเฉลี่ย 1.79) รองลงมา ร่วมกับสมาชิกเครือข่าย สนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินงาน จัด โครงการ/ กิจกรรม เพื่อต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน (ค่าเฉลี่ย 1.78)

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน ของประชาชน จังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช.

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชันของประชาชน จังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. (n=360)

ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชันสูง (12-15 คะแนน)	73	20.28
มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชันปานกลาง (9-11 คะแนน)	170	47.22
มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชันต่ำ (0-8 คะแนน)	117	32.50
รวม	360	100.00

จากตารางที่ 18 ผลการศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชันของประชาชน จังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. พบว่า ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจปานกลาง (9-11 คะแนน) คิดเป็นร้อยละ 47.22 รองลงมาคือ มีความรู้ความเข้าใจต่ำ (0-8 คะแนน) และมีความรู้ความเข้าใจสูง (12-15 คะแนน) คิดเป็นร้อยละ 32.50 และ 20.28 ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ในการป้องกันการคอร์รัปชัน จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน การเป็นกลุ่มสมาชิกในชุมชน ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันแตกต่างกัน

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. กับเพศ (n=360)

	n	\bar{X}	SD	t	Sig.
ชาย	134	2.10	.467	.994	.321
หญิง	226	2.05	.458		

จากการทดสอบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. ที่เป็นเพศชายและหญิง พบว่าประชาชนที่เป็นเพศชายมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันเฉลี่ยสูงกว่าประชาชนที่เป็นเพศหญิงเล็กน้อย และเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ค่า t มีนัยสำคัญที่ $p > .05$ ดังนั้นกล่าวได้ว่า ระหว่างประชาชนที่เป็นเพศชายและหญิงมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันแตกต่างกัน

ตารางที่ 20 เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. กับอายุ (n=360)

อายุ	จำนวน (คน)	\bar{X}	SD
15-25 ปี	220	2.05	.464
26-35 ปี	17	2.18	.445

ตารางที่ 20 (ต่อ)

อายุ	จำนวน (คน)	\bar{X}	SD
36-45 ปี	29	2.09	.573
46-55 ปี	58	2.00	.431
ตั้งแต่ 56 ปีขึ้นไป	36	2.21	.374
รวม	360	2.07	.462

จากตารางที่ 20 ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วม โครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. กับอายุ พบว่า ประชาชนที่มีอายุ ตั้งแต่ 56 ปีขึ้นไป มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันสูงกว่าประชาชนที่มีช่วงอายุอื่น และพบว่าประชาชนที่มีอายุ 46-55 ปี มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันต่ำที่สุด

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ของการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วม โครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. กับอายุ (n=360)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.396	4	.349	1.650	.161
ภายในกลุ่ม	75.071	355	.211		
รวม	76.467	359			

จากการทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวนพบว่าเป็นไปตามข้อกำหนด คือ Levene's test มีค่า $p > .05$ และเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดย ANOVA พบว่าค่า $p > .05$ ดังนั้นประชาชนจังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วม โครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีอายุแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาสูงสุดต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันแตกต่างกัน

ตารางที่ 22 เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. กับระดับการศึกษาสูงสุด (n=360)

ระดับการศึกษาสูงสุด	จำนวน (คน)	\bar{X}	SD
ต่ำกว่าปริญญาตรี	292	2.06	.460
ปริญญาตรี	58	2.08	.468
สูงกว่าปริญญาตรี	10	2.21	.480
รวม	360	2.07	.462

จากตารางที่ 22 ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. กับระดับการศึกษาสูงสุด พบว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันสูงกว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาสูงสุดอื่น และพบว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาสูงสุดต่ำกว่าปริญญาตรี มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันต่ำที่สุด

ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ของการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. กับระดับการศึกษาสูงสุด (n=360)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.244	2	.122	.571	.565
ภายในกลุ่ม	76.223	357	.214		
รวม	76.467	359			

จากการทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวนพบว่าเป็นไปตามข้อกำหนด คือ Levene's test มีค่า $p > .05$ และเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดย ANOVA พบว่าค่า $p > .05$ ดังนั้นประชาชนจังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันแตกต่างกัน

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. กับอาชีพ (n=360)

อาชีพ	จำนวน (คน)	\bar{X}	SD
นักเรียน/ นักศึกษา	220	2.05	.464
รับราชการ/ เจ้าหน้าที่ของรัฐ	34	2.19	.464
พนักงานบริษัทเอกชน	10	1.97	.418
ธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย	23	2.09	.478
เกษตรกร/ ประมง	50	2.07	.482
รับจ้างทั่วไป	17	2.02	.396
อื่น ๆ (แม่บ้าน, ข้าราชการบำนาญ)	6	2.26	.371
รวม	360	2.07	.426

จากตารางที่ 24 ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. กับอาชีพ พบว่าประชาชนที่มีอาชีพอื่น ๆ (แม่บ้าน, ข้าราชการบำนาญ) มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันสูงกว่าประชาชนที่มีอาชีพอื่น และพบว่าประชาชนที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันต่ำที่สุด

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ของการมีส่วนร่วมใน การป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วม โครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. กับอาชีพ (n=360)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.955	6	.159	.744	.615
ภายในกลุ่ม	75.512	353	.214		
รวม	76.467	359			

จากการทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวนพบว่าเป็นไปตามข้อกำหนด คือ Levene's test มีค่า $p > .05$ และเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดย ANOVA พบว่าค่า $p > .05$ ดังนั้น ประชาชนจังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วม โครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีอาชีพแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 5 ประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันแตกต่างกัน

ตารางที่ 26 เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วม โครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. กับรายได้ (n=360)

รายได้	จำนวน (คน)	\bar{X}	SD
ไม่เกิน 10,000 บาท/ เดือน	254	2.05	.463
10,001-20,000 บาท/ เดือน	70	2.14	.457
20,001-30,000 บาท/ เดือน	17	2.00	.484
มากกว่า 30,001 บาท/ เดือนขึ้นไป	19	2.06	.439
รวม	360	2.07	.462

จากตารางที่ 26 ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของ ประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. กับรายได้ พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ 10,001-20,000 บาท/ เดือน มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันสูงกว่า

ประชาชนที่มีรายได้ระดับอื่น และพบว่าประชาชนที่มีรายได้ 20,001-30,000 บาท/เดือน มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันต่ำที่สุด

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ของการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วม โครงการ/กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. กับรายได้ (n=360)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.530	3	.177	.828	.479
ภายในกลุ่ม	75.937	256	.213		
รวม	76.467	359			

จากการทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวนพบว่าเป็นไปตามข้อกำหนด คือ Levene's test มีค่า $p > .05$ และเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดย ANOVA พบว่าค่า $p > .05$ ดังนั้นประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วม โครงการ/กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีรายได้แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 6 ประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันแตกต่างกัน

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วม โครงการ/กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. กับระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน (n=360)

ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน	จำนวน (คน)	\bar{X}	SD
ไม่เกิน 5 ปี	50	1.88	.406
6-10 ปี	64	2.21	.539

ตารางที่ 28 (ต่อ)

ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน	จำนวน (คน)	\bar{X}	SD
11-15 ปี	61	2.04	.447
16-20 ปี	84	2.05	.418
ตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป	101	2.10	.451
รวม	360	2.07	.462

จากตารางที่ 28 ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วม โครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. กับระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน พบว่าประชาชนที่อาศัยในชุมชน 6-10 ปี มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันสูงกว่าประชาชนที่มีช่วงระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนอื่น และพบว่าประชาชนที่มีระยะเวลาอาศัยในชุมชนไม่เกิน 5 ปี มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันต่ำที่สุด

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วม โครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. กับระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน (n=360)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.263	4	.816	3.956	.004
ภายในกลุ่ม	73.204	355	.206		
รวม	76.467	359			

จากการทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวนพบว่าเป็นไปตามข้อกำหนด คือ Levene's test มีค่า $p > .05$ และเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดย ANOVA พบว่าค่า $p < .05$ แสดงว่าประชาชนจังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วม โครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันที่แตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นต้องทำการเปรียบเทียบรายคู่ว่าประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนใดบ้างมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันแตกต่างกัน

ตารางที่ 19 ผลความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันกับระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน (n=360)

ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน	ไม่เกิน 5 ปี	6-10 ปี	11-15 ปี	16-20 ปี	ตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป
ไม่เกิน 5 ปี	-	-.33*	-.17	-.17	-.22
6-10 ปี		-	.17	.17	.12
11-15 ปี			-	.00	-.05
16-20 ปี				-	-.05
ตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป					-

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบ Scheffe พบว่าประชาชนจังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนไม่เกิน 5 ปี มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันแตกต่างกับประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน 6-10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนไม่เกิน 5 ปี จะมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันน้อยกว่าประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน 6-10 ปี

สมมติฐานที่ 7 ประชาชนที่เป็นสมาชิกกลุ่มในชุมชนต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันแตกต่างกัน

ตารางที่ 31 เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. กับการเป็นสมาชิกกลุ่มในชุมชน (n=360)

	n	\bar{X}	SD	t	Sig.
ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มใดในชุมชน	232	2.05	.468	-.971	.332
เป็นสมาชิกกลุ่มในชุมชน	128	2.10	.451		

จากการทดสอบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มใดในชุมชนและเป็นสมาชิกกลุ่มในชุมชน พบว่าประชาชนที่เป็นสมาชิกกลุ่มในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันเฉลี่ยสูงกว่าประชาชนที่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มใดในชุมชนเล็กน้อย และเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ค่า t มีนัยสำคัญที่ $p > .05$ ดังนั้นกล่าวได้ว่า ระหว่างประชาชนที่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มใดในชุมชนและเป็นสมาชิกกลุ่มในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 8 ประชาชนที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชันต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันแตกต่างกัน

ตารางที่ 32 เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. กับระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน (n=360)

ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน	จำนวน (คน)	\bar{X}	SD
มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชันสูง	73	2.12	.441
มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชันปานกลาง	170	2.04	.476
มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชันต่ำ	117	2.07	.454
รวม	360	2.07	.462

จากตารางที่ 32 ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. กับระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน พบว่าประชาชนที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชันระดับสูง มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันสูงกว่าประชาชนที่มีความรู้ความเข้าใจในระดับอื่น และพบว่าประชาชนที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชันระดับปานกลาง มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันต่ำที่สุด

ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วม โครงการ/กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. กับระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน (n=360)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.265	2	.133	.622	.538
ภายในกลุ่ม	76.201	357	.213		
รวม	76.467	359			

จากการทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวนพบว่าเป็นไปตามข้อกำหนด คือ Levene's test มีค่า $p > .05$ และเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดย ANOVA พบว่าค่า $p > .05$ ดังนั้นประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วม โครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชันแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 9 ประชาชนที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันแตกต่างกัน

ตารางที่ 21 เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. กับระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชัน (n=360)

ระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชัน	จำนวน (คน)	\bar{X}	SD
การรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันมากที่สุด	32	2.34	.671
การรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันมาก	122	2.26	.400
การรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันน้อย	167	1.97	.379
การรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันน้อยที่สุด	39	1.67	.355
รวม	360	2.07	.462

จากตารางที่ 34 ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วม โครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. กับระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชัน พบว่า ประชาชนที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันมากที่สุด มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันสูงกว่าประชาชนที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระดับอื่น และพบว่าประชาชนที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันน้อยที่สุด มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันต่ำที่สุด

ตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วม โครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. กับระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชัน (n=360)

	Statistic	df1	Df2	Sig.
Welch	29.462	3	90.559	.000
Brown-Forsythe	20.515	3	84.600	.000

จากการทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวนพบว่าไม่เป็นไปตามข้อกำหนด คือ Levene's test มีค่า $p < .05$ ดังนั้นจึงใช้ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย Welch และ Brown-Forsythe พบว่าค่า $p < .05$ แสดงว่าประชาชนจังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วม โครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันที่แตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นต้องทำการเปรียบเทียบรายคู่ว่าประชาชนที่มีระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันใดบ้างมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันแตกต่างกัน

ตารางที่ 23 ผลความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันกับระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชัน(n=360)

ระดับการรับรู้ข้อมูล ข่าวสารการคอร์รัปชัน	การรับรู้ข้อมูล ข่าวสารการ คอร์รัปชัน มากที่สุด	การรับรู้ข้อมูล ข่าวสารการ คอร์รัปชัน มาก	การรับรู้ข้อมูล ข่าวสารการ คอร์รัปชัน น้อย	การรับรู้ข้อมูล ข่าวสารการ คอร์รัปชัน น้อยที่สุด
การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การคอร์รัปชันมากที่สุด	-	.08	.37*	.67*
การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การคอร์รัปชันมาก		-	.29*	.58*
การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การคอร์รัปชันน้อย			-	.29*
การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การคอร์รัปชันน้อยที่สุด				-

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบ Dunnett C พบว่าประชาชนจังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคอร์รัปชันต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จำนวน 5 คู่ ได้แก่

คู่ที่ 1 ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันมากที่สุด กับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันน้อย โดยประชาชนที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันมากที่สุดมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันสูงกว่าประชาชนที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันน้อย

คู่ที่ 2 ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันมากที่สุด กับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันน้อยที่สุด โดยประชาชนที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันมากที่สุดมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันสูงกว่าประชาชนที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันน้อยที่สุด

คู่ที่ 3 ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันมาก กับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันน้อย โดยประชาชนที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันมากมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันสูงกว่าประชาชนที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันน้อย

คู่ที่ 4 ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันมาก กับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันน้อยที่สุด โดยประชาชนที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันมากมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันสูงกว่าประชาชนที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันน้อยที่สุด

คู่ที่ 5 ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันน้อย กับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันน้อยที่สุด โดยประชาชนที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันน้อยมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันสูงกว่าประชาชนที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันน้อยที่สุด

ตารางที่ 24 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ลำดับ	สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
1	ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันแตกต่างกัน	ปฏิเสธ สมมติฐาน
2	ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันแตกต่างกัน	ปฏิเสธ สมมติฐาน
3	ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันแตกต่างกัน	ปฏิเสธ สมมติฐาน
4	ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันแตกต่างกัน	ปฏิเสธ สมมติฐาน
5	ประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันแตกต่างกัน	ปฏิเสธ สมมติฐาน
6	ประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันแตกต่างกัน	ยอมรับ สมมติฐาน
7	ประชาชนที่เป็นกลุ่มสมาชิกในชุมชนต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันแตกต่างกัน	ปฏิเสธ สมมติฐาน
8	ประชาชนที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชันต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันแตกต่างกัน	ปฏิเสธ สมมติฐาน
9	ประชาชนที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคอร์รัปชันต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันแตกต่างกัน	ยอมรับ สมมติฐาน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ในการป้องกันการคอร์รัปชัน ศึกษาเฉพาะกรณี ประชาชนที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนจังหวัดจันทบุรีในการป้องกันการคอร์รัปชัน เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของประชาชนจังหวัดจันทบุรีเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน และเพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนจังหวัดจันทบุรีในการป้องกันการคอร์รัปชัน จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน การเป็นกลุ่มสมาชิกในชุมชน ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียน/ นักศึกษา เจ้าหน้าที่ของรัฐ และประชาชนทั่วไปในพื้นที่จังหวัดจันทบุรีที่เคยเข้าร่วม โครงการ/ กิจกรรม การป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันของสำนักงาน ป.ป.ช. ซึ่งมีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 360 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม t-test และ F-test กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 หรือระดับความเชื่อมั่น 95% โดยใช้สูตรตามวิธีของ Scheffe' เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง ในกรณีที่ความแปรปรวนไม่เป็นไปตามข้อกำหนดจะใช้ผลการทดสอบความแตกต่าง Welch และ Brown-Forsythe และใช้การวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่โดยวิธีทดสอบของ Dunnett C ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

การมีส่วนร่วมของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ในการป้องกันการคอร์รัปชัน ศึกษาเฉพาะกรณี ประชาชนที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. สรุปได้ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. จำนวน 360 คน พบว่าประชาชนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 15-25 ปี การศึกษาสูงสุดอยู่ในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีอาชีพนักเรียน/ นักศึกษา มีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาท/ เดือน อาศัยอยู่ในชุมชนตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป และไม่ใช่มหาวิทยาลัยใดในชุมชน

การวิเคราะห์การมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช.

ผลการศึกษา การมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. พบว่า ในภาพรวมประชาชนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย โดยด้านที่มีส่วนร่วมมากที่สุดคือ ด้านการกระตุ้นจิตสำนึกสร้างค่านิยม และด้านที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุด คือ ด้านการชี้เบาะแส สามารถสรุปผลรายด้านได้ดังนี้

1. ด้านการกระตุ้นจิตสำนึกสร้างค่านิยม โดยภาพรวมประชาชนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีส่วนร่วมมากที่สุดคือ ประพฤติตนอยู่ภายใต้ความซื่อสัตย์สุจริต และเป็นต้นแบบความซื่อสัตย์สุจริตแก่บุคคลรอบข้าง
2. ด้านการเฝ้าระวัง ติดตาม โดยภาพรวมประชาชนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย มีส่วนร่วมมากที่สุดคือ เข้าร่วมรับฟัง ติดตาม การเสนอแผนงาน โครงการกิจกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่
3. ด้านการชี้เบาะแส โดยภาพรวมประชาชนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยที่สุด มีส่วนร่วมมากที่สุดคือ แจ้งเบาะแส ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตรวจสอบ กรณีสงสัยว่าหน่วยงานภาครัฐ/ เจ้าหน้าที่ของรัฐ มีการดำเนินโครงการหรือพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริต
4. ด้านการประสานงานเครือข่าย โดยภาพรวมประชาชนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยที่สุด มีส่วนร่วมมากที่สุดคือ ร่วมเป็นสมาชิกเครือข่ายของสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดจันทบุรี หรือเครือข่ายของหน่วยงานภาครัฐอื่น ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน

การวิเคราะห์ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช.

ผลการศึกษาพบว่าประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจปานกลาง (9-11 คะแนน) รองลงมาคือ มีความรู้ความเข้าใจต่ำ (0-8 คะแนน) และมีความรู้ความเข้าใจสูง (12-15 คะแนน)

ผลการทดสอบสมมติฐาน

ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน การเป็นกลุ่มสมาชิกในชุมชน ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน พบว่า ประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ การเป็นกลุ่มสมาชิกในชุมชน และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน ต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

ที่ตั้งไว้ และพบว่าประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน ต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน แตกต่างกัน ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

โดยประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน แตกต่างกัน 1 กลุ่ม คือ ประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน ไม่เกิน 5 ปี มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันแตกต่างกับประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน 6-10 ปี

และประชาชนที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคอร์รัปชันต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน แตกต่างกัน 5 กลุ่ม ได้แก่

1. ประชาชนที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันมากที่สุด มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันแตกต่างกับประชาชนที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันน้อย
2. ประชาชนที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันมากที่สุด มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันแตกต่างกับประชาชนที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันน้อยที่สุด
3. ประชาชนที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันมาก มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันแตกต่างกับประชาชนที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันน้อย
4. ประชาชนที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันมาก มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันแตกต่างกับประชาชนที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันน้อยที่สุด
5. ประชาชนที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันน้อย มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันแตกต่างกับประชาชนที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการคอร์รัปชันน้อยที่สุด

การอภิปรายผล

จากการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ในการป้องกันการคอร์รัปชัน ศึกษาเฉพาะกรณี ประชาชนที่เคยเข้าร่วม โครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. มีประเด็นตามวัตถุประสงค์ที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

การมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย สอดคล้องกับงานวิจัยของหลายท่านที่ได้ทำการศึกษามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ดังนี้ งานวิจัยของ ชฎาภรณ์ เหวะสุข (2551) ที่ได้ทำการศึกษามีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพารักษ์ จังหวัดสมุทรปราการ พบว่าประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับน้อย งานวิจัยของสมบัติ บินตะคุ

(2552) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดหนองคาย พบว่าประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับน้อย และงานวิจัยของรัตนกรณีย์ ไพบูลย์ (2556) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาเทศบาลตำบลเมืองบัว อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นผลเนื่องมาจากข้อจำกัดของหน่วยงานภาครัฐและภาคประชาชนประกอบกัน ตามรายงานการวิจัยของสถาบันพระปกเกล้า (2545) เรื่องแนวทางการเสริมสร้างประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540: ปัญหา อุปสรรค และทางออก ซึ่งได้ระบุปัญหาอุปสรรคสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ ประกอบด้วย การรับรู้แนวคิดและความสำคัญของการมีส่วนร่วม ปัญหาเรื่องวัฒนธรรมทางการเมืองและความพร้อมของประชาชน ปัญหาเรื่องความไม่พร้อมของภาครัฐด้าน โครงสร้างกฎหมายและกระบวนการนโยบาย และเรื่องมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยมีรายละเอียดผลการศึกษาในแต่ละด้าน ดังนี้

ด้านการชี้เบาะแส ในภาพรวมประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วม โครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. มีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยที่สุด อาจเนื่องมาจากการขาดความเชื่อมั่นของภาคประชาชนในการทำงานของหน่วยงานภาครัฐ และการขาดความเชื่อมั่นต่อมาตรการคุ้มครองภาคประชาชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชัน เพราะการคอร์รัปชันส่วนใหญ่มักเกิดขึ้นในวงราชการ ผู้กระทำความผิดส่วนใหญ่มักเป็นข้าราชการ หรือเป็นนักการเมือง และบุคคลเหล่านี้มักเป็นผู้มีอิทธิพล มีเครือข่ายกว้างขวางทั้งในวงราชการและธุรกิจ ซึ่งอาจใช้อิทธิพลของตนในการแทรกแซงการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือผู้กระทำความผิดอาจใช้อิทธิพลของตนแทรกแซงเพื่อลวงรู้ความลับเกี่ยวกับชื่อและที่อยู่ของประชาชนที่แจ้งเบาะแส หรือร้องเรียนเรื่องทุจริตคอร์รัปชันได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรรณ อิศระเสนีย์ (2549) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องการสื่อสารเพื่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ศึกษาเฉพาะกรณีประชาชนในตำบลบ้านธาตุ อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี พบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่เห็นได้ชัดเจน คือ การมีส่วนร่วมทางอ้อม ได้แก่ การไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น ทั้งนี้เป็นการคัดเลือกบุคคลที่เห็นว่ามีเหมาะสม แต่หลังจากนั้นเมื่อมีเหตุทุจริตคอร์รัปชันเกิดขึ้นในท้องถิ่น การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชันไม่ว่าจะเป็นการแจ้งข่าวหรือเบาะแสดการทุจริตคอร์รัปชันไปยัง

สื่อมวลชน หรือร้องเรียนไปยังผู้นำชุมชน เจ้าหน้าที่ราชการหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบในระดับชาติ บทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชนจะอยู่ในระดับต่ำ

ด้านการประสานงานเครือข่าย ในภาพรวมประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. มีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยที่สุด อาจเนื่องมาจากการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ นั้นมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้งที่เป็นแรงกระตุ้นและเป็นอุปสรรค อันก่อให้เกิดผลสำเร็จหรือความล้มเหลวในการดำเนินการหลายประการ ดังที่พิมลรัตน์ ใจบุญลือ (2545) ได้สรุปปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมจากทฤษฎีแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ 3 ประการ คือ 1) ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ 2) ปัจจัยทางด้านสังคม 3) ปัจจัยเกี่ยวกับโครงการ ซึ่งในการมีส่วนร่วมประสานงานเครือข่ายนั้น อาจมีปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ดังนี้ ปัจจัยทางด้านสังคม จากความต้องการภายในตัวบุคคลและการชักจูงของคนในสังคม โดยบุคคลที่ทางสำนักงาน ป.ป.ช. ใช้เป็นแกนนำเครือข่ายอาจยังไม่ใช่แกนนำหลัก ซึ่งเป็นที่ยอมรับของคนส่วนใหญ่ในพื้นที่ จึงยังไม่สามารถชักจูงบุคคลให้เข้าร่วมเป็นเครือข่ายในการป้องกันการคอร์รัปชันได้มากนัก และปัจจัยเกี่ยวกับโครงการ การสร้างและประสานงานงานเครือข่ายในการป้องกันการคอร์รัปชัน อาจมีลักษณะที่ไม่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน และการประชาสัมพันธ์โครงการไปจนถึงการได้รับรู้ข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมของประชาชนอาจยังมีไม่เพียงพอ

ด้านการเฝ้าระวัง ติดตาม ในภาพรวมประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. มีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย อาจเนื่องมาจาก 1) ประชาชนยังขาดความรู้ ความเข้าใจสิทธิ หน้าที่ของตนเองในฐานะพลเมือง ในการเข้าร่วมรับฟัง ชักถามข้อสงสัย เสนอแนะความคิดเห็น ต่อการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ 2) หน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ขาดเวทีหรือกิจกรรม และการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารอย่างเพียงพอ เพื่อสนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมเฝ้าระวัง ติดตาม ตรวจสอบการทำงานโดยประชาชน 3) หน่วยงานที่มีหน้าที่ตรวจสอบยังขาดการแนะนำ เสริมสร้างให้ประชาชนได้รับทราบ และเข้าใจถึงระเบียบ หลักเกณฑ์ แนวทางปฏิบัติในการร่วมเฝ้าระวัง ติดตามและตรวจสอบอย่างเพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนกรัณท์ ไพบูลย์ (2556) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาเทศบาลตำบลเมืองบัว อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่าประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชัน ในด้านร่วมคิด ด้านร่วมวางแผน และด้านร่วมประเมินผล อยู่ในระดับน้อย และการศึกษาวิจัยของสมบัติ บินตะคุ (2552) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัย ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัด

หนองคาย ซึ่งพบว่าประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผน ปฏิบัติการ รายงานผล และติดตามผล เพื่อเป็นการเฝ้าระวัง ติดตามและตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับน้อย

ด้านการกระตุ้นจิตสำนึกสร้างค่านิยม ในภาพรวมประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. มีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจาก การมีส่วนร่วมในด้านการกระตุ้นจิตสำนึกสร้างค่านิยม เป็นการมีส่วนร่วมที่ประชาชนทั่วไปสามารถกระทำได้ด้วยตนเองหรือโดยร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการเข้ามามีส่วนร่วมสามารถกระทำได้หลายรูปแบบ ผ่านหลากหลายช่องทาง ประกอบกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความพยายามผลักดันให้เกิดการมีส่วนร่วมในด้านนี้อย่างต่อเนื่อง โดยได้กำหนดแนวทางในการขับเคลื่อนและแนวทางในการดำเนินงานไว้อย่างเป็นรูปธรรม ภายใต้แผนยุทธศาสตร์สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ 5 ปี (พ.ศ. 2551-2555) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 หนุนเสริมสร้างวัฒนธรรมสุจริต และแผนยุทธศาสตร์สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ 5 ปี (พ.ศ. 2556-2560) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 สนับสนุนให้มีการสร้างเสริมค่านิยมสุจริต และต่อต้านการทุจริตอย่างกว้างขวาง ซึ่งจากการศึกษาวิจัยของพิศอาไพ สมความคิด (2558) เรื่องจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชัน กรณีศึกษา ประชาชนที่อาสาสมัครเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชัน พบว่า ประชาชนที่อาสาสมัครเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชัน มีปัจจัยภายใน อันได้แก่ อุดมการณ์ ความต้องการแก้ไขปัญหาสังคม ความเชื่ออำนาจภายในตน เหตุผลเชิงจริยธรรม และปัจจัยภายนอก อันได้แก่ การอบรมเลี้ยงดู สถานการณ์ทางสังคม แบบอย่างจากบุคคลอื่น และการขัดเกลาทางสังคม ซึ่งผลักดันให้เกิดจิตสำนึกในการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชันในระดับมาก และอาสาสมัครเหล่านี้จะมีจิตสำนึกในการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชัน ประกอบด้วย จิตสำนึกพึ่งตนเอง จิตสำนึกสาธารณะ จิตสำนึกอาสาสมัคร จิตสำนึกวีรชน และจิตสำนึกโพธิสัตว์ อยู่ในระดับมาก

การศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน พบว่า ประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากปัจจัย 2 ประการประกอบกัน คือ 1) ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบันที่ทำให้ประชาชนสามารถศึกษาหาความรู้ เข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชัน ได้โดยสะดวก และ 2) การส่งเสริมโดยหน่วยงานภาครัฐ โดยในปี พ.ศ. 2555 สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ได้มีการออกประกาศแบ่งส่วนราชการภายใน ให้จัดตั้งสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด โดยให้มีการกิจส่งเสริมการ

ป้องกันและปราบปรามการทุจริตในระดับจังหวัด และประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในการดำเนินการเพื่อป้องกันการทุจริตเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริตให้กับประชาชนและภาคส่วนต่าง ๆ ในพื้นที่

การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน ของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน การเป็นกลุ่มสมาชิกในชุมชน ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน ปრაกฏผลการศึกษาดังนี้

ประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีเพศต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากสังคมไทยในปัจจุบันมีการยอมรับในความเท่าเทียมกันระหว่างเพศหญิงและเพศชายมากขึ้น ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2560 ได้ให้สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชนชาวไทยทุกเพศไว้อย่างเท่าเทียมกัน และมีบทบัญญัติสนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ในหลายมาตรา ทำให้ทั้งเพศหญิงและเพศชายมีอิสระในการตัดสินใจมีสิทธิและเสรีภาพในการเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ได้ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชฎาภรณ์ เตวะสุข (2551) ที่ได้ทำการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพารักษ์ จังหวัดสมุทรปราการ พบว่าประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนากรินทร์ ไพบูลย์ (2556) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาเทศบาลตำบลเมืองบัว อำเภอกะชังศรีวิชัย จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีอายุต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากคนในแต่ละช่วงอายุ แม้จะมีความคิด พฤติกรรม การแสดงออกบางอย่างที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่มอายุ ตามแต่สถานการณ์ที่แต่ละช่วงอายุต้องพบเจอ แต่การมีการตัดสินใจเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันนั้น มีปัจจัยอื่นที่มีส่วนผลักดันและผลักดันร่วมด้วย โดยเฉพาะปัจจัยภายในตัวแต่ละบุคคล อันได้แก่ ค่านิยม ความเชื่อ อุดมการณ์ เป็นต้น เช่นนี้ประชาชนไม่ว่าจะมีอายุอยู่ในช่วงใดจึงอาจมีการตัดสินใจเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันได้ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วราลักษณ์ พลละไกร (2550) ที่ได้ทำการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ

ดำเนินการตรวจสอบงานด้านพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอเขมราฐ จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินการตรวจสอบงานด้านพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล และสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนกรินทร์ ไพบูลย์ (2556) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาเทศบาลตำบลเมืองบัว อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากการรับรู้และความเข้าใจเรื่องผลกระทบจากการคอร์รัปชันของประชาชนเกิดขึ้นได้มากกว่าการศึกษาในชั้นเรียน อันเนื่องมาจากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจึงมีความรู้ประกอบการตัดสินใจโดยอิสระของตนในการเข้ามีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชฎาภรณ์ เตะะสุข (2551) ที่ได้ทำการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพารักษ์ จังหวัดสมุทรปราการ พบว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่แตกต่างกัน

ประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีอาชีพต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากปัจจุบันปัญหาการคอร์รัปชัน ได้เกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อสังคมในวงกว้าง ไม่จำกัดอยู่เฉพาะในวงราชการ องค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชน สถาบันการศึกษา ตลอดจนองค์กรกลุ่มวิชาชีพอื่น ๆ ต่างรับทราบ และได้ให้ความสำคัญกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการคอร์รัปชัน ประชาชนซึ่งประกอบอาชีพต่าง ๆ จึงมีโอกาสดูได้รับรู้และเข้าใจถึงสถานการณ์การคอร์รัปชัน และมีโอกาสตัดสินใจเข้ามามีส่วนร่วมได้ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนาพจน์ เอี่ยมสะอาด (2550) ที่ได้ทำการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางพลับ อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่แตกต่างกัน

ประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีรายได้ต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันไม่มีค่าใช้จ่ายในการเข้าร่วม และการมีส่วนร่วมไม่ได้รับประโยชน์ตอบแทนในรูปแบบของตัวเงิน การตัดสินใจเข้าร่วมของประชาชนจึงไม่ได้ขึ้นอยู่กับผลตอบแทน

ทางด้านเศรษฐกิจหรือความคาดหวังด้านรายได้ ประชาชนที่มีรายได้มากน้อยต่างกันจึงมีโอกาสตัดสินใจเข้าร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันได้ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนาพจน์ เอี่ยมสะอาด (2550) ที่ได้ทำการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางพลับ อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่แตกต่างกัน

ประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันแตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากจิตสำนึกความรักและห่วงใยในชุมชนของประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการมีส่วนร่วม โดยชุมชน (Communitarian participation) ที่อธิบายว่าแรงจูงใจหนึ่งที่ทำให้คนเข้าไปมีส่วนร่วมนั้นจะเกี่ยวข้องกับชุมชน เมื่อประชาชนเกิดความผูกพันกับชุมชน เข้าใจปัญหาและความต้องการของชุมชน ก็จะตระหนักว่าจะต้องร่วมมือกับคนอื่นให้ได้มาซึ่งความต้องการนั้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของสมบัติ บินตะคุ (2552) ที่ได้ทำการศึกษาการปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดหนองคาย พบว่า ระยะเวลาอาศัยในชุมชนส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

ประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีกลุ่มสมาชิกในชุมชนต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันนั้น ไม่ได้จำกัดคุณสมบัติบุคคลในการเข้าร่วม ประชาชนที่เป็นสมาชิกกลุ่มในชุมชนร่วมทำกิจกรรมกับชุมชนในรูปแบบต่าง ๆ อยู่บ่อยครั้ง หรือประชาชนที่ไม่เคยร่วมกับกลุ่มใดในชุมชน ก็สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันได้โดยสมัครใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชฎาภรณ์ เตวะสุข (2551) ที่ได้ทำการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพารักษ์ จังหวัดสมุทรปราการ พบว่าประชาชนที่มีการเป็นสมาชิกกลุ่มในชุมชนต่างกัน มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่แตกต่างกัน

ประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชันต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากจะพบว่าสถานการณ์การคอร์รัปชันในปัจจุบันนั้น มักเกิดจากการใช้ช่องว่างทางกฎหมายโดยคนที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทุจริตการคอร์รัปชัน รูปแบบการคอร์รัปชันที่เกิดขึ้นจึงมีความสลับซับซ้อนและยากต่อการแก้ไข เช่นนี้การตัดสินใจเข้ามามีส่วนร่วม

ในการป้องกันการคอร์รัปชันของประชาชนจึงไม่จำกัดอยู่ในเฉพาะประชาชนที่มีความรู้ความเข้าใจ ในการป้องกันการคอร์รัปชันมากหรือน้อยแต่อย่างใด แต่อาจขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจในสิทธิ หน้าที่ของตนในฐานะพลเมืองที่ต้องร่วมมือกันในการปกป้องผลประโยชน์ของชุมชนและ ประเทศชาติ ดังผลการศึกษาวิจัยของสมบัติ บินตะกู (2552) ที่ได้ทำการศึกษาการปัจจัยที่มีผลต่อ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลใน จังหวัดหนองคาย พบว่า ความรู้ความเข้าใจในสิทธิและหน้าที่พลเมืองส่งผลต่อการมีส่วนร่วมใน การตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

ประชาชนจังหวัดจันทบุรี ที่เคยเข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีการ รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคอร์รัปชันต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันแตกต่าง กัน อาจเนื่องมาจากการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเป็นหนึ่งในระดับของการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่ง ถือเป็นระดับที่ต่ำสุดและเป็นวิธีการที่ง่ายที่สุด โดยประชาชนที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมากย่อมมีผล ต่อการเข้ามามีส่วนร่วมที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันนั้นเป็นการ สื่อสารแบบสองทาง ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ประกอบไปด้วย การแบ่งสารข้อมูล ระหว่างผู้มีส่วนได้เสีย และการเสริมสร้างความสามัคคีในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณา อิศระเสนีย์ (2549) ที่ได้ทำการศึกษาการสื่อสารเพื่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต: ศึกษาเฉพาะกรณีประชาชนในตำบลบ้านธาตุ อำเภอเพ็ญ จังหวัด อุดรธานี พบว่าการ เปิดรับสื่อวิทยุ หนังสือพิมพ์ และการติดต่อกับบุคคลภายนอกท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรมีแนวนโยบายเพื่อส่งเสริมการสร้างภาพลักษณ์ด้านความซื่อสัตย์ สุจริต ให้กับ องค์กรและเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และให้ความสำคัญกับ การคุ้มครองพยานหรือผู้ชี้เบาะแส เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับภาคประชาชนในการเข้ามามีส่วน ร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
2. ควรมีแนวนโยบายที่สนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมสร้างเครือข่ายในการ ป้องกันการคอร์รัปชันอย่างกว้างขวาง และสนับสนุนให้องค์กรเอกชนที่ไม่แสวงหากำไรหรือธุรกิจ เพื่อสังคมเข้ามาเป็นเครือข่ายในการป้องกันการคอร์รัปชันร่วมกัน

3. ควรมีแนวนโยบายส่งเสริมความรู้และสร้างความเข้าใจให้กับประชาชน เพื่อให้ทราบและเข้าใจถึงวิธีการ แนวทางปฏิบัติ ระเบียบข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการร่วมเฝ้าระวัง ติดตามและตรวจสอบ เพื่อร่วมกันป้องกันการคอร์รัปชันในพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ

4. ควรมีแนวนโยบายให้หน่วยงานภาครัฐต้องปรับปรุงให้การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และควรมีบทลงโทษสำหรับหน่วยราชการที่มีพฤติกรรมในการขัดขวางหรือทำให้การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารล่าช้า

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการชี้แจงให้ประชาชนได้รับทราบถึงผลประโยชน์ (เงินรางวัลสินบน) ที่ประชาชนจะได้รับจากการชี้ช่อง แจ้งเบาะแส หรือให้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการชี้แจงให้กับประชาชนได้รับทราบถึงมาตรการ หรือแนวทางในการคุ้มครองบุคคลผู้รู้เห็นเหตุการณ์และมีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีส่วนร่วมในการกระทำความผิด หรือเป็นผู้ที่ได้ให้ถ้อยคำอันเป็นประโยชน์ต่อการตรวจสอบข้อเท็จจริง หรือให้ถ้อยคำหรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลอันเป็นสาระสำคัญไว้เป็นพยาน

3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรปรับปรุงแนวทางการขับเคลื่อนเครือข่าย ด้วยการจัดหาและคัดเลือกแกนนำจากบุคคลซึ่งเป็นที่ยอมรับของคนในชุมชน และมีความสามารถในการทำงานของเครือข่าย ตลอดจนสามารถชักนำบุคคลอื่นเข้าร่วมเป็นเครือข่ายเพื่อป้องกันการคอร์รัปชันได้

4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการพัฒนา รูปแบบการสร้างความรู้และความเข้าใจให้กับประชาชน ด้วยการพัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์และเพิ่มช่องทางเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้มีความหลากหลาย และเข้าถึงประชาชนซึ่งมีบริบทแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. ควรศึกษาปัจจัยอื่น อาทิ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิหน้าที่พลเมือง ซึ่งอาจมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันของประชาชนที่แตกต่างกัน เพื่อความสมบูรณ์ของผลการศึกษานำไปใช้ส่งเสริมหรือแก้ไขปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อไป

2. ควรปรับเปลี่ยนวิธีการศึกษาเป็นแบบเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก ถึงปัจจัยที่ส่งเสริมสนับสนุน หรือปัจจัยที่เป็นอุปสรรค ข้อจำกัด ต่อมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันของประชาชน

3. ควรมีการศึกษาในประเด็นความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการป้องกันการคอร์รัปชัน ว่ามีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชันหรือไม่ และส่งผลไปในทิศทางใด

บรรณานุกรม

- กิตติบดี ประวิตร. (2558). การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อความมั่นคงและความปลอดภัยของ
นักท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.
- คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาสอบสวนและศึกษาเรื่องเกี่ยวกับการทุจริต วุฒิสภา. (2549).
กระบวนการ โกงชาติ. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาสอบสวนและศึกษาเรื่อง
เกี่ยวกับการทุจริต วุฒิสภา.
- จังหวัดจันทบุรี. (2560). ข้อมูลจังหวัดจันทบุรี. เข้าถึงได้จาก
<http://www.chanthaburi.go.th/new/#&panel1-1>
- จรรูวรรณ สุขุมาลพงษ์. (2556). แนวโน้มของคอร์รัปชันในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงาน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- ชฎาภรณ์ เตะเสสุข. (2551). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การ
บริหารส่วนตำบล เทพารักษ์จังหวัดสมุทรปราการ. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชูศรี วงศ์รัตน. (2544). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: เทพเนรมิตการ
พิมพ์.
- ณภัทร เตโช และคณะ. (2549). แนวทางการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในส่วนราชการไทย.
กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ.
- เทิดศักดิ์ จันเสวี. (2549). การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในโรงเรียน
เขตเทศบาลตำบลจอมทอง อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธนาพจน์ เอี่ยมสะอาด. (2550). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการดำเนินงานของ
องค์การบริหารส่วนตำบลบางพลับ อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี. การศึกษาอิสระรัฐ
ประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น,
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นนทวัชร นวตระกูลพิสุทธ์ และคณะ. (2555). การวิจัยเพื่อศึกษารูปแบบการทุจริตเชิงนโยบาย.
นนทบุรี: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ.
- นวลน้อย ตรีรัตน์ และคณะ. (2546). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการดำเนินงาน
ขององค์การบริหารส่วนตำบล: รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ.

- บุญธรรม กิจปริดาปริสุทธิ. (2553). *เทคนิคการสร้างเครื่องมือและรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: ศรีอนันต์การพิมพ์.
- ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2555. (2555, 13 มิถุนายน). *ราชกิจจานุเบกษา*. หน้า 47-50.
- ประชุม สุวดี. (2551). *การตลาดในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์.
- ประยงค์ ปรีชาจิตต์. (2556). *บทบาทของผู้บริหารกระทรวงมหาดไทยในการป้องกันการทุจริต ในหน่วยงานของกระทรวงมหาดไทย*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ปริดา เจษฎารางกุล. (2550). *การมีส่วนร่วมของกรรมการชุมชนในการพัฒนาชุมชนในเขตเทศบาลเมืองคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี*. การศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พรณิฉัย นิติโรจน์. (2557). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนของกรุงเทพฯ ศึกษาเฉพาะกรณีการจัดทำแผนชุมชนพึ่งตนเองเขตวังทองหลาง*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (กฎหมายและการจัดการ), คณะนิติศาสตร์, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. (2547). *ข้าราชการไทย ความสำนึกและอุดมการณ์* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิชาย รัตนดิถถ ภูเก็ถ และคณะ. (2551). *คณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติ: การประเมินผลการดำเนินงานขององค์กรตรวจสอบที่แต่งตั้งโดย คปค*. กรุงเทพฯ: คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พิมลรัตน์ ใจบุญลือ. (2545). *การมีส่วนร่วมของเกษตรกรในโครงการศูนย์ส่งเสริมและผลิตภัณฑ์ข้าวชุมชน อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์*. วิทยานิพนธ์เกษตรศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พิศอำไพ สมความคิด. (2558). *จิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชันกรณีศึกษา ประชาชนที่อาสาสมัครเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชัน*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, การบริหารการพัฒนาสังคม, คณะนิติศาสตร์, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พิสันต์ ประทานชวโน. (2553). *ชุมชนแห่งการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

- ภาณินี กิจพ้อคำ และคณะ. (2550). การพัฒนาบทบาทการให้ประชาชนและชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันในกระบวนการยุติธรรม: มาตรการคุ้มครองภาคประชาชนที่มีส่วนร่วม รายงานผลการวิจัย. กรุงเทพฯ: กระทรวงยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม.
- มานิต วัฒนเสณ. (2558). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการบริหารงานกิจการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. คุยฎินพนธ์ปรัชญาคุยฎินบัณฑิต, สาขาวิชาการเมือง, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รัตนกรัณฑ์ ไพบูลย์. (2556). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาเทศบาล ตำบลเมืองบัว อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- วรรณ อิศระเสนีย์. (2549). การสื่อสารเพื่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ศึกษาเฉพาะกรณีประชาชนในตำบลบ้านธาตุ อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี. รายงานโครงการเฉพาะบุคคลวารสารศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการสื่อสารภาครัฐและเอกชน), คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วรลักษณ์ พละไกร. (2550). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการดำเนินงานด้านพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอเขมราฐ จังหวัดอุบลราชธานี. รายงานการศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วิทยากร เชียงกุล. (2549). แนวทางปราบคอร์รัปชันอย่างได้ผล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เดือนตุลา.
- วีระชัย เสงฆฎีกุล. (2550). ความรู้ความเข้าใจและปัจจัยในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยอ้อ อำเภอลอง จังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- สถาบันพระปกเกล้า. (2545). รายงานการวิจัยเรื่องแนวทางการเสริมสร้างประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540: ปัญหา อุปสรรค และทางออก. นนทบุรี: สถาบันพระปกเกล้า.
- สถาบันพระปกเกล้า. (2552). พลวัตการมีส่วนร่วมของประชาชน: จากอดีต จนถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550. นนทบุรี: เอ.พี. กราฟิก ดีไซน์และการพิมพ์.

สมบัติ บินตะคุ. (2552). ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดหนองคาย. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2557). คำนิยามศัพท์ที่ใช้เกี่ยวกับการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม. เข้าถึงได้จาก

http://www.opdc.go.th/special.php?spc_id=2&content_id=2549

สำนักงาน ป.ป.ช. . (2551). แผนยุทธศาสตร์สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ 5 ปี (พ.ศ. 2551-2555). เข้าถึงได้จาก

https://www.nacc.go.th/more_news.php?cid=1649&filename=info

สำนักงาน ป.ป.ช. (2556). แผนยุทธศาสตร์สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ 5 ปี (พ.ศ. 2556-2560). เข้าถึงได้จาก

https://www.nacc.go.th/more_news.php?cid=1650&filename=info

สำนักงาน ป.ป.ช. (2557). ชุดความรู้ การเฝ้าระวังการทุจริตของหน่วยงานภาครัฐ ชุดที่ 1. กรุงเทพฯ: ศรีอนันต์การพิมพ์.

สำนักงาน ป.ป.ช. (2560). ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ 3 พ.ศ. 2560-2564. เข้าถึงได้จาก https://www.nacc.go.th/ewt_news.php?nid=13495&filename=info

สำนักงาน ป.ป.ช. (ม.ป.ป.). ภารกิจหลักและอำนาจหน้าที่. เข้าถึงได้จาก

<https://www.nacc.go.th/main.php?filename=nacc2>

สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดจันทบุรี. (2559). รายงานผลการตรวจราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559. จันทบุรี: สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดจันทบุรี.

สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดจันทบุรี. (2560). รายงานผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 (รอบ 12 เดือน). จันทบุรี: สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดจันทบุรี.

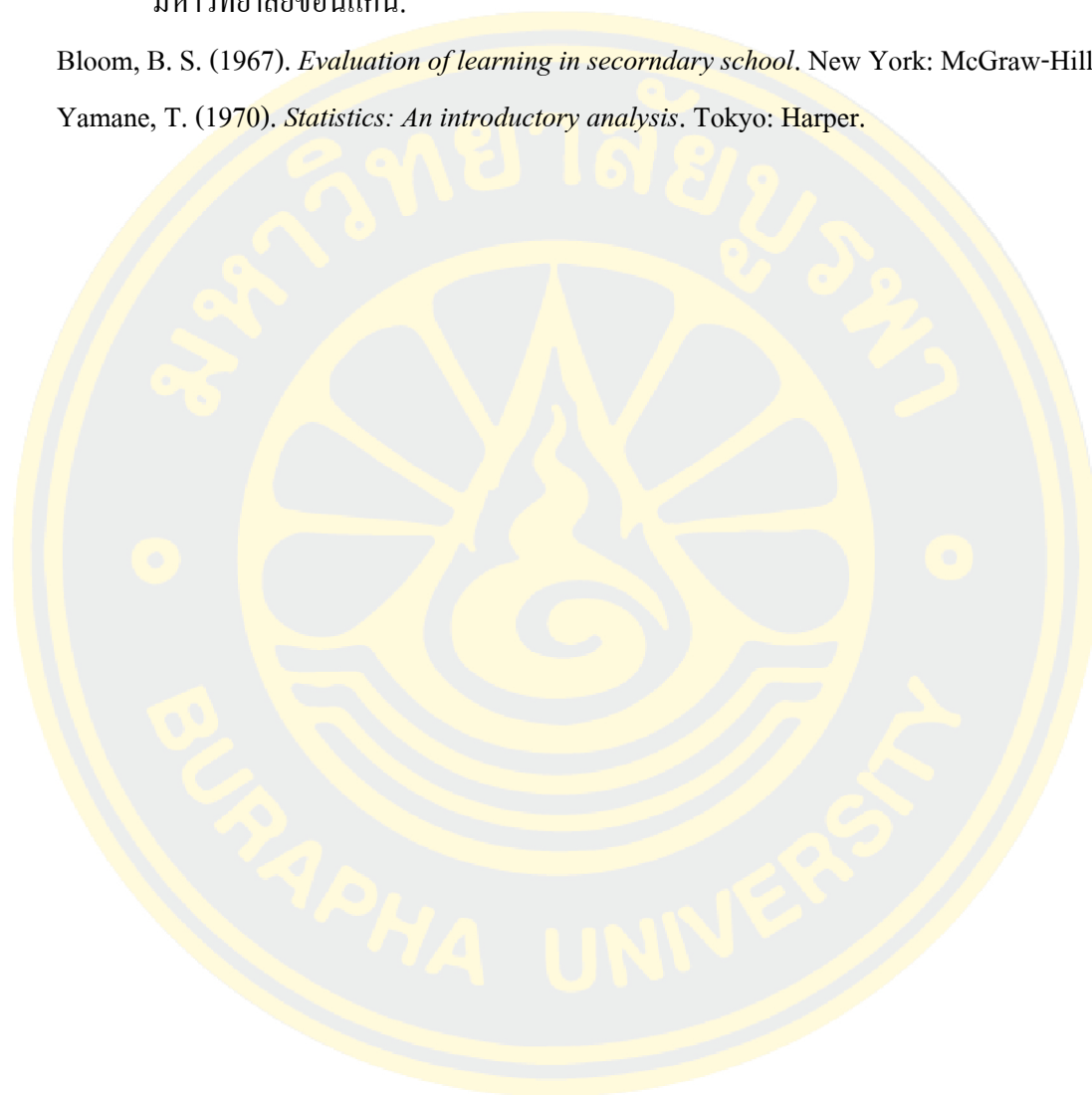
เสาวณีย์ ไทยรุ่งเรือง และคณะ. (2553). โครงการประเมินสถานการณ์ด้านการทุจริตในประเทศไทย: รายงานผลการวิจัย. นนทบุรี: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.).

องค์กรเพื่อความโปร่งใสในประเทศไทย. (2560). ครรชนีชีวิัตภาพลักษณะคอร์รัปชัน. เข้าถึงได้จาก <http://www.transparency.org>

อรชร พิรุณเจริญพร. (2550). *ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในตำบลบางรักพัฒนา อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี*. การศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

Bloom, B. S. (1967). *Evaluation of learning in secondary school*. New York: McGraw-Hill.

Yamane, T. (1970). *Statistics: An introductory analysis*. Tokyo: Harper.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนจังหวัดจันทบุรี ในการป้องกันการคอร์รัปชัน

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดตอบคำถามต่อไปนี้โดยทำเครื่องหมาย \surd ลงใน () หน้าข้อความที่ถูกต้องสำหรับท่านเพียงคำตอบเดียว โปรดตอบทุกข้อ

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. อายุ
() 15-25 ปี () 26-35 ปี
() 36-45 ปี () 46-55 ปี
() ตั้งแต่ 56 ปีขึ้นไป
3. ระดับการศึกษาสูงสุด
() ต่ำกว่าปริญญาตรี () ปริญญาตรี () สูงกว่าปริญญาตรี
4. อาชีพ
() นักเรียน/นักศึกษา () รับราชการ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ
() พนักงานบริษัทเอกชน () ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย
() เกษตรกร/ประมง () รับจ้างทั่วไป
() อื่น ๆ ระบุ.....
5. รายได้
() ไม่เกิน 10,000 บาท/เดือน () 10,001-20,000 บาท/เดือน
() 20,001-30,000 บาท/เดือน () มากกว่า 30,001 บาท/เดือนขึ้นไป
6. ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน
() ตั้งแต่ 5 ปี ลงมา () 6-10 ปี () 11-15 ปี
() 16-20 ปี () ตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป
7. การเป็นกลุ่มสมาชิกในชุมชน
() ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มใดในชุมชน () เป็นสมาชิกกลุ่มในชุมชน
(ระบุ ได้มากกว่า 1 กลุ่ม)

.....

ส่วนที่ 2 แบบสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน

คำชี้แจง โปรดตอบคำถามต่อไปนี้โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่ถูกต้องสำหรับท่าน
เพียงคำตอบเดียว มีคำตอบให้เลือก 2 แบบ คือ ใช่ และ ไม่ใช่ โปรดตอบทุกข้อ

คำถาม	ใช่	ไม่ใช่
1. หน่วยงานภาครัฐซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบหลักในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คือสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ป.ป.ช.) และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.)		
2. CPI (Corruption Perceptions Index) คือ ดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์ปัญหาการคอร์รัปชันของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก จัดทำโดยองค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International) ซึ่งเป็นองค์กรอิสระนานาชาติ		
3. ปี 2016 (พ.ศ. 2559) ภาพลักษณ์ปัญหาการคอร์รัปชันจากการจัดอันดับขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ ประเทศไทยอยู่ลำดับที่ 1 ในกลุ่มประเทศอาเซียน (มีการจัดการปัญหาการคอร์รัปชันดีที่สุดในกลุ่มประเทศอาเซียน)		
4. เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้อำนาจหน้าที่ของตนที่มีอยู่ เพื่อให้สิทธิพิเศษแก่เครือญาติ/ บุคคลใกล้ชิด ไม่ถือเป็นการทุจริตคอร์รัปชัน		
5. เจ้าหน้าที่ของรัฐรับของจากบุคคลในโอกาสต่าง ๆ ตามขนบธรรมเนียมประเพณี ไม่เกิน 3,000 บาท โดยไม่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐ ถือเป็นการคอร์รัปชัน		
6. การรับเงินเพื่อลงคะแนนเสียงให้กับนักการเมือง ถือเป็นการทุจริตการเลือกตั้ง		
7. การให้เงิน/ สิ่งของเพื่อฝากบุตรหลานเข้าโรงเรียน ถือเป็นการทุจริตคอร์รัปชันรูปแบบหนึ่ง		
8. สินบน จะอยู่ในรูปแบบทรัพย์สินที่เป็น “เงินสด” เท่านั้น		
9. การสมยอมการเสนอราคา (ฮั้ว) คือ การที่ผู้เสนอราคาตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมกันกระทำการ สมยอมกันในการเสนอราคาเพื่อมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคากันอย่างเป็นธรรม		
10. เจ้าหน้าที่ของรัฐทราบว่าบริษัทเอกชนมีการสมยอมราคา แต่ไม่ยกเลิกการประกวดราคาครั้งนั้น เป็นการคอร์รัปชันในความผิดเกี่ยวกับการฮั้วประมูล		

คำถาม	ใช่	ไม่ใช่
11. เจ้าหน้าที่ของรัฐ บุคคลทั่วไป หากทำผิด “กฎหมายว่าด้วยการฮั้ว” มีทั้งโทษ จำคุก และ ปรับ		
12. ภริยานายก อบต. ก เป็นกรรมการบริษัทที่รับเหมาก่อสร้างโรงจอดรถของ อบต. ก การกระทำดังกล่าวเข้าข่ายเจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการใดๆ ที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม ถือเป็นคอร์รัปชันรูปแบบหนึ่ง		
13. นายกเทศมนตรีตำบล ก มีหุ้นในบริษัทที่เป็นคู่สัญญากับหน่วยงานเทศบาล ข การกระทำดังกล่าวถือเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม		
14. หากพบเห็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมีพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริตคอร์รัปชัน ประชาชนทั่วไปสามารถร้องเรียนโดยการทำเป็นหนังสือร้องเรียนยื่นต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรง หรือผ่านช่องทางการร้องเรียนออนไลน์ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้จัดไว้ให้		
15. การทำหนังสือร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐกรณีทุจริตคอร์รัปชัน ไม่จำเป็นต้องระบุรายละเอียดชื่อ-นามสกุล ตำแหน่ง และบรรยายการกระทำ ความผิดอย่างละเอียด ของเจ้าหน้าที่รัฐซึ่งถูกกล่าวหาว่าทุจริตคอร์รัปชัน		

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน

คำชี้แจง โปรดตอบคำถามต่อไปนี้โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ช่องคำตอบที่ถูกต้องสำหรับท่าน
เพียงคำตอบเดียว โปรดตอบทุกข้อ

ประเด็นพิจารณา	ความถี่ในการปฏิบัติ			
	ทุกครั้ง	บ่อย	บางครั้ง	ไม่เคย
1. ท่านรับชมและรับฟังข้อมูล ข่าวสาร เกี่ยวกับการคอร์รัปชัน ผ่านสื่อรูปแบบต่าง ๆ				
2. ท่านสืบค้นข้อมูล ข่าวสาร เกี่ยวกับการคอร์รัปชันผ่านสื่อรูปแบบต่าง ๆ				
3. ท่านเข้าร่วมรับฟังการบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับการคอร์รัปชัน				

ประเด็นพิจารณา	ความถี่ในการปฏิบัติ			
	ทุกครั้ง	บ่อย	บางครั้ง	ไม่เคย
4. ท่านติดตามข้อมูล วิเคราะห์สถานการณ์การคอร์รัปชันในพื้นที่				
5. ท่านติดตามผลการดำเนินงานของหน่วยงาน ซึ่งทำหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน				

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการมีส่วนร่วมในการป้องกันการคอร์รัปชัน

คำชี้แจง โปรดตอบคำถามต่อไปนี้โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ช่องคำตอบที่ถูกต้องสำหรับท่าน
เพียงคำตอบเดียว โปรดตอบทุกข้อ

ประเด็นพิจารณา	ความถี่ในการปฏิบัติ			
	ทุกครั้ง	บ่อย	บางครั้ง	ไม่เคย
การมีส่วนร่วมในการกระตุ้นจิตสำนึกสร้างค่านิยม				
1. ท่านเข้าร่วมโครงการที่หน่วยงานภาครัฐจัดขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต่อต้านการคอร์รัปชัน และสร้างค่านิยมความซื่อสัตย์ อาทิ โครงการโรงเรียนสุจริต โครงการลูกเสือช่อสะอาด โครงการหมู่บ้านช่อสะอาด เป็นต้น				
2. ท่านร่วมเคลื่อนไหว และร่วมแสดงออกเชิงสัญลักษณ์เพื่อต่อต้านการคอร์รัปชัน กับกลุ่มต่าง ๆ หรือหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่				
3. ท่านร่วมรับชมและรับฟังสื่อวิทยุ สื่อแผ่นพับ ประชาสัมพันธ์ แอปพลิเคชัน และสื่อประชาสัมพันธ์อื่น ๆ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต				

ประเด็นพิจารณา	ความถี่ในการปฏิบัติ			
	ทุกครั้ง	บ่อย	บางครั้ง	ไม่เคย
4. ท่านเข้าร่วมรับฟังการบรรยายให้ความรู้จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจและสร้างค่านิยมความซื่อสัตย์				
5. ท่านประพฤติตนอยู่ภายใต้ความซื่อสัตย์สุจริต และเป็นต้นแบบความซื่อสัตย์สุจริตแก่บุคคลรอบข้าง				
6. ท่านแลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดเห็นในการประพฤติตนอยู่ภายใต้ความซื่อสัตย์สุจริตกับบุคคลอื่นในครอบครัว/ ในสังคม				
การมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง ติดตาม 7. ท่านเข้าร่วมรับฟัง ติดตาม การเสนอแผนงานโครงการกิจกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่				
8. ท่านเข้าร่วมเสนอแนะความคิดเห็น ต่อการดำเนินงานตามแผนงาน/ โครงการ การใช้จ่ายเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่				
9. ท่านนำข้อมูลการดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการ การใช้จ่ายเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ มาเปิดเผยแลกเปลี่ยนกับบุคคลอื่น เพื่อช่วยกันเฝ้าระวังติดตาม				

ประเด็นพิจารณา	ความถี่ในการปฏิบัติ			
	ทุกครั้ง	บ่อย	บางครั้ง	ไม่เคย
<p>การมีส่วนร่วมในการชี้เบาะแส</p> <p>10. ท่านเคยแจ้งเบาะแส ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตรวจสอบ กรณีสงสัยว่าหน่วยงานภาครัฐ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ มีการดำเนินโครงการหรือพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริต</p>				
<p>11. ท่านเคยส่งมอบเอกสารหลักฐาน วัตถุพยาน ที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ในการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อป้องกันการทุจริต</p>				
<p>12. ท่านเคยร่วมให้ถ้อยคำ ที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบข้อเท็จจริง หรือร่วมเป็นพยานในกระบวนการยุติธรรม</p>				
<p>การมีส่วนร่วมในการประสานงานเครือข่าย</p> <p>13. ท่านร่วมเป็นสมาชิกเครือข่ายของสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดจันทบุรี หรือเครือข่ายของหน่วยงานภาครัฐอื่น ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน</p>				
<p>14. ท่านเคยประสานแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน ระหว่างสมาชิกภายในเครือข่าย และขยายความร่วมมือเครือข่าย โดยการให้ข้อมูลและชักชวนบุคคลอื่นเข้าร่วมเครือข่าย</p>				
<p>15. ท่านเคยร่วมกับสมาชิกเครือข่าย สนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินงาน จัด โครงการ/กิจกรรม เพื่อต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน</p>				

ขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวเบญจพร แก้วบุญทอง
วัน เดือน ปี เกิด	1 ตุลาคม พ.ศ. 2533
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่งและประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2556-2558 เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค 2 จังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2558-2561 นักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี พ.ศ. 2561-ปัจจุบัน รับราชการตำแหน่ง เจ้าพนักงานป้องกันการทุจริตปฏิบัติการ สำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัดชลบุรี จังหวัดชลบุรี
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 57/11 หมู่ 7 ตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2555 รัฐศาสตรบัณฑิต (การเมืองการปกครองท้องถิ่น) มหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. 2560 รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน) วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา